

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/01 • 9 Ocak 2009 • 1 TL

Siyonist cellatlar bir kez daha işbaşında!..

Filistin halkıyla enternasyonal dayanışmayı yükseltelim!

İÇİNDEKİLER

Siyonist vahşet, dinci ikiyüzlülük ve devrimci sorumluluk	3
Emperyalist-siyonist güçlerle suç ortakları halkların direnme iradesini kırmaya çalışıyor!... ..	4
Filistin halkıyla enternasyonal dayanışmayı yükseltelim!.. ..	5
Sermayesi kan olan bir “stratejik ortaklık”	6
Ülkenin dört bir yanında siyonist katliam lanetleniyor.....	7-9
Binlerce emekçi kapitalizmin karanlığına karşı yürüdü!	10-11
2008 yılı eylem ve direnişlerle geçti	12-13
İşçi ve emekçi hareketinden... ..	14-15
Emperyalist-siyonist vahşete karşı öfke beş kıtaya yayıldı.....	16-17
İnkarcı rejimin Kürtçe televizyon manevrası	18
Ünsa’da yeniden işgal ve gözaltı!	19
BDSP ve OSİM-DER’den direniş ziyaretleri!	20
Sinter Metal direnişinin başarısı için!..	21
2. Ümraniye İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi sözcüsü ile konuştuk... ..	22
Faşist devlet 2008’de cinayetlerine ara vermedi!	23
Gençlik hareketinden... ..	24-25
Ekim Gençliği’nin “Geçit Yok!” kampanyası sona erdi.....	26
Gençliğin Filistin’le dayanışma eylemleri ve faaliyetlerinden.....	27
Siyonist saldırganlık dünyanın dört bir yanında lanetlendi!	28
Gazze’de işgal ve vahşet...	
M. Can Yüce	29
Eylem ve etkinliklerden... ..	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/01 ● 9 Ocak 2009
Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul
Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık
Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

İsrail siyonizmi günlerdir Filistin halkına saldırıyor. Hastanelere, okullara, kadın ve çocukların sığındığı alanlara bomba yağdırıyor. Karadan ve havadan saldırarak Filistin kentlerini yerle bir ediyor. Saldırıya karşı dünyanın birçok yerinde Filistin halkıyla dayanışmak amacıyla eylem ve etkinlikler gerçekleştiriliyor, protesto gösterileri düzenleniyor. Dünya halkları hep bir ağızdan İsrail’i lanetliyor, saldırıların bir an önce durmasını, İsrail’in Filistin topraklarından defolmasını haykırıyor.

Ülkemizde de günlerdir İsrail’in saldırıların protesto etmek, Filistin halkıyla dayanışmak amacıyla birçok eylem ve gösteri gerçekleştirilmeye devam ediyor. Filistin halkının sergilediği direniş sempati ile karşılanıyor ve dünya halklarından destek görüyor.

Türkiye halkları İsrail siyonizmine tepki duyarken, İsrail ile tüm ilişkilerin kesilmesini isterken işbirlikçi ve uşak takımı ikiyüzlü bir tutum içerisine girmektedir. Sermaye devletinin yöneticileri ve hükümeti yetkilileri bir yandan İsrail Başbakanı Olmert’i ağırlamakta, askeri ve ekonomik ilişkilerini sürdürmekte, diğer yandan sözde İsrail’i kınamaktadırlar. İsrail’in hamisi ABD ile ilişkilerini güçlendirmektedir.

Günlerdir yaşanan katliama ve vahşete karşı çeşitli eylem ve etkinliklerle tepkiler gösterilmektedir. Bu tepkilerin birçoğu kitlesel katılımlı eylemler şeklinde gerçekleştiriliyor. Türkiye halklarının Filistin halkıyla tarihsel ve kültürel yakınlığı her kesimden unsurun İsrail’e nefret duymasını, Filistin halkının sahiplenmesini sağlamaktadır. Bu nedenle gerçekleştirilen her türden eyleme işçi ve emekçilerin katılımı nispeten yoğun olmaktadır. En son emek örgütleri ve devrimci güçlerin 7 Ocak günü İstanbul düzenlediği ve 2 bin kişinin katıldığı eylem buna somut örnektir.

Başta komünistler olmak üzere tüm ilerici ve devrimci güçlerin Filistin halkıyla dayanışmayı yükseltmek için eylemli destekleri açığa çıkaracak süreçler örgütlemesi acil-güncel bir görev ve sorumluluktur.

Ayrıca hem İsrail’i lanetlemek hem de işbirlikçi ve uşak takımına katıl İsraille tüm ilişkilerini kesmesini sağlamak için bu konunun sınıf kitlelerinin gündemine

taşınması önemli bir yerde durmaktadır. Filistin halkıyla dayanışmak için sınıf cephesinden yükselecek eylemlerin ayrı bir anlamı ve önemi bulunmaktadır. Örneğin sendikalaştığı için işten atılan ya da ücretsiz izne çıkarıldığı için eyleme geçen işçi kitlelerinin Filistin için de bir gün eylem yapması, tüm ülkede Filistin için bir günlük ya da birkaç saatlik iş durdurma eylemlerinin gerçekleştirilmesi, yardım kampanyaları, mitingler vb. düzenlenmesi anlamlı olacaktır.

Bu konuda çaba göstermek tüm ilerici, devrimci güçlerin ortak sorumluluğundadır.

Direnen halkların iradesini hiçbir gerici-emperyalist güç yenemeyecektir. Kazanan daima direnen halklar olacaktır.

H. Fırat
Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Siyonist vahşet, dinci ikiyüzlülük ve devrimci sorumluluk

İsrail'in Gazze'ye yönelik başlattığı saldırı devam ediyor. Hava bombardımanıyla yakıp yıkıldıktan sonra karadan işgal edilen Gazze'de tam bir vahşet sergileniyor. Silahlı-silahsız, kadın-erkek, yetişkin-çocuk ayrımı yapmadan Gazze'de her nokta İsrail ordusunun hedefinde. Bundan dolayı her gün insanın kanını donduran bir vahşet tablosu ortaya çıkıyor. Bu tablo tüm dünyada halklar nezdinde büyük bir öfkeye yol açıyor. Emekçiler sokaklara çıkarak İsrail'i protesto ediyor, vahşetin durdurulmasını istiyorlar. Gösterilerin çapı büyürken, öfke giderek yoğunlaşıyor.

Bu öfkenin infial boyutlarına varmış olması, kuşkusuz sergilenen vahşetten dolayıdır. Ancak önemli olan, bu vahşetin gerisindeki amaçları görebilmek, tepkinin yönünü doğru belirlemektir. Siyonist İsrail devletinin arkasında emperyalizm vardır. Bu gerçek apaçıktır. ABD ve AB emperyalizmi siyonist İsrail'in her bakımdan yanındadır. Ona tam destek vermektedir. Öyle ki, Bush ve çetesi yaptıkları her açıklamayla bunu doğruluyorlar. BM Güvenlik Konseyi'nde İsrail'e saldırılara son verme çağırısı yapılması türünden göstermelik kararlara dahi engel oluyorlar.

Fakat, İsrail saldırganlığına destek politikası sadece Bush ve çetesine ait değildir. Bu politika ABD emperyalizminin politikasıdır. Bush ve çetesinin kendi üslubunca yürüttüğü politikayı, Obama ve çetesi de olduğu gibi sürdürecektir. Obama da sessizliğiyle zaten bunu doğrulamıştır. Dolayısıyla siyonizmin gerisinde duran ABD emperyalizmiyle hesaplaşılmadan, en önemlisi Gazze saldırısının gerisindeki emperyalist politikalar görülmeden bu saldırıya karşı doğru bir tutum almak olanaksızlaşır. Sorun İslamcı akımların yapmaya çalıştığı biçimde Hristiyan-Yahudi ile müslümanın çatışması alanına sıkıştırılır. Bu durumda da halkların öfkesi yolundan saptırılmış olur.

Bu noktaya yeniden gelmek üzere Gazze saldırısının gerisindeki hesaplara bakalım.

Filistin sorunu kapsamında bakıldığında Gazze saldırısının nedenleri bellidir. Siyonist İsrail, kendi çıkarlarına uygun olarak Filistin sorununu çözmeye çalışmaktadır. Bu çözüm, Filistin halkının olabildiğince küçük toprak parçalarına yüksek duvarlar örülerek hapsedilmesinden başka bir şey değildir. Sadece daha önceki toprak işgallerinin üzerine sünger çekmek değil, Filistin halkının şu an sıkıştırıldığı küçük toprak parçalarını da gaspetmek istemektedir. Bunun yolu da Filistin halkını teslim almaktan geçiyor. Batı Şeria'daki işbirlikçi Mahmut Abbas yönetimi bu dayatmaya büyük ölçüde boyun eğmektedir. Bunun için emperyalistlerin ve siyonistlerin desteğini almaktadır. Gazze ise tersine Hamas şahsında ifade edilen direnişi seçtiği, emperyalist ve siyonist dayatmaları kabul etmediği ölçüde böylesine azgın bir saldırının hedefi haline gelmiştir. Siyonist İsrail emperyalistlerin tam desteğinde bu direnişi kırmaya çalışmaktadır. Bu direniş kırıldığı ölçüde topraksız bir kukla Filistin devletinin yolu açılacak, İsrail de bölge üzerinde tam bir egemenlik kuracaktır.

Gazze saldırısının Filistin sorunu çerçevesindeki amaçları böyledir.

Bu çerçevenin dışına bakıldığında ise daha ileri hedefler olduğu görülmektedir. Söz konusu olan sadece Gazze ya da bütün olarak Filistin değil, Ortadoğu'dur. Ortadoğu üzerindeki egemenliğin pekiştirilmesi ve önündeki engellerin temizlenmesidir. İran, Suriye ve Lübnan'da bu egemenliğin yolunu açmaktır. Gazze'nin bir adım ötesinde İran vardır. Gazze'de elde edilecek başarı ABD emperyalizmini ve siyonist İsrail'i daha ileri hedeflere saldırmak için cesaretlendirecektir. 2006'da tam bir fiyaskoyla biten Lübnan saldırısıyla elde edemediklerini Gazze'yi yakıp

yıkarak elde etmek istemektedirler. Sonuç olarak Gazze saldırısı bir bütün olarak bölge halklarına yönelik kapsamlı bir saldırının bir ilk halkasıdır. Dolayısıyla sadece vahşeti ölçüsünde değil aynı zamanda bu gerici emelleri yönüyle de bölgenin ezilen emekçi halklarını ilgilendirmektedir.

Burada gözden kaçırılmaması gereken en önemli noktalardan biri de, saldırının planlama ve uygulama merkezinde ABD ve İsrail siyonizmi olmakla birlikte bu suç ortaklığı onlardan ibaret değildir. Dönem sözcüsünün ağzından itiraf edildiği gibi AB de tam olarak İsrail'in yanındadır. AB'nin devleri olan Almanya, Fransa ve İngiltere emperyalistleri de siyonist vahşeti "orantısız" olduğu gerekçesiyle eleştirmekle yetinerek suça ortak olmaktadır. Gürcistan konusunda ABD ve AB'ye kafa tutan Rusya da sesini çıkarmamaktadır. Bu tutum genel olarak dünyanın büyük emperyalist güçleri tarafından benimsenmektedir. Ama bu destek onlarla sınırlı değildir. En önemlisi Arap ülkelerinin Amerikan işbirlikçisi gerici rejimleri de saldırıya ses çıkarmayarak siyonizme arka çıkmaktadırlar. Mısır, Suudi Arabistan, Ürdün gibi ülkelerin gerici rejimlerinin sergiledikleri tutum tam bir soysuzluk örneğidir. Sırtlarını Amerikan emperyalizmine ve siyonizme yaslayan bu gerici rejimler ne kadar çürümüş olduklarını bir kez daha göstermektedirler.

Gerici Arap rejimlerinin alenen sergiledikleri bu soysuz işbirlikçilik politikasının yanında Türkiye cephesinden hükümetin tutumu dikkat çekmektedir. Çünkü gerici Arap rejimlerinin aksine AKP hükümeti oldukça "sert" tepkiler veriyor görünmektedir. Başbakan İsrail'i büyük bir vahşete imza atmakla suçladı, yaptıklarının karşılıksız kalmayacağını söyledi ve halkı tepki göstermeye çağırdı. Çeşitli vesilelerle de sözlerini yinelemeye devam etti. Erdoğan'ın bu sözleri burjuva medyanın bazı kalemleri tarafından duygusal tepkilerin yanlış olduğu, bu sözlerin Hamas'a verilmiş bir destek olarak görülebileceği yönündeki uyarılarla dengelenmeye çalışıldı. Bu uyarılara karşılık olarak Erdoğan'ın verdiği yanıt aslında onun ve hükümetinin durduğu yere de ışık tutmaktaydı. Erdoğan tepkisinin normal olduğunu gerekçelendirirken tepkisinin kaynağında İsrail'in kendisini, dolayısıyla Türk devletini bilgilendirmemesi ve muhatap almaması olduğunu açıkladı. Zaten Gazze saldırısı başlamadan önce Ankara'ya gelen Olmert de saldırı hakkında kendilerini bilgilendirmeye gerek görmemişti. Bu aslında "bölge gücü", "aktif dış politika" vb. iddialarının çöküşü demektir. Böyle olduğu için Erdoğan'ın ve hükümetinin verdiği tepkilerin ne denli ikiyüzlü olduğunu ortaya koymaktadır.

İkiyüzlülük, Türk sermaye devleti ve AKP hükümetinin Filistin ve İsrail konusundaki çizgisinin özüdür. Çünkü Türk sermaye devleti İsrail'in bölgedeki en önemli ortağı durumundadır. Siyasi, ekonomik ve askeri bir ortaklıktır bu. Hacimli ekonomik ilişkiler, büyük silah alımlarının yanı sıra ABD'nin merkezinde durduğu bir askeri işbirliği anlaşmasıyla birbirlerine bağlıdırlar. Bu askeri anlaşmaya dayanarak ortak tatbikatlar, askeri bilgi ve istihbarat paylaşımı yapılmaktadır. Bu ilişkiler köklü ve sürekli. Geçmişte kalmış değildir, geçmişte atılan temeller üzerinden bugün çok daha kapsamlıdır ve bizzat AKP eliyle sürdürülmektedir. Bugünlerde bazı burjuva gazeteler tarafından gündeme getirildiği biçimiyle İsrail'in kurucusu siyonist Ben Gurion'a atfedilen şu sözler bu ikiyüzlülüğü anlatmaktadır: "Türkler bize metres gibi davranıyor ama ilişkimiz bir evlilik ilişkisidir."

İkiyüzlülük söz konusu olduğunda AKP'nin de dahil olduğu İslamcı akımların eline kimse su dökemez. Öyle ki, bugün Gazze'deki vahşet üzerine esip

gürleyen AKP hükümetinin, İsrail ile ilişkiler bakımından kendisinden önceki diğer hükümetlerden eksiği yok fazlası vardır. Aynı şey demek olan ABD ile ilişkiler bakımından da yine AKP'nin çizgisi ortadadır. Türkiye'nin burjuva siyaset tarihinde belki AKP kadar ABD'ye hizmet eden, bunu AKP kadar uşakça bir sadakat içinde yapan bir parti az bulunur.

Sadece bugünle de sınırlı değildir bu ikiyüzlülük. İslamcı akımların geçmişi Amerikancılıkla ve dolayısıyla İsrail'e hizmetle yazılmış bir tarihtir. Sadece AKP de değil, Fetullahlar'ın iplerinin kimin elinde olduğu malumdur.

İyi bilinen bir gerçeği burada özellikle vurgulamak gerekir. Türkiye-İsrail-ABD askeri işbirliği anlaşmasının altında Erdoğan'ın imzası vardır. İşte o Erdoğan'ın partisi Saadet bugün kalkmış müslümanlık adına İsrail'i protesto eylemi düzenliyor. Yüzbinlerce insanın katıldığı bu mitinglere öncülük ediyor. İşte ikiyüzlülüğün ulaştığı en son nokta bu olmalı. Tarihe İsrail'le kurulan askeri işbirliğinde imzası olan, dolayısıyla bugün yaşanan katliamlarda parmağı olanlar ellerinin kanyıyla şimdi de halkın duyarlılığını istismara çalışıyor.

AKP hükümeti de kendince aynı zamanda bu duyarlılığı istismara çalışıyor, seçimler için malzeme olarak kullanıyor. Öyle ya, eğer tutumlarında samimilerse, Gazze'deki vahşeti "dur" diyorlarsa öyleyse İsrail ile tüm siyasi, diplomatik ve askeri ilişkileri kessinler bakalım. İsrail büyükelçisini sınır dışı etsinler, kendi elçilerini geri çeksinler. Yani Venezuela'nın yaptığını yapınlar. Ama hayır, yapamazlar. Çünkü onların tepkileri sözde kalmaya mahkum. Çünkü İsrail ile evlilik ilişkileri var ve bu ilişkiyi bozacak kudretleri yok.

Bugün İsrail siyonizmine ve ABD emperyalizmine ve Gazze'deki katliama dur demenin samimi yolu, İsrail siyonizmine olduğu kadar ABD emperyalizmine olduğu kadar, Türk sermaye devletine ve AKP hükümetine karşı durmaktan geçiyor. En başta İsrail ve ABD ile yapılmış askeri-siyasi ve ekonomik anlaşmalara son verilmesini, tüm ilişkilerin kesilmesini istemekten geçiyor. Filistin halkıyla dayanışmanın samimiyet ölçüsü budur. Gerisi boşa atmaktan, gerçek sorumluluklardan imtina etmekten başka bir anlam taşımaz.

Bu ülkede bu mücadeleyi hakkıyla verme çabası içinde olanlar devrimci güçlerdir. Devrimci hareketimizin Filistin halkıyla dayanışmadaki samimiyeti tarihiyle ortadadır. Bugün de ne kadar etkili olduklarından bağımsız olarak yegane doğru tutumu onlar almaktadır. Belirtmek gerekir ki, bu çabanın başarısı onun sınıf ve emekçi hareketi tabanına yaslanması ölçüsünde mümkündür. Buradan elde edilecek başarı ölçüsünde ise, gerici akımların emekçi halkın öfkesini sıkıştırmaya çalıştıkları Müslümanlık-Yahudilik ekseni aşılabacaktır.

İşçilerin ve emekçilerin yoğun öfkesi "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!" şiarıyla emperyalizme, siyonizme ve yerli işbirlikçilerine karşı bir mücadele ekseninde örgütlemeliyiz. Bu mücadeleyi emperyalizme ve kapitalizme karşı büyüyen sınıf mücadelesi zeminine oturtmalıyız. Böyle yapıldığı takdirde işçi ve emekçi kitlelerde birikmiş sosyal öfke ile siyasal duyarlılıklar birleştirilebilecek, politik bir sınıf ve emekçi hareketinin ortaya çıkarılması da o kadar kolaylaşacaktır.

Unutmamak gerekir ki, emperyalistler ve işbirlikçileri kriz karşısında savaşa ve saldırganlığa daha çok başvuracak, hegemonya ve paylaşım uğruna kavgaları artacaktır. Bugün yaşananlar da zaten bunun bir parçasıdır. Bundan dolayı krizin faturasına karşı mücadele ile savaş politikalarına karşı mücadeleyi birlikte örgütlemek zorundayız.

Emperyalist-siyonist güçlerle suç ortakları halkların direnme iradesini kırmaya çalışıyor!...

Hiçbir güç direnen halklara diz çöktüremez!

İsrail savaş makinesinin Gazze Şeridi’ni hedef alan vahşi saldırısı sürüyor. Tel Aviv’deki siyonist cellat takımı, saldırıya son vermeye niyetli olmadığını, ateşkesin sağlanabilmesi için ise koşulların uygun olmadığını, bilinen fütursuz üsluplarıyla tekrarlayıp duruyor. “Uygun koşullar”dan kastedilen ise Hamas şahsında Filistin direnişinin İsrail’in tüm dayatmalarını kabul etmesidir.

İrkçı-siyonistlerin vahşi saldırısı kısa sürede dünyanın gündemine girdi. ABD, Rusya, BM, AB tarafından oluşturulan “Ortadoğu dörtlüsü”, Arap Birliği, İslam Konferansı Örgütü (İKÖ), BM Güvenlik Konseyi, Ankara’daki Amerikancı iktidar... Bu gerici güçlerin tümü bir şekilde Gazze saldırısına dair sözler ettiler, ediyorlar. Ancak bu güçlerin hiçbiri Filistin halkının işgale karşı meşru direnme hakkının sözünü bile etmiyor. İsrail’i “orantısız güç” kullanmakla eleştirenler ise, hem ırkçı-siyonistlerin Filistin halkı şahsında insanlığa karşı işledikleri suçları hafif göstermeye çalışıyor hem de Filistinli direnişçilerin İsrail saldırganlığına karşı direnişe son vermesini dayatıyorlar.

Gerici güçlerden direnişe karşı blok tutum

Ortadoğu’nun bağrına saplanan hançer işlevi gören siyonist İsrail’in, Washington’dan onay ve destek almadan kapsamlı saldırılara girişmediği biliniyor. İsrail savaş makinesi Temmuz 2006’da Lübnan’a saldırdığında, “yeni bir Ortadoğu”nun doğuşunu “müjdeleyen” ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice olmuştu. Lübnan direnişinin İsrail savaş makinesini utanç verici bir yenilgiye uğratması, Rice’ın müjdesini kabusa dönüştürmüştü. Görüldüğü kadarıyla Gazze saldırısı da hayal edilen “yeni Ortadoğu”ya ulaşmanın bir basamağı olarak planlanmıştı.

Hazırlığı aylar öncesinden yapıldığı belirtilen Gazze saldırısı, Washington’daki savaş kundakçılarının onay ve desteği ile başlatılmıştır. İsrail’in vahşi yıkım ve katliamları Washington’dan tam destek görürken, Hamas şahsında Filistin direnişinin hedef tahtasına çakılması, emperyalist Amerikan rejiminin saldırıdaki rolü hakkında fikir vermektedir.

Siyonist barbarlara destek verenler Washington’dakilerden ibaret değil. İngiltere, Almanya gibi emperyalist güç odakları da katliama tam destek vermektedirler. İnsan hakları, demokrasi söylemine gerekli gereksiz başvuran AB emperyalistlerinin “demokrasi”den ne anladıkları, İsrail’in kitle kıyımlarına verdikleri destekle bir kez daha gözler önüne serilmiştir.

Direnişin kırılmasına pasif destek veren bir diğer taraf ise, gerici Arap rejimleridir. Özellikle Mısır, Suudi Arabistan, Ürdün gibi İsrail dostu Amerikancı rejimleri utanç verici bir tutum içindedirler. Amerikan uşaklığının yanısıra, İsrail’le işbirliği de yapan bu rejimlerin tavrı, İsrail’e “orantısız güç kullanmaya son vermesi” yönünde çağrı yapmaktan ibarettir. Ancak bu aynı güçler, Arap Birliği’nin İsrail’e karşı herhangi bir somut karar almasının önündeki en büyük engeli oluşturuyorlar. Nitekim saldırı öncesi siyonist

başbakan Olmert Ankara’da ağırlanırken, dışişleri bakanı Tzipi Livni’nin Kahire’ye gitmesi bir rastlantı değil.

Saldırıdan bir hafta sonra toplanma kararı alan İKÖ ise, işlevinin “dinsel” değil “dünyevi” olduğunu gözler önüne sermiştir. Zira katliamı bir hafta izleyen İKÖ’nün dinsel bir misyonu olsaydı, Filistinli Müslümanların kıyımdan geçirilmesine karşı tutum alırdı. Sessiz kalan bu örgüt fiilen emperyalist-siyonist güçlere hizmet etmiştir.

Saldırının suç ortaklarından biri de Birleşmiş Milletler’dir. Zira BM Güvenlik Konseyi’ne Arap Birliği adına Libya tarafından sunulan tasarinın görüşülmesinden bir sonuç çıkmadı. BM’yi hiçbir zaman ciddiye almayan İsrail’i kınamaktan çekinen Güvenlik Konseyi, siyonist cellatlara “katliamlara devam edin” mesajı vermiştir.

Filistin direnişinin kırılması için uğraşan bir diğer taraf ise Ankara’daki Amerikancı sermaye iktidarındır. Saldırı öncesinde Türk ordusu İsrail silah şirketlerine 150 milyon dolara yakın ihaleler verirken, Erdoğan-Gül ikilisi ile müritleri Ehud Olmert’i Ankara’da ağırladılar.

Yerel seçimler öncesinde siyonist cellat takımının giriştiği katliama tepki gösteren dinci gerici güçlerin şefi Erdoğan, İsrail’den, “orantısız güç” kullanmaktan vazgeçmesini talep etmenin ötesine geçemiyor. Zira ABD emperyalizminin taşeronu olarak bölgede “etkili bir güç” olmaya heveslenen Ankara’daki Amerikancılar, siyonist İsrail’le iyi geçinmek zorundadırlar. Dinci akımın kitle tabanının hassasiyetlerine seslenen Tayyip Erdoğan, İsrail’e karşı sert tutum almış görüntüsü vermek için çırpınırken, Tel Aviv’deki dostlarıyla da arayı bozmamaya çalışıyor. Zira daha önce İsrail savaş makinesinin icraatlarıyla ilgili ettiği bazı lafları yutmak zorunda kalan Tayyip, Beyrut kasabı Ariel Şaron’un önünde secdeye vararak arayı düzeltmişti.

Emperyalist-siyonist projede “ılımlı İslam” modeli olarak bölge halklarının önüne çıkarılan AKP hem dinci, hem Amerikancı, hem siyonizmle işbirliği yapabilme yeteneği ile özel bir yerde durmaktadır. Tayyip Erdoğan, danışmanları ve bakanları ABD-İsrail ikilisine boyun eğmeyen İran, Suriye, Hizbullah ve Hamas ile ilişkiler geliştirerek, emperyalist-siyonist güçlere hizmet ediyorlar. Tehdit yolu ile Washington’dan aldıkları emirleri iletirken, “saldırıya maruz kalmamak için boyun eğin” telkinlerinde bulunan Erdoğan ile müritleri, işgale karşı direnen güçleri dinci-Amerikancı çizgiye çekebilmek için uğraşıyorlar.

Vahşi saldırı direnişi güçlendiriyor!

Gazze Şeridi’ni cehenneme çeviren İsrail savaş makinesinin saldırısı, ırkçı-siyonist rejimin bölge halklarının güvenliği açısından ciddi bir tehlike oluşturduğunu bu vesileyle de tüm dünyaya göstermiştir. Hiçbir kural ve yasa tanımayan siyonist cellat takımı, emperyalist güçlerden aldıkları icazet ve destek sayesinde ise gitgide pervasızlaşıyorlar. Bu savaş baronlarının nükleer silah deposu üzerinde oturdukları göz önüne alındığına, siyonizm sökülüp

atılmadığı sürece Ortadoğu’da hiçbir halkın güvende olması söz konusu bile olamaz.

Tepeden tırnağa militaristleşen siyonist rejimin pervasızlığı, gerici rejimleri korkutmayı başarabildi. Nitekim bölgedeki devletler eğer işbirliği içinde değillerse, İsrail savaş makinesinin ağır suçlarını sessizce izlemekle yetiniyorlar. Gazze Şeridi iki yıldır soykırımcı zihniyetle örülmüş bir abluka altında tutulurken, bu devletlerin sesini çıkarmaması, tablonun ne kadar vahim olduğunu gösteriyor. Son altı aydır Refah sınır kapısını kapatan Mısır rejiminin siyonistlerle suç ortaklığına girmesi de kayda değer bir tepkiye konu edilmedi.

Gerici rejimler, tıpkı Irak işgali sırasında olduğu gibi teslim olabilirler. Ancak köleliği reddeden halklar onursuz teslimiyeti reddediyorlar. Gazze’de olsun Batı Şeria’da olsun, Filistin halkı emperyalist-siyonist zorbaların saldırıları karşısında boyun eğmemiştir. Arap halklarının Gazze saldırısına gösterdiği yaygın, kitlesel tepkiler de, vahşi saldırının halklarda korku değil öfke yarattığının somut kanıtıdır.

Sadece siyonist barbarlarla özel hamileri ABD emperyalizmini değil, pasif kalan gerici rejimleri de hedef alan yüzbinler, Arap halklarının teslimiyete değil direnişe verdiği desteği ortaya koymuştur.

Mısır’dan Irak’a, Suriye’den Tunus’a, Moritanya’dan Ürdün’e, Yemen’den Katar’a, Fas’tan Kuveyt’e kadar Arap coğrafyasının dört bir yanında sokaklara dökülen yüzbinler, emperyalist-siyonist saldırganlığa karşı biriken öfkenin boyutunu göstermiştir. Filistin başta olmak üzere bu direnme kararlılığı devrimci önderliğe kavuştuğunda, emperyalist-siyonist güçler ile suç ortaklarıyla hesaplaşmasının günü gelmiş olacaktır.

Siyonist cellatlar bir kez daha işbaşında!..

Filistin halkıyla enternasyonal dayanışmayı yükseltelim!

Filistin halkına diz çöktürebilmek için iki yıldır Gazze Şeridi'ni abluka altında tutan ırkçı-siyonist İsrail, bu iğrenç emellerine ulaşamayacağını anlayınca, savaş makinesini, teslim olmayı reddeden Filistin halkının üzerine bir kez daha sürdü.

Günlerdir devam eden vahşi bombardımanlarda 600'e yakın Filistinli katledilirken, yüzlerce kişi de yaralandı. Hamas yönetimine ait tüm kurumları bombalayan İsrail ordusu, cami, TV kanalı, okul gibi binaları da bombalıyor. Saldırının devam edeceğini ilan eden siyonist şefler, Gazze Şeridi'nin yeniden işgal edilebileceği tehdidini de savuruyorlar.

Gözü dönmüş cellatlar yönetimindeki İsrail ordusunun vahşette sınır tanımadığını artık tüm dünya bilmektedir. Devşirdiği askerlerinin ezici çoğunluğunu birer ölüm makinesine dönüştüren siyonist ordu, savaş teknolojisinin son ürünü silahlarla bir kez daha barbarca kıyımlara başlamıştır. F 16 savaş uçaklarıyla yaptığı saldırılarda 100 tonu aşkın bombayı Filistinliler'in üstüne yağdırmıştır. Vahşi saldırıya "Dökme Kurşun" adını veren işgalci siyonist ordu, Gazze merkezi, Han Yunus, Beyt Lahya, Refah ve Beyt Hanun'u bombaladı.

Ağırlıklı olarak sivilleri katleden, Filistin kentlerini cehenneme çeviren siyonist canilerin pervasızlığı, kapitalist-emperyalist düzenin aynasıdır. Zira dünya jandarması ile diğer emperyalist güç odaklarının sınırsız desteğini arkasına alan ırkçı-siyonistler, barbarlık düzenine boyun eğmeyenlere reva görülecek muameleyi icra etmektedirler. Saldırganlıktaki fütursuzluk, halkların direnme kararlılığına tahammülsüzlüğün göstergesidir.

Demokrasi ihraç etmekten, insan haklarından, hukukun üstünlüğünden söz eden kapitalist-emperyalist düzenin efendileri ise, siyonist cellat takımının toplu yıkım ve katliamını destekliyorlar. Yaptıkları şey, taraflara "itidalli davranma" çağrısında bulunmaktan ibarettir. Bu tutum, Tel Aviv'deki savaş baronlarına "vahşi kıyıma 'itidalli bir şekilde' devam edin!" mesajı vermekten başka bir anlam taşımamaktadır. Çünkü onlar da, ezilen halkların direnme kararlılığından rahatsızlar.

BM uğursuz rolüne devam ediyor!

Siyonist rejimin iki yıldır devam eden eşi görülmemiş Gazze ablukasını izlemekle yetinen BM, yarıya yakını çocuklardan oluşan 1.5 milyon Filistinli'nin ilaç ve temel gıda maddelerinden yoksun bırakılarak, soykırımcı bir zihniyetle cezalandırılmasına itiraz etmemiştir. Bu alçaltıcı tutum, ablukaya destek vermekle eşanlamalıdır. Tıpkı bir milyona yakın Iraklı çocuğun fiilen ölüme mahkum edilmesine yol açan on yıllık vahşi ambargoya geçmişte destek verilmesi gibi.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Ban Ki-moon, İsrail saldırınlığı orta yerde dururken, dahası siyonist savaş makinesi büyük bir kıyıma girişmek için yaptığı hazırlıkların sonuna gelmişken, Hamas'ın roket saldırılarını kınayarak bir an önce durdurulmasını istedi. Ban Ki-moon, İsrail saldırısının hemen öncesinde BM Genel Sekreterliği tarafından

yayınlanan açıklamasında, "Gazze'de artmakta olan gerilimden endişeli olduğunu" söylüyor, "Tüm taraflara" çağrı yapan BM şefi, "taraflar" söylemi ile İsrail'in işgalci ve saldırgan konumunu göz ardı ediyordu.

BM'nin bilinen bu uğursuz tutumu, emperyalist-siyonist saldırganlığın vahşetini örten "incir yaprağı" işlevini ısrarla sürdürdüğünü yeniden teyit etmiştir.

Ankara'daki dinci ve laik Amerikancılar siyonizmin destekçileridir!

Hem dinci gerici hem Amerikancı generaller ırkçı-siyonistlerle yakın işbirliği içindedir. NATO'nun ikinci büyük ordusu TSK neredeyse tüm yeni silah alım ihaleleri ile silah modernizasyon ihalelerini İsrail şirketlerine verirken, AKP hükümeti de ihalelere onay veriyor. Kısa süre önce yaklaşık 200 milyon dolara mal olan insansız casus uçakları ihalesini İsrail silah şirketine veren Amerikancı generaller, AKP hükümetinin onayını da almıştı. Bu arada siyonist ordunun Gazze saldırısına hazırlandığı günlerde TSK hava ve uzay görüntülü istihbarat sistemi sağlayacak olan 141 milyon dolarlık ihale de iki İsrail şirketine verildi. Filistin halkı üzerine bomba yağdıran İsraili pilotların Konya Ovası'nda eğitim uçuşları yaptıklarını ise belirtmeye gerek yok.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile AKP hükümeti, Gazze Şeridi'ne düzenlenen saldırıdan sadece üç gün önce İsrail Başbakanı Ehud Olmert'i Ankara'da ağırlamıştır. Abdullah Gül'ün yanısıra Tayyip Erdoğan ve bakanlarıyla görüşen siyonist şef, bir kez daha Ankara'da yakın dostlarıyla görüşmenin memnuniyeti ile Tel Aviv'e dönüp, yeni toplu kıyım planı üzerinde generalleri ile birlikte çalışmaya başlamıştır.

Ankara-Tel Aviv trafiği bu kadar yoğunken, Filistin halkının cellatlığını 60 yıldır sürdüren siyonist rejime Ankara'dan verilen destek ortada iken, Tayyip Erdoğan ile müritlerinin Filistin'deki katliama gösterdikleri tepki, ancak timsah gözyaşları dökmekle tanımlanabilir. Hem başbakanın hem Dışişleri Bakanlığı'nın açıklamasında dile getirilenler, AKP'nin dini inançlarını sömürerek peşinden sürüklediği kesimlerin teskin edilmesini hedefleyen nitelikte söylemlerdir. İsrail'in katliamını kınayan açıklamalarda zerre kadar samimiyet olsaydı, bunun İsrail'le geliştirilen çok yönlü işbirliğine yansıması olurdu. Oysa biliniyor ki, Beyrut kasabı Şaron'la bile kırmızı telefon hattı bağlayan Tayyip Erdoğan ve müritleri, siyonist İsrail'e hizmet etmeyi "kutsal vazife" adletmektedirler.

Arap Birliği utanç verici konumunu aşamıyor!

Arap Birliği Teşkilatı ile başkanı Amr Musa'nın İsrail zorbalığı karşısında süregelen pasif tutumları utanç vericidir. Zira 20 Arap devletinin üye olduğu bu örgütün Gazze kuşatmasına karşı kayda değer bir itirazı olmamıştır. Dahası bu örgütün en etkili üyesi kabul edilen gerici Mısır devleti, Gazze'nin dünyaya açılan tek kapısı olan Refah geçiş noktasını kapatarak,

abluka suçuna fiilen ortak olmuştur. En azından son 6 aydır bu suçu işlemektedir. Bu sürede Mısır rejimi, bir yandan İsrail-Hamas arasında arabuluculuk yaparken, öte yandan siyonistlerle suç ortaklığını sürdürmüştür.

İsrail savaş makinesinin bir kez daha vahşi yıkım ve kitlesel katliama girişmesi üzerine harekete geçen Amr Musa, Arap Birliği üyelerini acil toplantıya çağırdı. Toplantı, Arap halkları saflarında oluşan duyarlılığın basıncıyla gündeme gelmiştir ve somut bir sonucun çıkmayacağı açıktır.

Arap rejimlerinin içinde bulunduğu acz, ulusal ve dinsel aidiyet ortaklığı olsa bile, gerici sınıflar ve onların siyasi temsilcilerinin ezilen halklara destek sunamayacaklarını Filistin davası üzerinden de kanıtıyor. Yanı başlarındaki vahşeti onlarca yıldır kayda değer bir tepki göstermeden izleyen gerici rejimlerin rezil tutumu, ancak sınıfsal nitelikleriyle açıklanabilir.

Enternasyonal dayanışma tutarlı anti-kapitalist/anti-emperyalist güçlerin görevidir!

Söylemde emperyalizme ve siyonizme tepki gösterenlerin çok olduğu Ortadoğu'da, pratik tutum almak söz konusu olduğunda, çoğu zaman bu iddialar havada kalmaktadır. Dönüp bakıldığında, emperyalizme ve siyonizme dil uzatanların çoğunun şu veya bu emperyalist güçle işbirliği ya da dirsek teması içinde oldukları görülür.

Anti-kapitalist olunmadan anti-emperyalist olunmayacağı teorik tespitine, Ortadoğu'da anti-siyonist olunmadan anti-emperyalist olunmaz tespitini eklemek gerekiyor. Nasıl ki, emperyalizm, tekeli kapitalizmden başka bir şey değilse, siyonizm de, emperyalizmin Ortadoğu merkezli politikalarının cisimleşmiş halinden başka bir şey değildir. Bu olgu tutarlı anti-siyonizmin sınırlarını da belirler.

Bu şartlarda direnişçi yiğit Filistin halkı ile enternasyonal dayanışmayı sonuna kadar götürebilmek ilerici-devrimci güçlerin temel sorumluluklarından biridir. Zira ancak devrimci olanlar kapitalizme, emperyalizme ve siyonizme karşı mücadeleyi tutarlılıkla sonuna kadar götürebilirler.

ABD, İsrail, Türkiye...

Sermayesi kan olan bir “stratejik ortaklık”

Gazze siyonist İsrail tarafından bir kez daha yakılıp yıkılırken, Filistin bir kez daha baş eğmemenin ve direncin sembollerinden biri olarak dünya halklarına örnek olurken, yüzlerce insanın hayatına mal olan bu insanlık suçu, sermayesi kan olan bir “stratejik ortaklığın” suç çetelesine eklendi.

Gazze'nin bombalanmasından önce İsrail Başbakanı Olmert'in Türkiye'yi ziyaret etmesi ise, Erdoğan'a göre bir ortağın diğerine yapmış olduğu sıradan bir ziyaretti. Fakat bu ‘tesadüfler zinciri’ yeni değildi. 2001 yılından bu yana 15 kez düzenlenen Konya Hava Üssü'ndeki Türkiye-İsrail-ABD ortak hava tatbikatları da öyle. Tatbikatların sonuncusu ise Konya Hava Üssü'nde 9 Eylül 2008 tarihinde yine İsrail'in “aktif katılımıyla” gerçekleşti. Hatırlanacağı üzere 3 Eylül 2007'de başlayan 14. tatbikatın gecesinde de İsrail uçakları Suriye'ye ufak çaplı bir bombardıman düzenlemiş, İsrail uçaklarının Konya Hava Üssü'nden havalandıkları görgü tanıklarınca teyit edilmiş, öteki kanıtlar da bunu doğrulamıştı.

Kısacası İsrailli pilotlar, Gazze'ye yönelik hava saldırısı öncesinde Konya Ovası'nda eğitim uçuşları yapmıştı. Pilotların Konya'daki eğitimi, 1996 yılında imzalanan anlaşma kapsamında hala devam ediyor.

Keza aynı günlerde yani Gazze katliamından bir gün önce, İsrail ve Türkiye arasında bir başka anlaşma daha yapılmıştı. Hükümet sözcüsü Cemil Çiçek'e, düzenlenen basın toplantısında bir gazeteci, İsrail ile yapılan yaklaşık 167 milyon dolarlık silah alımı anlaşmasının iptal edip edilmeyeceğini sormaktaydı. Çiçek ise soruya, İsrail'in Gazze'ye yönelik devam eden saldırıları ile bu konu arasında bir bağlantı kurulmaması gerektiği mealinde bir yanıt vermekle yetinmekteydi.

Bu anlaşmayı ortaya çıkaran ise, anlaşmayı imzalayan İsrailli firmaların, kendi basınlarına Türkiye ile yaptıkları silah anlaşmasını duyurmalarıydı.

Filistin'de kan akarken, İsrail'in “stratejik ortağı” olan işbirlikçi sermaye iktidarının Filistin halkını arkadan hançerlemesi bu kadarla da sınırlı değildi elbette. Envanterindeki 170 adet Amerikan M60 A1 tanklarının yenilenmesini öngören yaklaşık 1 milyar dolarlık tank anlaşması, yine İsrail'in Filistin halkını katliam saldırıları düzenlediği 2002 yılında yapılmıştı.

17 Temmuz 2008'de İsrail'le yapılan bir başka anlaşma daha basına yansımaktaydı. Ankara'da bir araya gelen Enerji Bakanı Hilmi Güler ile İsrail Ulusal Altyapı Bakanı Binyamin Ben Eliezer, Akdeniz Boru Hattı için fizibilite yapılmasına karar verilen imzayı birlikte atıyorlardı. Bu anlaşma için Güler, *“Faaliyetler giderek hız kazanıyor. Hat sadece ekonomik boyut taşımıyor. Bölgenin istikrar ve barışına da önemli katkılarda bulunacak”* demekteydi.

Kuruculuğunu ve yöneticiliğini Amerikan emperyalizminin yaptığı bu “stratejik ortaklığın” geçmişi ise daha eskiye dayanmaktadır. 1948'de kurulan İsrail'i, 28 Mart 1949'da tanıyan Türkiye, İsrail'i tanıyan ilk “müslüman” ülke olmuştur.

İsmet İnönü, 1 Kasım 1949'da Meclis açılış konuşmasında “İsrail'in bölgede bir barış ve istikrar unsuru olacağını” ifade ederek, Türkiye ve İsrail arasında 9 Mart 1950'de diplomatik ilişkilerin kurulmasının zeminini hazırlamıştır. Böylece İsrail'in Washington, Paris ve Londra'dan sonra dördüncü askeri ataşesi de Ankara'da göreve başlamıştır. Aynı yıl 4 Temmuz'da iki ülke arasında imzalanan Ticaret ve Ödeme Anlaşması ile de ekonomik ilişkilerin önü açılmış, 5 Şubat 1951 tarihinde ise, İsrail'le Hava Ulaştırma Anlaşması imzalanmıştır.

28 Ağustos 1958'de Ankara'ya İsrail Başbakanı Ben Gurion ve Dışişleri Bakanı Golda Meir'in gizliden gelişi ise ilginçtir. Dünya kamuoyuna bu ziyaret İsrail

Havayolları el-Al uçağında meydana gelen teknik bir arıza şeklinde yansıtılır. Ben Gurion ve Menderes'in gerçekleştirdiği gizli görüşmeler sonucunda, Türkiye ile İsrail arasında Sovyetler Birliği'nin gelişen etkisine ve Ortadoğu'daki ulusal kurtuluş hareketlerine karşı gizli bir ittifak anlaşması imzalanır. Anlaşma kapsamında gizli askerî ziyaretler, gizli askerî tatbikatlar, istihbarat paylaşımı ve silah sanayii işbirliği olmak üzere çeşitli faaliyetler yürütülür. Böylece Türkiye, İsrail'in önerdiği Çevresel Pakt'a İran'la birlikte (Şah dönemi) dâhil olur. Üye ülkeler arasında Trident denen bir istihbarat ağı oluşturulur. 1979'da Tahran'daki ABD Büyükelçiliği baskınında ortaya çıkan evraklardan biri de, Türk istihbarat teşkilatı MAH (MİT'in eski adı), İran istihbarat teşkilatı SAVAK ve İsrail istihbarat teşkilatı MOSSAD arasında 1958 yılında ‘Trident’ adı verilen bir işbirliği anlaşmasının imzalandığını ortaya çıkaracaktır.

Türkiye ile askerî ilişkiler, İsrail'in o döneme kadar bir başka ülke ile kurduğu (ABD dışında) ilk ve tek askerî ilişki olma özelliği taşımaktadır. O döneme ilişkin araştırmalarda Türk ve İsrail askerî yetkililerinin mümkünse Genelkurmay Başkanı'nın da katıldığı toplantılarla yılda iki kez düzenli olarak görüştükleri anlatılır. Dönemin İsrail Genelkurmay Başkanı Yitzhak Rabin, Türkiye ile ilişkileri “özel ilişkiler” olarak adlandırmaktadır.

1960-70'li yıllar ve sonrası ise dünya ölçeğinde yükselen ulusal kurtuluş hareketlerinin, toplumsal muhalefetin ve ek olarak Filistin kurtuluş hareketinin etkileri sonucu, İsrail ve Türkiye arasındaki ilişkilerde gelgitlerin yaşanmasına neden olmuştur. Buna Amerikan emperyalizmin “yeşil kuşak” projesinin Türkiye'ye yansması da eklenebilir. Bir süre daha devam eden bu kendi içindeki doğal gelgitler, Amerikan emperyalizminin yeniden müdahalesiyle ‘90'lı yıllarda rayına oturur ve o meşhur “stratejik ortaklık”, yani üçlü şer ittifakı programlı bir şekilde hayata yeniden geçirilir.

Kasım 1994'te gerçekleşen ziyaret ile İsrail'e giden ilk Türk Başbakanı olan Tansu Çiller, istihbarat paylaşımı ve terörizmle mücadele alanlarında İsrail'e işbirliği önermesiyle ilişkiler yeni bir boyut kazanır. İki ülke arasında birçok antlaşma yapılır. Bunlar arasında Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Fantom uçaklarının, İsrail Havacılık Endüstrisi tarafından modernize edilmesini kapsayan antlaşma da bulunmaktadır.

31 Mart 1994 Güvenlik Gizlilik Anlaşması ile 23 Şubat 1996'da imzalanan Askeri Eğitim ve İşbirliği Anlaşması, iki ülke arasındaki ilişkilerin “stratejik ittifak” düzeyine yükseldiğinin göstergesi olmuştur. “Stratejik ittifak”, 28 Ağustos 1996 Savunma Sanayii İşbirliği Anlaşması ve 14 Mart 1996 Serbest Ticaret Anlaşması ile teyit edilmiştir.

İsrail ile askerî anlamda çok önemli olan Savunma Sanayi İşbirliği Anlaşması 54. hükümet zamanında 28 Ağustos 1996'da imzalanmıştır. 1996'da İsrailli şirketler, yarım milyar dolar değerindeki Türk Hava Kuvvetleri'ne ait 54 F-4 uçağının modernizasyonu ihalesini kazandı. İsrail ile sürdürülen ilişkiler çerçevesinde, İsrail Türkiye'ye tank satacak, ortaklaşa füze üretiminin yanı sıra, Türkiye 48 F-5 savaş uçağının modernizasyonu işini de İsrail'e verecekti.

İki ülke arasında askerî ilişkilerindeki diğer önemli adım, 23 Şubat 1996 tarihinde imzalanan Askeri Eğitim ve İşbirliği Antlaşması olmuştur. Bu anlaşmanın kapsadığı işbirliği konuları şunlardır:

- Askeri eğitim alanında karşılıklı bilgi ve deneyimlerin değişimi,
- Askeri akademiler ve karargahlar arası karşılıklı ziyaretlerin yapılması,

- Savaş gemilerinin karşılıklı ziyaretler yapması,
- Askeri, sosyal ve kültürel alanlarda bilgi ve personel değişimi ile askeri tarih, müze ve arşiv konularında işbirliği,
- Ortak eğitim yapılması,
- İki ülke istihbarat birimlerinin işbirliği yapması,
- İsrail ve Türk donanmalarının Akdeniz'de ortak tatbikat düzenlemeleri,
- İsrail uçaklarının eğitim amaçlı olarak Türk hava sahasını kullanması.

İsrail ile yapılan kirli antlaşmaların artışının dinci gericiilikleriyle nam salmış sermaye hükümetleri dönemine gelmesi ise bir diğer dikkat çekici konu olmaktadır.

Refah Partisi'nin koalisyon hükümetleri bir önceki hükümetin imzaladığı 13 anlaşma rekorunu geçerek, bir yılda İsrail ile 20 farklı anlaşmaya imza atmıştır.

2002 yılında iktidara geldikten hemen sonra İsrail'le daha önceki hükümet döneminde yapılan 700 milyon dolarlık tank modernizasyonu ihalesine yeşil ışık yakan AKP iktidarı, İsrail'den silah alımı konusunda yıllık ortalama 400 milyon dolarlık toplamla önceki hükümetleri de geride bıraktı. Bu projeler arasında en önemlisi ise 2004 yılında alımı yapılan Heron'lar yani “casus uçaklar”dı. AKP, İsrail'e sadece Heron alımında 183 milyon dolar ödedi.

15 Temmuz 2004'te Türkiye ile İsrail arasında Ehud Olmert'le Ankara'da, tarımdan tohumculuğa, hayvancılıktan sulamaya, kimyadan enerjiye, telekomünikasyondan turizme, güvenlik ve çevre teknolojilerinden danışmanlığa kadar, oldukça geniş bir alanda işbirliği ve ticaret geliştirilmesi anlaşmaları imzalandı. Türkiye, 2007 yılında Kudüs'te İsrail ile başlayan ekonomik ilişkilerin geliştirilmesini karara bağladı. Ehud Barak, aynı dönemde, anlaşmaların “teröre karşı ortak mücadele” kapsamında olduğunu söylüyordu. İsrail'in “terörist örgütler listesi”nde Hamas, Hizbullah ve FHKC gibi örgütler varken, AKP hükümetiyse konuyu “PKK ile mücadele” şeklinde sundu, anlaşmanın Türkiye'ye getirdiği yükümlülükler ise saklandı.

13 Kasım 2007'de İsrail Cumhurbaşkanı Şimon Peres, Cumhurbaşkanı Gül'ün “davetlisi” sıfatıyla Türkiye'ye geldi ve TBMM kürsüsünde konuşma yaptı. Peres'in konuşması AKP'ye göre “barış için bir katkı” olacaktı, ancak İsrail Cumhurbaşkanı, barış mesajı vermek yerine İran'ı suçlamaktaydı.

Türkiye'nin İsrail'in çıkarına olan bir icraatı da Lübnan'a asker göndermesiydi. 261 kişilik Türk İstihkâm İnşaat Bölüğü'nü İsrail'in, yani “stratejik ortağının” hizmetine sunmakta bir sakınca görmedi. Gelişmeyi sevinçle karşılayan İsrail Başbakanı Ehud Olmert, “Türkiye'nin Ortadoğu'da örnek ülke” olduğundan bahsetti. Oysa İsrail'i yenilgiye uğratan Hizbullah “barış gücü” askerlerine sıcak bakmıyordu, çünkü bu birliklerin ilk görevi Lübnan hükümeti dışındaki birlikleri, yani Hizbullah'ı silahsızlandırmaktı. Ekleme gerekir ki 3 Ağustos 2008'de Lübnan'da kalacak birliklerin görev süresi şimdilik bir yıl daha uzatıldı.

Ve son olarak Türkiye'nin 2008 yılı itibariyle İsrail arasındaki ‘ticaret hacmi’ yaklaşık 2.6 milyar dolardır. Türkiye-İsrail arasındaki askeri ilişkinin parasal boyutu ise 1.8 milyar dolar civarındadır.

Tüm bunlar, Gazze'de atılan Filistin halkının kanında hayat bulan “stratejik ortaklığın” sonuçlarına birkaç örnektir sadece. Türkiye'nin işbirlikçi sermaye iktidarının ellerindeki kanı saklama çabası boşuna. Sözde barış girişimleri suç ortaklıklarını gizlemeye yetmeyecek. Dünya halklarının hafızasında ABD, İsrail ve Türkiye'nin “stratejik ortaklığı” şeytan üçgeni olarak kalacak. Emperyalizm ve siyonizm yenilecek, direnen halklar kazanacak.

Ülkenin dört bir yanında siyonist katliam lanetleniyor...

“Siyonizm yenilecek, direnen Filistin halkı kazanacak!”

İki bin işçi krize ve Filistin'deki katliama karşı yürüdü!

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu'nun çağrısıyla 7 Ocak günü gerçekleşen eylemle siyonist vahşet protesto edildi ve krizin faturasının ödenmeyeceği dile getirildi.

Kitlenin Beyoğlu Tünel'de saat 12.00'de toplanmasının ardından “Krizin yükünü reddediyoruz! İsrail vahşetini lanetliyoruz/Türk-İş” pankartı arkasında Türk-İş'e bağlı sendikalar yer aldı. HSGGP bileşenleri de kendi pankart ve flamalarıyla eylemde yerlerini aldılar.

Kitlenin önü Fransız Konsolosluğu önüne gelmeden kolluk güçleri tarafından panzer ve çevik kuvvetle kesildi. Kitle kolluk güçlerinin tutumuna, “Emekçiye değil, İsrail'e barikat!” sloganıyla tepkisini gösterdi. Yapılan görüşmeler sonrasında polis barikadı açmak zorunda kaldı.

Kitlenin Taksim Tramvay durağına gelmesinin ardından ilk olarak Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu adına Osman Öztürk bir konuşma gerçekleştirdi. Ardından İstanbul Türk İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak tarafından basın açıklaması okundu.

2 bin kişinin katıldığı eylemde, İsrail'in Gazze katliamının protestosu ön plana çıktı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Ses ver dünya duysun, İsrail dursun!”

DİSK, KESK, TMMOB, TTB, TÜRMOB, TÜDEF, Türk Eczacıları Birliği, Türk Dış Hekimleri Birliği, Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu ve Türkiye Barolar Birliği, 7 Ocak günü Taksim Hill Otel'de düzenledikleri basın toplantısı ile Filistin'e ilişkin eylem planlarını açıkladılar. Filistin'de yaşanan katliama karşı Türkiye genelinde “Filistin için katliam duruncaya kadar ses ver, dünya duysun! Ses ver İsrail dursun!” şiarıyla eyleme çağrı yaptılar.

Taleplerin de sıralandığı açıklamanın ardından, katliam duruncaya kadar hergün saat 18.00'de 3 dakika süreyle bağırarak, korna, siren, düdük çalarak, Filistin için ses verme çağrısı yapıldı.

Toplantının sonunda, 9 Ocak günü saat 18.00'de yapılacak olan eylemin, İstanbul'da Taksim'de, Ankara'da ise Kızılay'da gerçekleşeceği bilgisi verildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Eskişehir'de Filistin'e destek yürüyüşü!

Eskişehir'de 6 Ocak günü Filistin halkıyla dayanışmak ve İsrail'in saldırılarını lanetlemek amacıyla DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin örgütlediği bir eylem gerçekleştirildi.

Yürüyüşün ardından Adalar Migros önünde yapılan açıklamada, “Yıllardır Ortadoğu halklarına hayatı cehenneme çeviren savaş mantığına son verilmelidir. Bu nedenle İsrail'i gerçekleştirdiği katliamdan dolayı kınıyoruz ve saldırılardan vazgeçmeye çağırıyoruz.” denildi. Eyleme yaklaşık 300 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

İşçiler Filistin için yürüyor!

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanlığı 1 No'lu Şube üyesi Kartal ve Kadıköy Belediyesi işçileri “Filistin halkıyla dayanışma” yürüyüşü gerçekleştirecek.

8 Ocak Perşembe günü saat 12.00'de Kartal Belediyesi önünde toplanıp Kartal Meydanı'na doğru yürüyecek olan belediye işçileri, saat 12.30'da basın açıklaması gerçekleştirecekler. Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube'de örgütlü olan Kadıköy Belediyesi işçileri ise, 9 Ocak Cuma günü Kadıköy'de gerçekleştirecekleri yürüyüşle siyonist katliamı lanetleyecekler.

HSGGP: “Filistin'de vahşet insanlık suçudur!”

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP) 4 Ocak günü binlerce kişinin katılımıyla Taksim Tramvay durağı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylemde “Filistin'deki vahşet insanlık suçudur! İsrail'le tüm anlaşmalar iptal edisin!” pankartı açıldı.

Eylemde yapılan açıklamada İsrail'in sürdürdüğü katliamların emperyalizmin Ortadoğu'ya dönük planlarının bir parçası olduğu belirtildi. Basın açıklaması, siyonist İsrail ile yapılan tüm anlaşmaların iptal edilmesi başta olmak üzere taleplerin sıralanmasıyla son buldu.

Basın açıklamasının sona ermesinin ardından dağılan kitle Tünel'e kadar fiili yürüyüş gerçekleştirdi. Tünel'de de İsrail saldırısında yaşamını yitirenler anısına saygı duruşunda bulunuldu. Burada yapılan konuşmalarda İsrail saldırıları lanetlenerek mücadelenin büyütülmesi gerektiği söylendi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

6 Ocak 2009 / Ankara

Devrimci-ilerici kurumlardan protesto!

BDSP, DHF, Partizan, HKM, DTP, EMEP, SDP, ESP, EHP, SODAP, Kaldıraç, Halkevleri, Alinteri, FHDD, Devrimci Hareket ve Köz siyonist İsrail'in Gazze'de gerçekleştirdiği katliamı protesto etmek için 30 Aralık günü İsrail Konsolosluğu önüne flama ve dövizlerle yürüyüş gerçekleştirdi. Konsolosluk önünde yapılan basın açıklamasında emperyalizme ve siyonizme karşı birleşik mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı. 200 kişinin katıldığı eylemde ABD ve İsrail bayrakları yakıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ÇHD: “Anlaşmalar feshedilsin!”

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi 6 Ocak günü İsrail Konsolosluğu önünde basın açıklaması yaptı. Kolluk güçlerinin kurduğu barikatın önünde basın açıklamasını gerçekleştiren ÇHD üyeleri, “Katliamcı İsrail Gazze'den defol /ÇHD İstanbul Şubesi” pankartı açtılar, dövizler taşıdılar. Açıklamada toprakları işgal edilmiş Filistin halkı için her türlü direnişin doğal ve meşru bir hak olduğu vurgulandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Avukatlar işgale karşı yürüdü

İstanbul Barosu 6 Ocak günü Filistin'deki katliam ile ilgili eylem gerçekleştirdi. İstanbul Baro Başkanı Av. Muhammer Aydın'ın yaptığı açıklamaya İsrail'e yapılan "saldırıyı durdurma" çağrısıyla son buldu. İstanbul Barosu yönetici ve üyelerinden oluşan 600'ü aşkın hukukçu basın açıklamasının ardından Taksim Anıtı'na kadar sloganlarla yürüyerek burada Filistin'de yaşamını yitirenler anısına saygı duruşunda bulundu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara'da BM önünde eylem

Filistin Halkıyla Dayanışma Komitesi 5 Ocak günü BM binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklama emperyalist hegemonya savaşının ve işgalinin durdurulması, savaş suçlularının yargılanması ve cezalandırılması, İsrail ile yapılan ekonomik, askeri ve siyasal tüm anlaşmaların derhal iptal edilmesi taleplerinin sıralanmasıyla son buldu. Eylemde DTP Milletvekili Akın Birdal konuşma yaptı, Barış Meclisi adına da bir açıklama yapıldı.

BM binası önünde yapılan açıklamaların ardından bina duvarına "Katliama sessiz kalan suç ortağıdır!" pankartı asıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

İzmir'de İsrail saldırısı lanetlendi!

5 Ocak günü İzmir Birlikte Başarabiliriz Platformu (İBBP), KESK Şubeler Platformu ve DİSK Birleşik Metal-İş üyeleri gerçekleştirdikleri eylemle İsrail siyonizmini lanetlediler ve Filistin ile dayanışma içinde olduklarını belirttiler.

Konak Meydanı'na doğru yürüyüşe geçen kitlenin önü bir süre sonra polis tarafından kesildi. Coşkulu sloganlar eşliğinde devam eden yürüyüşün ardından kitlenin önü Konak Meydanı'nda yeniden kesildi. Barikatın sebebi İsraili protesto etmek için Meydan'da toplanan dinci gruptu. Barikatın kaldırılmasının ardından iki grup yanyana gelmiş oldu.

Meydana girilmesinin ardından eylem bileşenleri oturma eylemi gerçekleştirdi ve ardından basın açıklaması gerçekleştirildi. Eylem sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İzmir

Emekliler: "Gazze'de vurulan dünya halklarıdır!"

3 Ocak günü "Gazze'de vurulan dünya haklarıdır! Katil İsrail hesap verecek / DİSK Emekli-Sen İstanbul Şubeleri" pankartını açarak Taksim Tramvay Durağı'nda toplanan Emekli-Sen üyeleri emperyalistlerle işbirliği içinde olan AKP Hükümeti'ni de uyardılar. Filistin için dökülen yaşların timsah gözyaşları olduğunu belirttiler.

Kartal'da İsrail protestosu!

"Krizle Karşı Kartal Emek ve Demokrasi Platformu" 1 Ocak günü Kartal Meydanı'nda gerçekleştirdiği eylemle, İsrail'in Gazze katliamını lanetledi. Konuya ilişkin basın açıklaması gerçekleştirdi. 300 kişinin katıldığı eylemde BDSP'liler de dövizleriyle yer aldılar.

GOP'ta Filistin'le dayanışma

Gaziosmanpaşa Emek Platformu'nun 3 Ocak günü düzenlediği eylem Bağlarbaşı Caddesi'nde başladı. Yaklaşık 100 kişilik kitlenin GOP Meydan'a gerçekleştirdiği yürüyüş meydana yapılan basın açıklamasıyla son buldu. Açıklamada Filistin halkına dönük saldırılar kınanarak işçi ve emekçiler emperyalizm ve siyonizme karşı mücadeleye çağrıldı.

Küçükçekmece: "Direnen Filistin'in yanındayız!"

Küçükçekmece'deki ilerici ve devrimci kurumlar 29 Aralık akşamı Küçükçekmece Belediyesi önünde ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdi. BDSP, Birleşik İşçi Derneği, EMEP, ESP, SHP, Sefaköy Halkevi ve TKP'nin katıldığı açıklamada yaklaşık 150 kişi yer aldı.

FHDD: Katliamcı İsrail'e geçit yok!

Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği 28 Aralık günü Taksim Tramvay Durağı'nda bir oturma eylemi gerçekleştirdi. "Geçemeyeceksiniz-No Passaran / FHDD" pankartının açıldığı eylem şu sözlerle sona erdi: "Enternasyonal hareketin bu topraklardaki bir kolu olarak Filistin özgürleşinceye kadar, sürgündeki mülteciler geri dönene kadar, tutsaklar özgürlüğüne kavuşuncaya kadar, katillerden hesap soruluncaya kadar mücadelemize devam edeceğimizi belirtiyoruz."

Sağlıkçılardan İsrail protestosu

Sağlık örgütleri, İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırılarını 30 Aralık günü Haydarpaşa Numune Hastanesi bahçesinde gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla protesto etti. "Vahşeti kınıyoruz!" pankartının açıldığı eylemde katliamı anlatan fotoğraflar da taşındı. Gençay Gürsoy'un konuşmasının ardından yapılan basın açıklamasında, İkinci Dünya Savaşı'nda Nazilerin oluşturdukları toplama kamplarında soykırıma maruz kalanların torunlarının bugün Gazze'de soykırım yaptıkları söylendi.

SES katliamı protesto etti!

SES Aksaray Şubesi, siyonist İsrail'in Gazze'de gerçekleştirdiği katliamı protesto etmek için 31 Aralık günü Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi bahçesinde bir eylem gerçekleştirdi. "SES Aksaray Şube" pankartı ve dövizlerin açıldığı eylemde katliama sessiz kalmama çağrısı yapıldı.

MBP: Filistin direnişi selamlandı

Mücadele Birliği Platformu, 4 Ocak günü Galatasaray Lisesi önünde yaptığı eylemle siyonist İsrail'in Filistin halkını katletmesini protesto etti.

5 Ocak 2009 / İzmir

Galatasaray'da yapılan açıklamanın sonrasında İstiklal Caddesi'nde yürüyüş gerçekleştirildi.

ÖBKM: "Her yer Gazze!"

Önder Babat Kültür Merkezi, siyonist İsrail'in kıyıma giriştiği Filistin halkıyla dayanışmak amacıyla 4 Ocak günü bir eylem gerçekleştirdi. Galatasaray Lisesi'ne kadar yüründü, Filistin halkıyla dayanışma çağrıları yapıldı. Yapılan açıklamanın ardından sanatçı Serhad Raşa bir şarkı seslendirdi. Hakan Yeşilyurt ve Hasan Sağlam da, Filistin halkının yanında olduklarını belirten birer konuşma yaptılar.

İHD'den İsrail protestosu!

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi 29 Aralık günü İsrail Başkonsolosluğu önünde bir eylem gerçekleştirdi. Yapılan basın açıklamasında, "Türkiye, İsrail'le arasında bulunan askeri ve ekonomik her türlü anlaşmayı iptal etmeli, diplomatik ilişkileri askıya almalı ve acilen Filistin'e insani yardımda bulunmalıdır" denildi.

Halk Cephesi'nden Filistin'e destek

Halk Cephesi, İsrail'in Filistin halkına yönelik saldırılarını Taksim Tramvay Durağı'nda 29 Aralık günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile protesto etti. Gazze'de kuşatma altında direnen Gazze halkını selamladı.

Küresel-BAK'tan İsrail protestosu

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, İsrail'in Filistin'e yönelik saldırılarını 30 Aralık günü Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ve ardından Odakule'ye yaptığı yürüyüş ile protesto etti. Açıklamada, yıllardır ambargo yüzünden

ekmeksiz, susuz, ışıksız ve ilaçsız bırakılan Gazze halkının, dünyanın gözü önünde adeta bir soykırıma uğratıldığı belirtildi.

OSB’li işçiler Filistin halkının yanında

OSB-İMES İşçileri Derneği 30 Aralık günü yaptığı yazılı açıklama ile direnen Filistin halkıyla dayanışmanın ertelenemez bir görev olduğunu ifade etti. “OSB-İMES İşçileri Derneği olarak Filistin halkının bu haklı mücadelesinde onların yanında olduğumuzu ilan ediyoruz. Bu katliama verilecek tek gerçek yanıt ‘İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği!’ şiarı olacaktır” denildi.

İsrail Ankara’da lanetlendi

İsrail’in Gazze’de gerçekleştirdiği katliam 30 Aralık günü BDSP, DHF, ESP, Partizan, Köz, Tüm-İGD ve 78’liler Derneği tarafından lanetlendi. Saat 18.00’de Yüksel Caddesi’nde bir basın açıklaması yapıldı. Bu katliamda Türkiye Cumhuriyeti’nin de en az ABD kadar sorumlu olduğu hatırlatıldı. Eyleme birçok demokratik kurum destekçi olarak katıldı.

Ankara’da sendika, oda ve ilerici muhalif kurumların oluşturduğu “Filistin Halkıyla Dayanışma Komitesi” ise ilk eylemini 30 Aralık günü gerçekleştirdi. Saat 16.00’da Yüksel Caddesi’nde buluşan kitle burada iki saatlik bir oturma eylemi yaptı. Ardından saat 18.00’de YKM önüne yürünerek burada bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Komite ikinci eylemini ise 31 Aralık günü gerçekleştirdi. Saat 12.30’da Yüksel Caddesi’nde buluşarak buradan yürüyüşle ABD Büyükelçiliği’ne gidildi. Burada okunan metinde Filistin’deki direniş selamlandı.

Komite bileşenleri, 31 Aralık akşam saatlerinde Yüksel Caddesi’nden Sakarya Caddesi’ne kadar yürüdü. Sakarya Caddesi’nde basın açıklaması okundu.

“Filistin Halkı ile Dayanışma Komitesi” 3 Ocak günü ise KESK Genel Merkezi önünde toplanarak en önde Filistin bayrağı ve arkasında “Siyonizm yenilecek, Filistin halkı kazanacak!” pankartını açarak İsrail Büyükelçiliği’ne yürüyüş gerçekleştirdi. Yapılan açıklamanın ardından Sami Evren de bir konuşma yaptı.

Kızıl Bayrak / Ankara

İzmir’den Filistin’e destek

KESK İzmir Şubeler Platformu 31 Aralık günü Kemeraltı girişinde Filistin ile dayanışma eylemi yaptı. “Filistin ağlamasın!” pankartının açıldığı eylemde İsrail vahşetini gösteren resimler ve dövizler taşındı. Saygı duruşunun ardından yapılan basın açıklamasında İsrail siyonizminin vahşetine değinildi ve AKP hükümetinin timsah gözyaşları döktüğüne vurgu yapıldı. Türkiye-İsrail Dostluk Grubu’nun dağıtılması istendi.

“Yaşasın halkların kardeşliği!”

29 Aralık günü İzmir Birlikte Başaracağız Platformu Basmane’den Konak Meydanı’na kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Konak Meydanı’nda oturma eylemi yapıldı. Yapılan açıklamada, İsrail’in Filistin’e karşı son 20 yılın en kanlı saldırısını gerçekleştirdiği

vurgulandı. Filistinlilerin katledilmesinde başbakan ve AKP’nin suça ortak olduğu söylendi. Eyleme 300 kişi katıldı.

BAK: Filistin’e özgürlük!

BAK, 2 Ocak günü Kıbrıs Şehitleri Caddesi’nde Filistin ile dayanışmak için yürüyüş gerçekleştirdi. Eylemde “Katil İsrail Ortadoğu’dan defol! / Özgür-Der” ve “Orantısızca şerefsizsin katil İsrail!” pankartları açıldı. Vahşetin son noktasına gelindiğinin vurgulandığı açıklamada hükümete İsrail ile askeri anlaşmaları iptal etme çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Adana’da İsrail protestosu

Adana’da 27 Aralık günü biraraya gelen sol güçler, 5 Ocak Meydanı’nda “Ortadoğu’daki katliamlara son! Filistin halkı yalnız değildir/İnsan Hakları Derneği” pankartı arkasında toplanarak İnönü Parkı’na doğru yürüyüşe geçti. Kitlenin İnönü Parkı’na gelmesinin ardından basın açıklaması okundu, 5 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirildi. Eyleme yaklaşık 250 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Bursa’da Filistin’le dayanışma

Bursa Halk Meclisi İsrail’in Filistin’e yönelik saldırılarını 29 Aralık günü yaptığı basın açıklamasıyla protesto etti. 5 Ocak akşamı ise Osmangazi Metro İstasyonu önünde biraraya gelen kurumlar İsrail’in Filistin’de yürüttüğü kirli savaşı protesto etti. Kent Meydanı’na kadar yürüyen yaklaşık 200 kişi burada katliamı lanetleyen bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Edirne’de İsrail protestosu

İsrail’in Filistin halkı üzerinde estirdiği terör 31 Aralık günü Edirne’de gerçekleştirilen yürüyüşle lanetlendi. Tahmis Meydanı’nda gerçekleştirilen basın açıklamasında emperyalistlerin Ortadoğu’ya dönük planlarını İsrail üzerinden hayata geçirmek istediklerine dikkat çekildi, Özgür Filistin talebi

31 Aralık 2008 / Manisa

haykırıldı.

Açıklamaya yaklaşık 100 kişi katıldı.

Edirne PTT önünde 6 Ocak günü gerçekleştirilen basın açıklamasını KESK, DİSK, Türk TMMOB ve Edirne Tabip Odası örgütledi. Açıklamada İsrail’in yaşattığı vahşet ve ABD’nin bu duruma seyirci kalarak desteklemesi teşhir edildi. 60 kişinin katıldığı eyleme demokratik kitle örgütleri ve gençlik alanında çalışma yürüten güçler de katıldılar.

Kızıl Bayrak / Edirne

Eskişehir’de İsrail protestosu

İsrail’in Filistin halkına dönük saldırıları 30 Aralık günü Eskişehir’de gerçekleştirilen eylemle lanetlendi. Adalar Migros önünde yapılan basın açıklamasında “Filistin’deki katliamı durduralım!” ve “Filistin halkı yalnız değildir” yazılı iki pankart ile çeşitli dillerde “barış” yazan dövizler taşındı. Basın açıklamasında İsrail’in Filistin üzerinde uyguladığı saldırılar teşhir edildi. Eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Manisa’da katliam protestosu

31 Aralık günü Manolya Meydanı’nda gerçekleştirilen eylemde “Filistin halkı yalnız değildir” pankartı açıldı. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemin örgütleyicileri arasında MİB-DER’in yanı sıra KESK (Eğitim-Sen, Tarım Orkam-Sen, SES), Manisa Tabip Odası, Genç-Sen, Emekli-Sen, SGD, SAHHAD, ÖDP, EMEP, TKP, SHP ve HBAVK de yer aldı.

Samsun’da İsrail karşıtı eylem

4 Ocak günü Samsun ‘78’liler Derneği ve Samsun Barış Girişimi İsrail’in günlerdir sürdürdüğü katliamı lanetlemek için basın açıklaması yaptı. Eyleme Genç-Sen’li öğrenciler de destek verdi. Yaklaşık 50 kişinin katıldığı basın açıklaması alkışlar ve sloganlar eşliğinde sona erdi.

Ekim Gençliği / Samsun

6 Ocak 2009 / Levent

Binlerce emekçi kapitalizmin karanlığına karşı yürüdü!**“Krizin bedelini sermaye ödesin!”**

DİSK, KESK, TTB ve TMMOB’nin çağrısıyla Türkiye’nin dört bir yanında yapılması kararlaştırılan meşaleli eylemler 27 Aralık akşamı hayata geçirildi. Yapılan yürüyüşlerde “Krizin bedelini sermaye ödesin!” sloganı öne çıktı.

İstanbul: “Krizin bedelini sermaye ödesin!”

İstanbul’da Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu ve Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu’nun da ortaklaştığı meşaleli yürüyüş için binlerce emekçi saat 18.00’de Taksim Tramvay Durağı’nda toplanmaya başladı. Krize karşı fabrika işgalleri, basın açıklamaları ve sokak eylemleri ile biriken tepki İstanbul’da gerçekleştirilen eylemde de kendini gösterdi.

Meşalelerini yakarak toplanmaya başlayan kitlenin önü polis panzerleri ve çevik kuvvet ekipleriyle İstiklal Caddesi girişinde kesildi. Ancak barikatı bir süre sonra açmak zorunda kaldılar.

En önde “Krizin bedelini sermaye ödesin! İşten atılmalar yasaklansın!” ortak pankartının yer aldığı yürüyüş ÜNSA ve Sinter Metal işçileri de katıldı.

Coşkulu sloganlarla İstiklal Caddesi boyunca yürüyen binlerce emekçi “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Krizin bedeli patronlara!”, “Direne direne kazanacağız!”, “İşten atmalar yasaklansın!” sloganlarını atarak Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Siyonist İsrail’in Filistin halkının üzerine yağdırdığı bombalara karşı “Filistin halkı yalnız değildir!” sloganını atan kitle emperyalist işgal ve katliamları lanetledi.

Devrimci kurumların, siyasi partilerin, demokratik kitle örgütlerinin de pankart, döviz ve flamalarıyla katıldığı eylemde basın açıklamasını KESK Genel Başkanı Sami Evren yaptı. Evren’in açıklaması krize karşı mücadele taleplerinin sıralanmasıyla son buldu.

Ankara: “Faturayı ödemeyeceğiz!”

KESK, DİSK, TMMOB ve TTB’nin krize ve 2009 yılı bütçesine karşı Ankara’da gerçekleştirdiği meşaleli yürüyüş yüzlerce emekçi katıldı. Saat 17.00’de Yüksel Caddesi’nde başlayan meşaleli yürüyüş Sakarya Caddesi’nde son buldu.

Yürüyüş boyunca “AKP bütçeni al başına çal!”, “Savaşa değil emekçiye bütçe!”, “Krizin faturası patronlara!” sloganları atan kitle adına basın açıklamasını TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı gerçekleştirdi. Basın metni okunmadan önce Mersin ve Niğde’deki meşaleli yürüyüşlere dönük polis ablukası protesto edildi, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganı atıldı.

Açıklamada Başbakan’ın krizin “psikolojik” olduğunu söylemesi eleştirilerek, “Birçok ilde işten çıkarılanların sayısının 100 binleri aştığı, doğalgaz ve elektriğe yüksek zamlar geldiği ifade edildi. Soğancı okuduğu açıklamayı “krize biz yol açmadık faturasını da biz ödemeyeceğiz” sözleriyle bitirdi.

Eyleme Halkevleri, EHP, ESP, Marksist Bakış, Alınteri, Eğitim Emekçileri Derneği, SDP, DİP Girişimi, Tüm-İGD, Halk Cephesi ve BDSP destek verdi.

İzmir: “Kriz, kapitalizmin krizi!”

KESK İzmir Şubeler Platformu ve TMMOB İzmir

İl Koordinasyonu Kurulu’nun çağrısıyla İzmir’de Selahattin Akçipek Kültür Merkezi önünde toplanan yaklaşık 300 işçi ve emekçi buradan tek sıra halinde, “Kapitalizmin krizi işsizlik, yoksulluk, açlık demektir!”, “Sermayeye değil eğitime, sağlığa bütçe!” vb. yazılı her biri 14 metre uzunluğunda 3 pankart ve meşalelerle yürüyüşünü gerçekleştirdi. Yoğun yağmur ve rüzgara rağmen coşkulu sloganlarla yaklaşık yarım saat yürüyen emekçiler İzmir Büyükşehir Belediyesi (Konak) önünde açıklama yaptılar.

Bursa: “Ümüğümüzü siktirmayacağız!”

Bursa’da saat 16.30’da Timurtaş Paşa Parkı’nda toplanan emekçiler buradan meşalelerle Orhangazi Parkı’na kadar yürüdüler. “İş yoksa, aş yoksa, sağlık yoksa, okul yoksa neden vergi? Kime bütçe? Sermayeye değil halka bütçe!” pankartının açıldığı yürüyüşe siyasi partiler, devrimci ve demokrat kurumlar da destek verdi.

Yaklaşık 300 kişilik kitle adına yapılan açıklamada, 2009 bütçesinin faiz, dış borç ve sadaka bütçesi olduğu söylenerek bütçenin emekçi düşmanı yönüne vurgu yapıldı. Eylem boyunca “Krizin faturası patronlara!”, “Sermayeye değil halka bütçe!”, “Sağlık haktır satılamaz!” sloganları atıldı.

Yalova’da emekçiler sokakta!

“Krizin faturası sermayeye” diyerek Yalova’da sokağa çıkan işçi ve emekçiler meşaleli yürüyüş düzenlediler. KESK’e bağlı sendikaların üyeleri ve Birleşik Metal-İş Bursa Şube üyelerinin yanısıra Yalova’lı işçi ve emekçiler de eylemde yer aldı.

Doğalgaz zamları, IMF ile yapılan anlaşmalar ve sefalet ücretlerinin protesto edildiği eylem coşkulu bir havada gerçekleşti. Ücretsiz izne ayrılan Asil Çelik işçilerinin yer aldığı eylem boyunca, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “İşçi memur elele genel greve!”, “Yaşasın genel grev-genel direniş!” sloganları atıldı.

Samsun: “Faturayı ödemeyeceğiz!”

Krizin faturasının emekçilere ödetilmesine karşı çıkmak ve 2009 bütçesini protesto etmek için saat 16.15’te KESK, TTB, TMMOB Samsun şubeleri basın açıklaması düzenledi.

Küresel krizin faturasının işçi ve emekçilere ödetilmeye çalışıldığını ifade eden SES Samsun Şube Başkanı Süleyman Bal, “Krize biz yol açmadık, faturasını biz ödemeyeceğiz!” dedi. Hükümetin IMF güdümlü politikalarını eleştirerek, başta hükümet olmak üzere Türkiye’deki egemen güçlerin, sermayedarların 29 Kasım’da Ankara’da yapılan mitingde işçi ve emekçilerin meydandaki kararlı tavrından ders çıkarmalarını söyledi.

Sivas: “Sadaka bütçesine hayır!”

Sivas’ta gerçekleştirilen meşaleli yürüyüş KESK’e bağlı sendikalar öncülük etti. Basın açıklamasını KESK Sivas Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Mustafa Çoban okudu. Açıklamada şunlar söylendi: “2009 bütçesi ‘Mali disiplin’ adı altında bir faiz ve borç ödeme bütçesidir. 2009 bütçesi bir ‘sadaka’ bütçesidir. 2009 bütçesi militer,

antidemokratik

bir bütçedir. 2009 bütçesi emekçi düşmanı bir bütçedir. 2009 bütçesi hayalperest bir bütçedir.

“Piyasa dostu”, militer, emekçi düşmanı, hayalperest bütçeye hayır diyoruz.”

Eskişehir: “Krizin bedelini ödemeyeceğiz!”

Eskişehir’de 27 Aralık günü Yediler Parkı’nda toplanan eylem bileşenleri, Adalar Migros önüne kadar alkış, ısıklık ve sloganlarla yürüdü. Yürüyüş güzergahında “Ermenilerden özür dilemiyoruz” kampanyası çerçevesinde masa açmış bir grup ülkücü faşistin kurt işareti ve ırkçı sloganlarıyla karşılaşan kitle, slogan ve ısıklıklarla faşistlere karşılık verdi.

Adalar Migros önüne gelindiğinde AKP’nin politikalarını, krizin faturasının emekçilere kesildiğini teşhir eden basın açıklaması okundu. Yürüyüş yaklaşık 500 emekçi katıldı.

Adana: “Krizin faturasını ödemiyoruz!”

Adana’da sokağa çıkan emekçiler Adana HSGGP çatısı altında eylem yaptılar. 5 Ocak Meydanı’nda toplanan kitle buradan sloganlarla İnönü Parkı’na doğru yürüyüşe geçti. Meşaleler eşliğinde yapılan yürüyüşte yol tamamen trafiğe kapatıldı. Yol boyunca 2009 bütçesine dönük sloganlar atıldı, Yunanistan halkının direnişi selamlandı.

KESK, DİSK, TTB, siyasi partiler ve devrimci kurumların yer aldığı eyleme 300 kişi katıldı. Türk-İş’e bağlı sendikalar da eyleme temsili düzeyde katılım sağladılar.

Manisa’da meşaleli eylem

Manisa’da meşaleli yürüyüş KESK’in öncülüğünde gerçekleştirildi. Eğitim-Sen ve BES şubeleri önünde toplanan emekçiler buradan meşaleler ve sloganlarla yürüdükten sonra Manolya Meydanı’na geldiler. TMMOB ve Emekli-Sen’in yanı sıra siyasi partilerinde destek verdiği eyleme Manisa İşçi Birliği Derneği de katıldı ve ve *Haklı Dava* gazetesinin dağıtımını yaptı. Eylemde KESK dönem sözcüsü olan BES Şube Başkanı Ali Gök tarafından açıklama yapıldı.

Eyleme 150 kişi katıldı.

Kriz karşıtı eylem ve etkinlikler...**“Krizin faturası patronlara!”*****İstanbul: “Kriz bahane!”***

Hava-İş, Tüm Bel-Sen 1 No’lu Şube, Haber-İş İstanbul 1 No’lu Şube, Belediye-İş 2 No’lu Şube, SES Bakırköy Şube ve Eğitim-Sen 1 No’lu Şube, krizin faturasını ödememek için Bakırköy’de 30 Aralık günü ortak bir eylem gerçekleştirdi.

Bakırköy Telekom Müdürlüğü önünde bir araya gelen sendikalar, “Kriz bahane! İşten çıkarmalara, yoksulluğa ve zamlara karşı yürüyoruz/ Hava-İş, Tüm Bel-Sen 1 No’lu Şube, Haber-İş İstanbul 1 No’lu Şube, Belediye-İş 2 No’lu Şube, SES Bakırköy Şube ve Eğitim-Sen 1 No’lu Şube” pankartı ve dövizlerini açarak, yolu trafiğe kapatıp Bakırköy Özgürlük Meydanı’na kadar sloganlarla yürüdüler. Yürüyüş boyunca krize karşı sloganların dışında, siyonist İsrail’in katliamı da lanetlendi. Sloganlar coşkulu bir şekilde haykırıldı. Çevredeki insanlar eyleme alkışlarla destek verdiler.

Özgürlük Meydanı’na gelindiğinde basın açıklamasını Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı Hasan Gülüm gerçekleştirdi. Gülüm, kapitalist sistemin içine girdiği krizden kurtulabilmek için işçi ve emekçilere bedel ödettiğini, diğer yandan da dünyada işgal ve katliamlarını arttırdığını söyledi. Başta sendikal konfederasyonların ve bütün emek örgütlerinin, işten atmalara, yoksulluk ve yolsuzluğa karşı yeteri kadar tepki gösteremediğini belirten Gülüm, açıklama yapan kurumlar olarak yaşanan sorunlara karşı daha mücadeleci bir çizgi izlenmesi gerektiğini ifade etti. Sadece asgari ücret komisyonlarından çekilerek, işten atmalara ve zamlara karşı basın açıklamaları yaparak görev ve sorumlulukların yerine getirilemeyeceğini vurguladı.

150 kişinin katıldığı eyleme Topkapı İşçi Derneği de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çiğli’de krizin faturasına karşı eylem

Çiğli’de 29 Aralık günü “Krizin faturasını patronlar ödesin!” şiarı ile ortak bir eylem gerçekleştirildi. Çiğli İşçi Platformu, Alevi-Der, Çiğli Halkevi, Ege ‘78’liler Derneği, ÖDP ve İşçi Gazetesi’nin örgütlediği eylemde “Krizin faturasını patronlar ödesin!” pankartı açıldı.

Çiğli Belediyesi önünde toplanan kitle, buradan Çiğli AKP önüne yürüdü. AKP önünde yapılan açıklamada, krizin tüm yakıcılığı ile kendisini hissettirdiği belirtildi. İşsiz sayısının 5 milyonu bulduğu, patronların işsizlik sigortası fonuna göz diktikleri dile getirildi.

Eylemde “Zamlara karşı çık, emeğine sahip çık!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Zam zulüm işkence, işte AKP!” sloganları coşkuyla atıldı. Taleplerin yazılı olduğu çeşitli dövizlerin taşındığı eyleme 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Mamak’ta krize karşı yürüyüş

Mamak’ta 28 Aralık günü kriz karşıtı ortak bir eylem gerçekleştirildi. Mamak Halkevleri, AKA-DER, TKP, EMEP, ÖDP, DTP, PSAKD Mamak Şube, UID-DER, Emekli-Sen, Cem Evi Derneği, Mamak Halkı Kültür ve Dayanışma Derneği ve bölgedeki 6 köy derneğinin, birlikte örgütlediği eyleme 300 kişi

katıldı.

Tek Mezar Parkı’ndan yürüyüşle başlayan miting Tuzluca’yı yol ağzında sona erdi. “Zamlar geri alınsın, krizin faturasını patronlar ödesin / Mamak Halkı” şiarlı ortak pankartın taşındığı eylemde kurumlar birer flama ile kendilerini ifade ettiler. Bunların dışında imzasız dövizler taşındı. Tuzluca’yı yol ağzında basın açıklaması okundu. Eylemde AKP karşıtı sloganlar ve “Krizin faturası patronlara!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganları atıldı. Basın metninin dışında ulaşım, barınma sorunları ve siyonist saldırganlığa ilişkin konuşmalar yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Zeytinburnu’nda kriz protestosu

Zeytinburnu Emek ve Demokrasi Platformu, krize, işten atmalara ve zamlara karşı 28 Aralık günü bir eylem gerçekleştirdi. Akşemsentin Tramvay Durağı önünde toplanan işçi ve emekçiler dövizler açarak Zeytinburnu Adliye Meydanı’na kadar alkış ve sloganlarla yürüdüler.

Adliye Meydanı’nda yapılan açıklamada, ABD’de başlayan kriz dalgasının Türkiye’yi de etkisi altına aldığı, krizin sorumlularının büyük sermaye ve uluslararası şirketlerin aşırı kar hırsı olduğu vurgulandı. Krizin faturasının emekçilere ödetilmeye çalışıldığı söylenerek, krizden çıkış için acil talepler sıralandı. İsrail’in gerçekleştirdiği katliam da protesto edildi.

Basın açıklamasının ardından KESK Genel Başkanı Sami Evren, ÖDP İstanbul milletvekili Ufuk Uras ve DTP İstanbul milletvekili Sebahat Tuncel birer konuşma yaptı. ÖDP, DTP, SHP, CHP Zeytinburnu ilçe başkanları, Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen, BES, SES, Haber-İş, Hava-İş ve Deri-İş başkan ve yöneticilerinin de yer aldığı eyleme 200 kişi katıldı. Eyleme Deri İşçileri Derneği de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Krize karşı ortak açıklama

25 Aralık günü Eskişehir Çalışma ve Bölge

30 Aralık 2008 / Bakırköy

Müdürlüğü

önünde basın açıklaması yapan KESK, DİSK, TMMOB, TTB Temsilcilikleri ile T. Harb-İş ve Kristal-İş Sendikaları işten atmalara karşı sessiz kalınamayacağını belirttiler.

Basın açıklamasını DİSK Bölge Temsilciliği adına İlker Köseoğlu okudu. AKP hükümetinin yerel seçim öncesinde verdiği vaatlerin sahte olduğunun vurgulandığı açıklamada, yaşanan krizin sermayenin krizi olduğu söylendi. Sermaye ve iktidarla beraber çalışan sözde işçi sendikalarının işten atmalara sessiz kalmaları eleştirildi. Eskişehir’de son bir ayda 5 bini aşkın işçinin işine son verildiği bilgisi verildi.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Kartal’da krize karşı platform

BMİS, Basın-İş, Çelik-İş, Eğitim-Sen, Emekli Sen, Harb-İş, BES 3 No’lu Şube, DTP, EMEP, ÖDP, TKP, Halkevleri, ESP, Eldiğin Köyü Derneği bir basın toplantısıyla “Kartal Krize Karşı Emek ve Demokrasi Platformu” adında bir platform kurduklarını ilan etti. 26 Aralık günü Kartal Eğitim Sen’de gerçekleştirilen basın toplantısında birliğin temel amaçları ifade edildi. 15 Ocak günü Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi’nde gerçekleştirilecek olan sempozyumun duyurusunun yapılmasının ardından toplantı sona erdi.

Kızıl Bayrak / Kartal

2008 yılı eylem ve direnişlerle geçti!

Kapitalizmin krizine karşı emeğin onuruyla 2009'a!

Türkiye’de 2008 yılı sınıf hareketi açısından ciddi kıpırdanmalara sahne oldu. Hava-İş Sendikası’nın 2007 yılındaki toplu sözleşme süreciyle başlayan ve 44 gün süren Telekom greviyle kendini gösteren canlılık 2008 yılında da devam etti.

İşçi hareketi sermayenin saldırılarıyla kıyaslandığında aynı büyüklükte bir direniş sergileyemese de, farklı sanayi havzalarında birçok grev ve direniş birbirini izledi. Grevler, direnişlerle beraber hareketlilik sınıfın pek çok kesimine yayıldı.

DESA’daki direniş geri adım attırıyor!

İstanbul Sefaköy’deki Desa Deri fabrikası önünde tek başına 190 gündür direnen Emine Arslan mücadelesini kararlılıkla sürdürüyor. Direnişin gücü Desa patronuna zor günler yaşıyor. Desa direnişinin kazanımıyla sonuçlanacağına dair gelişmeler yaşanıyor.

Unilever işçisi kazandı!

Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası (TÜMTİS) İstanbul Şubesi’nin uluslararası bir kozmetik tekeli olan **Unilever**’in depolarında Çipa ve Şimşek isimli taşeron firmalarda başlattığı sendikal örgütlenme mücadelesi geçtiğimiz haftalarda kazanımıyla sonuçlandı.

BURULAŞ kendini unutturmuyor!

TÜMTİS Bursa Şubesi’nde örgütlenen, BURULAŞ bünyesinde çalışan sarı otobüs şoförleri işten atma saldırısına karşı başlattıkları direnişlerine devam ediyorlar. Her hafta Pazartesi günleri eylem yapan işçiler sendika hakkı için kararlılıklarını duyuruyorlar.

E-Kart grevi sürüyor!

Gebze Organize Sanayi Bölgesi’nde 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi’nin 38. yıldönümünde başlayan E-Kart grevinde bekleyiş sürüyor.

Liman işçilerinin bekleyişi sürüyor!

Yeni örgütlenme adımlarına pek fazla rastlanmayan liman iş kolundaki güvencesiz çalışma koşulları Arkas Holding bünyesindeki Arser İş Makinaları A.Ş.’de çalışan işçileri de 2008 yılı içinde harekete geçirdi. Türk-İş’e bağlı Liman-İş Sendikası’na üye olan işçiler 15 Temmuz 2008 tarihinden itibaren direnişlerine devam ediyorlar.

Sifaş-Nergis’te Pazar eylemleri

Bursa’da Cavit Çağlar’ın sahibi olduğu Sifaş ve Nergis Tekstil fabrikalarında çalışan 1250 işçi işten çıkarıldı. Ücretlerini alamadan kapı önüne konan işçiler üyesi oldukları Teksif Sendikası’nın kendilerine sahip çıkmamasına rağmen her Pazar gerçekleştirdikleri eylemlerle mücadele inatlarını gösteriyorlar.

Yörsan’da işe iade kazanımı

Balıkesir’in Susurluk ilçesindeki fabrikaları

önünde 5 Aralık 2007 tarihinde direnişe başlayan Tek Gıda-İş Sendikası üyesi **Yörsan işçileri** direnişin 352. gününde görülen işe iade davasından kazanımla çıktılar.

UNO, Bell Karper ve Burgaz’da direniş sona erdi

Tek Gıda-İş Sendikası’nın İstanbul’da UNO, Çorlu ve Kırklareli’nde bulunan **Burgaz Rakı** ve **Bell Karper** işyerlerinde işten atma saldırısına karşı başlattığı direnişler de sona ermiş bulunuyor.

LGS SKY’da direniş sürüyor!

Alman Lufthansa firması ile ortak olan **LGS SKY CHEFS** şirketinde çalışan ve işten atılan işçilerin direnişi sürüyor. LGS SKY CHEFS Havacılık Hizmetlerinde Tek Gıda-İş’e üye oldukları için işten atılan işçiler Antalya’daki direnişlerini sürdürüyorlar.

Denizli’de Menderes Tekstil işçileri direniyor!

Denizli’de 4 bini aşkın işçinin çalıştığı **Menderes Tekstil**’de örgütlenme çalışması yürüten Teksif Denizli Şubesi 400 işçinin işten atılmasıyla karşılaştı. Sarayköy’de başlayan direniş devam ediyor.

IBM’de “Plaza eylemleri” sürüyor!

Tez-Koop-İş Sendikası’nın **IBM Türk**’te başlattığı sendikal örgütlenme çalışması IBM tekeli tarafından işten atmalarla karşılandı. Tez-Koop-İş işyeri temsilcileri işten atılmalarının ardından her Çarşamba gerçekleştirdikleri “Plaza eylemleri” ile mücadeleye devam ediyorlar.

Neşe Plastik grevi 18 gün sürdü!

Gebze-Şekerpınar, TOSB-TAYSAD Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu bulunan **Neşe Plastik** fabrikasında 13 Mayıs günü toplu sözleşme

sürecindeki tıkanmayla başlayan grev 1 Haziran günü varılan anlaşmayla sonlandırıldı.

Çapa işçilerinin kararlı mücadelesi

Belediye-İş Sendikası İstanbul 5 No’lu Şube’de örgütlenen **Çapa Tıp Fakültesi**’nde çalışan taşeron temizlik işçileri, şube yönetiminin direniş sürecine dönük ilgisizliğine ve işçilerin önüne çıkardığı engellere rağmen aylar boyunca direnerek sendika hakkını savundular.

KOÜ grevi sona erdi

DİSK’e bağlı sendikalardan OLEYİS’in 31 Aralık 2007 tarihinde **Kocaeli Üniversitesi**’ne bağlı kantin ve işletmelerde başlattığı grev Eylül ayının ortalarında sona erdi. Grev gözçüsü işçilerin sayısının oldukça azaldığı grev 254 günlük bekleyişin ardından son buldu.

Arçelik direnişi sona erdi

Tuzla **Arçelik** Fabrikası’nda Yıldırım A.Ş isimli taşeron şirket bünyesinde çalışırken Arçelik’in baskısı sonucu işten atılan Nakliyat-İş Sendikası üyeleri 2008 yılının Ocak ayından itibaren başlattıkları direniş sürecinde birçok eylem yaptılar. İşçiler aylar boyunca süren direnişlerini yasal sürece bırakarak sonlandırdılar.

Yemekhane işçilerinden güçlü eylemler

Ankara Üniversitesi’nde **Tadal Yemek**

Şirketi'nde çalışan yemekhane işçilerinin iş güvencesi ve insanca yaşam için verdikleri mücadele üniversite öğrencileriyle beraber örgütlenen güçlü boykotlara dönüştü. Yemekhaneye kapanan işçiler OLEYİS Sendikası'yla beraber yürüttükleri mücadelelerinde birçok baskı ve engellemeyle karşılaştılar.

Kadıköy ve Sarıyer'de grevler...

15 Ağustos tarihinde kazanılmış haklarının geri alınmasına karşı greve başlayan Genel-İş Avrupa Yakası Bölge Başkanlığı'na bağlı 1 No'lu Şube üyesi **Sarıyer işçileri** 7 gün süren grevlerinin ardından belediye yönetimi ile anlaşma sağladılar. Grev kazanılmış hakların korunmasıyla noktalandı.

Kadıköy Belediyesi'nde örgütlü Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube'nin 17 Eylül sabahı başlattığı ve bir gün süren grev de anlaşmayla sonuçlanmıştı.

Metal işçilerinin 2008'i eylemle geçti

2008 yılında grev ve direnişler konusunda en hareketli işkollarından biri de metal işkoluydu. Birleşik Metal-İş Sendikası Türkiye'nin çeşitli yerlerinde gerçekleştirdiği grev ve direnişlerle hareketli bir yıl geçirdi. Kapitalist krizin artan etkilerine karşı da çeşitli yerlerdeki fabrika işgalleri ve direnişler sürüyor.

TEGA grevi 1. yılına yaklaşıyor!

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlendiği TEGA'da başlayan grev 11. ayını geride bırakmış bulunuyor.

SCT ve Acarer grevleri sona erdi

En uzun süren grevlerden biri de 742 gün süren **SCT Filtre grevi** oldu. Mersin'de SCT Turbo Filtre işçilerinin kazanımla sonuçlanan grevleri işçi sınıfına mücadele yolunu gösteriyordu.

Gebze'de Tübitak Yolu üzerinde kurulu bulunan **Acarer Döküm** Fabrikası'nda 25 Aralık 2007 tarihinde başlayan grev ise 26 Haziran 2008 tarihinde sağlanan anlaşmayla son buldu.

İşten atma saldırıları yaşandı

Gebze Çayırova'da kurulu bulunan **Şahin Motor Yatakları** A.Ş'de, Eskişehir Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan **Entil ve Hapalki** A.Ş'de çalışan metal işçileri Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olmalarının ardından işten atılmışlardı. Yaklaşık bir haftalık direnişin ardından işçiler patrona geri adım attırdılar.

Yine 2008 yılı içinde yetki yenileme süresi öncesinde işçiler üzerindeki baskılarını Türk Metal çetesiyle elele vererek hayata geçirmeye çalışan Bosal patronuna işçilerden tokat gibi yanıt geldi. Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü **Bosal Mimaysan** işçileri Türk Metal çetesine ve Bosal patronuna örgütlülüklerine sahip çıkarak yanıt verdiler.

Fabrika işgalleri, direnişlerle 2009'a...

Kapitalist krizin etkilerinin yayılmasıyla beraber metal işkolundaki eylemler de sertleşti. Özellikle Kocaeli Arslanbey Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan Tezcan Galvaniz, Ümraniye Dudullu'da kurulu bulunan **Sinter Metal** ve Bursa'da **Asil Çelik** işçileri kriz bahane edilerek girişilen saldırılara militan eylemlerle cevap verdiler. Ümraniye'de **Gürsaş işçileri** de sendikal örgütlenmeye dönük saldırılara karşı direnişlerine

devam ediyorlar.

22 Aralık 2008 tarihinde Birleşik Metal-İş sendikası'na üye olarak çoğunluğu sağlayan **Sinter** işçileri toplu işten atmalara karşı fabrikayı işgal ettiler. Sinter işçileri direnişlerine fabrikanın önünde devam ediyorlar.

Sinter işçilerinin hemen arkasından **Tezcan Galvaniz** işçileri de örgütlülüklerine sahip çıkarak fabrikalarına kapandılar. İşten atmalara karşı şehir merkezine kadar defalarca kez D-100 karayolunu kapatarak protesto yürüyüşü düzenlediler.

2009'un parolası: İşgal, grev, direniş!

2008 yılı sermaye sınıfının yoğun saldırıları altında geçti. Kazanılan grev ve direnişler sınıf hareketinin önümüzdeki dönem tablosu açısından sınıf bölüklerine sağladığı moralin yanında 2009 yılının sert mücadelelere sahne olacağını gösteriyor.

Ücrette asgari, sefalette azami artış!

Açlık sınırının 840 milyon olduğu bir dönemde asgari ücrete yapılan zam oranları açıklandı. 2009'un birinci 6 ayında 16 yaş üstü çalışan işçilere yüzde 4.3, 2. dönem için yüzde 4.1 oranında zam yapılacak. Böylece 16 yaşından büyükler 1 Ocak 2009'dan itibaren brüt 666, net 527.13 TL, 16 yaşını doldurmamış işçiler ise brüt 567, net 456.21 TL alacak.

Yılın ikinci 6 ayında ise asgari ücret, 16 yaşından büyükler için yüzde 4.1 oranında arttırılacak. Böylece asgari ücret, brüt 693 YTL, net 546.48 YTL olacak. 16 yaşını doldurmamış işçiler ise yüzde 4'lük artışla brüt 589.50, net 472.32 TL alacak.

Kapitalist sistemin krizi nedeniyle yüzbinlerce işçi işsiz kalmışken, iş güvencesiz çalışan bir o kadar asgari ücretli de yapılan bu gülünç artışla ay sonunu getirmenin hesabını yapmak zorunda kalacak.

Sermayenin sözcüleri yaptıkları "sadaka" zamları ekmeğe, çaya, simite, makarnaya göre hesaplıyorlar. Ne de olsa işçi ve emekçiler onlar için "ayak takımından" ibarettir ve bir torba odun, bir torba kömür, bir dilim ekmek gibi "asgari ücret" de sadakadan sayılır. Ancak unuttukları bir şey var: Biz hesabımızı çaya, simide, makarnaya göre yapmıyoruz. Çünkü emeğimizin gerçek karşılığının bunlar olmadığını biliyoruz. Onların gözü bizim soframızdaysa, bizim gözümüz de onların er-geç yıkacağımız saltanatlarındadır.

Asgari ücretin belirlendiği toplantılarda sermayenin gerçek niyeti de en yetkili ağızlardan ifade edilmiştir. TİSK Genel Sekreteri Bülent Pirlir şunları söylemiştir: *"Türkiye'deki işsizlerin çoğunluğunu ilk defa işe girecek gençler oluşturmaktadır. Asgari ücretle çalışan toplu iş sözleşmeli bir işçinin işyerine maliyeti ortalama 1400 TL'ye yükselmiştir. Bu nedenle AB ülkelerinde olduğu gibi asgari ücret uygulayan işyerlerinde toplu sözleşmeliler sosyal taraflarca belirlenmeli ve toplu iş sözleşmesi uygulayan ve uygulamayan işyerleri için farklılaştırma yapılmalıdır."* Yani haramilerin temsilcisi demek istiyor ki, sendikalı ve sendikasız işyerlerine göre asgari ücret ayrı ayrı belirlensin. Bölgesel asgari ücret talebinden sonra, sermaye şimdi de sendikasız işçilere zaten kırıntı niyetine verilen asgari ücrete göz dikmiş bulunuyor.

Yine kamu emekçilerinin maaşlarına önümüzdeki yılın Ocak ayında yüzde 4, Temmuz ayında da yüzde 4.5 olmak üzere kümülatif yüzde 8.7 oranında zam yapılacak. Böylece en düşük memur maaşı aile ve çocuk yardımıyla birlikte Ocak'ta 45, Temmuz'da da 52 YTL olmak üzere yıllık toplam 97 YTL artacak. Yeni zamlar, önümüzdeki yıl da en düşük ve en yüksek memur maaşı arasındaki 3.7 katlık farkı değiştirmeyecek. Bu arada emekli aylıkları da, 6 aylık enflasyon tahminine göre 2009 Ocak'ında yüzde 4.89 oranında artacak. Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, kamu emekçileri için ise yüzüsüzce şu açıklamayı yapabiliyor: *"Sendika üyesi olan personele 5 TL tutarında ödenmekte olan sendika ödeneğinin 'toplular görüşme primi' adıyla ödenmesi ve bu tutarın 10 TL'ye çıkarılması sağlanacaktır."* Örgütlü işçi ve emekçiden korkan sermayenin maliye memuru, bu artışı bile sendika aidatı olarak değil, "toplular görüşme primi" olarak açıklıyor. Emeklinin Temmuz zammı yüzde 3.76 olacak. Emekli maaşlarındaki yıllık zam oranı ise yüzde 8.83 olarak belirlendi.

Bu arada hatırlatmakta fayda var. Türk-İş, "önerilerinin dikkate alınmaması ve çağrılarının cevapsız bırakıldığı" gerekçesiyle Asgari Ücret Tespit Komisyonu'ndan çekilmişti. İşçi sınıfını temsil sıfatıyla asgari ücret görüşmelerine katılan Türk-İş, "oynanan oyunun içinde yer almayacağız" diyerek görüşme masasından kalktığını açıklamıştı. Önerileri dikkate alınmamış, çağrılarını cevapsız bırakılmış! Peki, karşılığında ne yapmış sendika ağaları? Bu sene aynı oyunun figüranlığını yapmak yerine seyirciliğini yapmayı daha uygun bulmuşlar sadece.

Otomobilden emlağa, pasaportlardan cep telefonuna, elektriğe kadar pek çok kalemde zammın 1 Ocak 2009'dan itibaren yürürlüğe girdiği, sanayide kullanılan elektriğe yüzde 0.46 ile yüzde 1.57 arasında değişen oranlarda indirim yapılırken, konutlarda kullanılan elektrik fiyatlarının yüzde 1.18 oranında artırıldığı şu günlerde, sermaye sınıfı "2009 zor bir yıl olacak" diyor.

Maliye Bakanı Unakıtan, *"kredi imkânlarının daralmasıyla borçlanma daha maliyetli hale gelebilir. Büyüme hızımızın düşmesiyle birlikte işsizlik artabilir"* diyerek felaket tellallığı yapıyor.

İşçi ve emekçilerin yaşam koşulları ve alım gücü açısından 2009'un zor bir yıl olacağı doğrudur. Fakat bir başka gerçek de şudur ki, en büyük zorluğu 2009'da sermaye sınıfı ve devleti yaşayacaktır. Çünkü bu yıl karşılarında krizin faturasını kapitalistlere ödetme mücadelesi veren, fabrikaları işgal etmekte tereddüt etmeyen işçi ve emekçileri bulacaklar.

İşçi ve emekçi hareketinden...

Vira-Kürşat'ta eylemler sürüyor!

Vira ve Kürşat adlı taşeron firmalarda çalışan işçiler, sözleşmelerinin yenilenmesi ve kadrolu çalışma talepleriyle yürüttükleri eylemlerine 5 Ocak günü İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde devam ettiler. Sümerbank önünden İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne yürüyen taşeron işçileri “Yaşasın örgütlü mücadelemiz!” pankartını açtılar. Taşeronlaşmanın kaldırılmasını istediler.

Yapılan basın açıklamasının ardından oturma eylemine geçildi. Sloganların atıldığı oturma eylemi sırasında işçi temsilcileri Park ve Bahçeler müdürüyle görüşmeye çıktı.

Vira-Kürşat taşeron işçileri taleplerinin karşılanmaması üzerine 7 Ocak günü, saat 12.00’de İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde gerçekleştirdikleri eylemle açlık grevine başladılar. “Yaşasın örgütlü mücadelemiz/Vira-Kürşat taşeron işçileri” pankartının açıldığı eylemde açlık grevi ile ilgili dövizler taşındılar. Açlık grevine 7 işçi katılacak.

İşçiler belediye önüne geldiklerinde Filistin halkı ile dayanışma içinde olduklarını söylediler ve ölenlerin anısına saygı duruşunda bulundular. Kürşat firması işçi temsilcisi Özkan Kılıç kararlı olduklarını belirten bir konuşma yaptı. İşçiler daha sonra belediye önünde imza masası açtılar. Basın açıklamasına yaklaşık 40 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Akan-Sel Nakliyat işçileri direnişte!

Bir süredir Uluslararası Mersin Limanı’nın yükleme, boşaltma ve nakliye işini yapan Akan-Sel Nakliyat’ta sendikal örgütlenme çalışması yürüten TÜMTİS işten atma saldırısıyla karşılaştı. İşyerinde üye çoğunluğunu sağlayarak 30 Aralık 2008’de bakanlığa başvuran TÜMTİS üyeleri 6 Ocak günü işten atıldılar. 500’e yakın işçinin çalıştığı taşeron şirkette iş akitleri feshedilen 60 işçi 6 Ocak günü gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla direnişe başladılar.

İşten atılan Akan-Sel Nakliyat işçilerinin eş ve çocuklarının da katıldığı eyleme Mersin’deki sendikalardan da destek geldi. Eylemde konuşan TÜMTİS Genel Başkanı, işten atılan üyelerinin işlerine geri dönene ve TİS imzalayıncaya kadar mücadeleye devam edeceklerini söyledi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Philips eylemle kapandı

Hollanda sermayeli Philips’in genel merkezi tarafından 31 Aralık 2008 tarihinde kapatılacağı açıklanan Türk Philips’in Gebze Organize Sanayi Bölgesi’ndeki fabrikası işçilerin gerçekleştirdiği eylemle kapandı. Philips işçileri 6 Ocak günü kısa süreli olarak fabrikalarına kapandılar, yaklaşık 3,5 saat kadar fabrika içinde kaldılar. Öğle saatlerinde fabrika giriş kapısındaki güvenliği aşarak fabrika içine giren yaklaşık 60 işçi, Cumhuriyet Savcılığı’nın fabrikanın boşaltılması yönündeki kararı ile eylemlerine son verdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Plaza eylemleri sürüyor

IBM önündeki plaza eylemlerinin beşincisi 7 Ocak günü gerçekleştirildi.

Eylemde, “IBM’de sendikal haklara saygı

istiyoruz! /Tez-Koop-İş Sendikası” ve “Güvenli bir gelecek için sendika mücadelesinin yanındayız/ TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu” pankartları ve taleplerin yer aldığı dövizler taşındı.

Eylemde, EMO İstanbul Şube Başkanı Erhan Karaçay bir konuşma yaptı. Filistin halkının mücadelesini selamlayan Karaçay, IBM yöneticilerini kınadı. Ardından Tez-Koop İş Sendikası ve TMMOB İKK adına basın açıklamasını okuyan Elvan Demircioğlu, her çarşamba günü omuz omuza olmaya devam edeceklerini ifade etti. Eğitim Emekçileri Derneği adına yapılan konuşmayla açıklama sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Adana’da mitinge çağrı

Adana’da sendika ve odaların 7 Ocak günü Türk-İş Bölge Temsilciliği’nde gerçekleştirdikleri basın toplantısı ile krizin faturasının işçi ve emekçilere kesilmesine izin verilmeyeceği belirtilerek, dair işçi ve emekçilerin talepleri sıralandı. Türk-İş, DİSK, KESK, TMMOB, ATO, Adana Eczacılar Odası tarafından düzenlenen basın toplantısı, 24 Ocak 2009 tarihinde saat 13.00’te Mimar Sinan Açık hava Tiyatrosu önünden başlayarak yapılacak olan mitinge çağrıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Balcı Üniversitesi’nde yemek boykotu sürüyor

Balcı Üniversitesi sağlık çalışanlarının yemekhanelerinin ücretli olmasına karşı başlattıkları yemek boykotu 7 Ocak günü 3. gününü geride kaldı.

İlk iki gün yoğun bir katılımı gerçekleştiren yemek boykotunun üçüncü gününde SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen bir konuşma yaptı. Hastanede bir yandan boykot süreci işlerken diğer yandan çalışanların promosyon ücretlerinin ödenmesi üzerine bir süreç yaşanıyor. Antmen, Türk Eğitim Sen’in Rektörlük ve İş Bankası ile bir görüşme yaptığını ve çalışanlara 350-400 TL arasındaki ücretin 3 yıla bölünerek ödenmesi konusunda anlaşmalarını söyledi.

Kızıl Bayrak / Adana

5 Ocak 2009 / Taksim

Fatura işçiye kesildi

İşten atma saldırısının yaşandığı büyük fabrikalardan biri de Tuzla’da kurulu bulunan Arçelik fabrikası oldu. Türk Metal çetesinin örgütlü olduğu fabrikada 3 Ocak günü 175 işçinin işine son verilirken Türk Metal Sendikası Pendik Şubesi’nden herhangi bir açıklama yapılmadı.

TEKİMSA Teknik Malzemeler İmalat Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi’nde ise 135 çalışanın işine son verildi. Çelik-İş Sendikası Gebze Şubesi’nin örgütlü olduğu işyerinde tebligatlar 2 Ocak 2009 gününden itibaren yapılmaya başlandı. İşçiler fabrika önünde 5 Ocak tarihinden itibaren beklemeye başladılar.

Bursa Orhangazi’de kurulu bulunan Finlandiya sermayeli Componenta Dökümcülük Ticaret ve Sanayi A.Ş., sendika üyesi 425 işçinin iş akitlerini feshedeceğini açıkladı. Kararın Türk Metal Sendikası’yla “tam uyum” içinde alındığı bilgisi verildi.

Bursa’da yılgınlık yok!

Bursa Büyükşehir Belediyesi bünyesindeki Burulaş’ta çalışırken sendikal oldukları için çeşitli baskılarla karşılaşan TÜMTİS üyesi sarı otobüs şoförlerinin sendika hakkı için sürdürdüğü direniş devam ediyor. Otobüs şoförleri 5 Ocak günü de Orhangazi Parkı’nda toplanarak basın açıklaması

gerçekleştirdiler. İşçiler adına açıklama yapan TÜMTİS Bursa Şube Sekreteri Özdemir Arslan, Zor koşullara rağmen 220 gündür süren direnişte sınıf dayanışmasının eksik kalmasını eleştirdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Sinema emekçileri yürüdü

Geçtiğimiz günlerde “Setler Tuzla olmasın!” şiarıyla eylem yapan sinema emekçileri 5 Ocak günü de Sine-Sen’in kuruluş yıldönümünde eylemdeydiler. Sine-Sen’in 31. kuruluş yıldönümü vesilesiyle yaptıkları yürüyüşle çalışma koşullarını protesto ettiler.

Beyoğlu Tünel’de buluşan sinema emekçileri İstiklal Caddesi boyunca yürüyerek Taksim Tramvay durağına geldiler ve burada bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Eylemde sinema emekçilerinin taleplerini içeren sloganların yanısıra kriz ve siyonist saldırganlık gündemli sloganlar da atıldı.

Bir sinema emekçisi ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin ardından söz alan Sine-Sen Genel Başkanı Yusuf Çetin, Sine-Sen’in sektördeki tek örgütlü sendika olduğunu vurguladı. Birkaç gün önce setlerdeki çalışma koşullarından kaynaklı iki arkadaşlarını kaybettiklerini söyleyen Çetin, sanata ve sanatçıya saygı gösterilmesi gerektiğini belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İTÜ’de işten çıkarma

Tez-Koop İş Sendikası yaptığı yazılı açıklama ile İTÜ’de hizmet veren ARGEM A.Ş.’de çalışan 8’i sendikalı 10 işçiyi işten çıkardığını duyurdu.

Tez-Koop İş Sendikası İstanbul 2 No’lu Şube Yönetim Kurulu adına konuyla ilgili yapılan yazılı açıklamada, bu tutumun sendikaya yönelik tahammülsüzlük olduğu ifade edildi. 2008 süresince yapılan görüşmelerde işçi çıkarılacağına belirtilmediği söylenerek, işçilerin geri alınması talep edildi.

TGS “Olay”da örgütlendi

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) Bursa’da da örgütlendi. Olay gazetesi ve Olay TV’de örgütlenen sendika işyerinde çoğunluğu sağladı.

Olay televizyonunda çalışan 43 kişiden 31’inin, Olay gazetesinde çalışan 207 kişiden 115’inin TGS üyesi olduğu belirlendi.

4C’liler örgütleniyor!

4C’li statüsüyle sözleşmeli olarak değişik kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan emekçiler 3 Ocak günü Eğitim-Sen İzmir 1 No’lu Şube’de basın toplantısı düzenleyerek sorunlarını dile getirdiler.

4C’liler adına konuşan bir emekçi, Tekel’in özelleştirme sürecinde kamu kurum ve kuruluşlarında 4C’li statüsü ile sözleşmeli olarak göreve başlayan çalışanların yaşadıkları sorunları aktardı, bundan sonrası için neler yapacaklarına dair bir toplantı gerçekleştireceklerini dile getirdi.

KESK İzmir Şubeler Platformu dönem sözcüsü ise ağırlıklı olarak Tekel işçileriyle başlattıkları bu sürecin yeni ve sözleşmeli olarak işe alınan kamu emekçilerinin ortak mücadelesiyle birlikte yürütüleceğini söyledi.

Kızıl Bayrak / İzmir

ASEMAT işçisi yeni yıla grevle girdi!

Bursa Nilüfer Organize Sanayi Bölgesi’nde (NOSAB) bulunan, Bursa Birleşik Metal-İş’in örgütlü olduğu ve MESS kapsamı dışında olan ASEMAT fabrikasında işçiler 31 Aralık günü yaptıkları eylemle greve çıktılar.

ASEMAT patronuna ait iki fabrikanın önünde yapılan basın açıklamalarına yaklaşık 100 kişi katıldı. Asil Çelik, Grammer, SCM ve Prysmian işçilerinin katıldığı, Petrol-İş ve Eğitim-Sen’in de destek verdiği basın açıklamasında sık sık coşkulu sloganlar atıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Eskişehir’de açlık grevi

DİSK’e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası Eskişehir Şube Başkanı Bayram Kavak, Kristal-İş Sendikası Eskişehir Şube Başkanı İsmail Ayer ve Eğitim-Sen Eskişehir Şube Başkanı Süleyman Solak, krizin getirdiği yıkımlara karşı 30 Aralık günü üç günlük açlık grevine başlama nedenlerini anlatarak taleplerini şöyle sıraladılar: İşten atılmaların yasaklanması, işten atılanların geri alınması, insanca yaşanabilir bir asgari ücret, işsizlik fonunun sermayeye peşkeş çekilmemesi, krizin faturasının emekçilere ödetilmemesi.

Sendika yöneticileri 1 Ocak günü yapılan basın açıklamasıyla açlık grevini sonlandırdılar.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

DESA’da işçi kıyımı sürüyor!

DESA patronu, Deri-İş Sendikası’nda örgütlenerek hakları için mücadele eden DESA Deri işçilerinin kıyımına devam ediyor. Deri-İş Sendikası, 5 üyesinin daha işten atılmasıyla karşı karşıya kaldı. Aynı işyerinde kriz bahane edilerek 15’i aşkın sendikasız işçinin de çıkarıldığını belirten Deri-İş Sendikası, Düzce’deki direnişinde 250’li günleri geride bıraktı.

Desa Direnişiyle Dayanışma İstanbul Kadın Platformu, 27 Aralık günü İstiklal Caddesi’nde bulunan DESA mağazası önünde bir eylem gerçekleştirdi. Platform adına yapılan basın açıklamasında, 24 Aralık günü görülen mahkemenin Emine Arslan ve Düzce’de direnen 4 işçinin sendikal nedenle işten atıldıkları için işe iade edilmesine karar verdiği ifade edildi. Patronun işe mahkeme kararını 25 Aralık günü 5 sendikal işçiyi daha işten atarak yanıtladığı vurgulandı. DESA patronunun mahkeme kararına uyması istendi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tersanelerde ücret kazanımı

Tuzla tersaneler havzasında kölece çalışma koşullarına karşı mücadele yürüten tersane işçileri tersane patronlarının “kriz” bahanesiyle giriştikleri hak gasplarına karşı dişe diş mücadeleyi örgütlemeye devam ediyorlar.

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER), derneğe iki aylık ücret alacakları için başvuran 30 işçinin 50 bin TL tutarındaki ücret alacaklarını günler süren ısrarlı çabalar sonucunda geri aldı. TİB-DER’in kazanımla sonuçlandığı sürece ilişkin açıklamada şunlar söylendi: “**Yıldırım Tersanesi Çelikler Metal taşeronunda çalışan 30’a yakın tersane işçisi yaklaşık iki ayı aşkın süredir alamadıkları ücretlerini alabilmek için 2 Ocak 2009 Cuma günü derneğimize başvurdular. Bu süre zarfında tersane tarafından taşeronun işine son verilmiş, işçilere de ‘paranızı vereceğiz’ denilmişti. Tersane tarafından sürekli oyalanan işçilerin başvurusu üzerine derneğimiz hak gaspına müdahale ederek tersane yetkililerini aramıştır. İşçileri ve onların temsilciliğini yapan kurumları oyalamaya ‘alışkın’ olan tersane yetkilileri ilk etapta bizimle görüşmekten kaçmış ardından muhatap alınmamamız halinde tersane önünde direnişe geçeceğimizi iletmemiz sonucunda köşeye sıkışmışlardır.**

Ücretleri gaspedilen işçilerin dernek yöneticilerimizle yaptığı görüşmelerin sonrasında bütün işçilerin 50 bin TL tutarındaki ücret alacakları eksiksiz olarak ödenmiştir. Tersane işçilerini türlü bahanelerle oyalayarak tüm haklarını ellerinden almaya çalışan patronlara ‘örgütlü işçiyi hiçbir gücün yenemeyeceği’ gösterilmiştir.”

Tezcan’da işgal sona erdi

Kocaeli’de Arslanbey Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu bulunan Tezcan Galvaniz işyerinde Birleşik Metal-İş’in örgütlenme faaliyetleri üzerine patron önce 39 işçinin ardından 83 kişinin iş akitlerini feshetmişti. İşçiler bunun üzerine servislere binmeyerek şehir merkezine yürümüşler, 20 kilometrelik mesafe boyunca yer yer yolu kapatmışlar ve polis barikatıyla karşılaşmışlardı.

29 Aralık günü de sabah vardiyası öncesi fabrika önünde atılan işçiler ile buluşan çalışan işçiler birlikte fabrikaya yöneldi. Güvenliğin oluşturduğu barikatı yüklenerek aşan işçiler birlikte içeri girdiler. İşten çıkarılmış olan işçiler içeride yemekhaneye geçerek beklemeye başlarken, çalışanlar da makinaların başına geçtiler ancak üretimi başlatmadılar.

30 Aralık gecesine kadar fabrika yemekhanesinde bekleyen 83 işçi jandarma tarafından dışarı çıkartıldı. Birleşik Metal-İş Sendikası yöneticileriyle beraber aldıkları ortak kararla yemekhaneden çıkan işçiler direnişlerine fabrika önünde devam edecekler.

Emperyalist-siyonist vahşete karşı öfke beş kıtaya yayıldı...

Kapitalizme, emperyalizme, siyonizme karşı birleşik mücadeleyi yükseltelim

Emperyalist güçlerden siyonist canilere “dokunulmazlık” zırhı

27 Aralık'ta onlarca savaş uçağı ile Gazze Şeridi'ni bombalamaya başlayan İsrail savaş makinesi, vahşi yıkım ve katliamın sekizinci gününde on bini aşkın askerin katılımıyla fiili işgali başlattı. Havadan, karadan, denizden bombalayarak Gazze Şeridi'ni işgal etmeye girişen siyonist ordu, Filistinli örgütlerin kararlı direnişiyi karşılaşıyor. Kara saldırısıyla kayıplar vermeye başlayan siyonistler giderek kudurganlaşıyor.

Medya tekellerinde konumlanan siyonist tetikçilerin yürüttüğü psikolojik savaş kampanyası, İsrail ordusunun iğrenç saldırılarıyla boşa düşürülmüş bulunuyor. İsrail ordusunun sadece “ Hamas hedeflerini” vurduğunu tekrarlayıp duran medya tetikçilerinin iddialarının tiksindirici bir yalandan ibaret olduğu okul, ambulans, açık pazar, cami, alışveriş merkezi gibi yerlerin bombalanmasıyla dünyanın gözleri önüne serilmiştir.

Bu arada vahşi saldırının Filistinli direnişçilerin İsrail'e attığı ev yapımı grad füzelerinden kaynaklandığı iddiasının yalan olduğu da resmen itiraf edildi. İsrail ordusu sözcüsü Avi Benayahu, İsrail devlet televizyonuna yaptığı açıklamada, “1,5 yıldır askerlerimiz Negev Çölü'ndeki Tsehilim üssünde inşa edilen küçük bir Gazze kenti modelinde eğitim gördü. Askerlerimiz hedeflerinin bulunduğu bütün sokakları biliyor” dedi. Görüldüğü üzere Gazze'yi hedef alan barbarca saldırıya 1.5 yıldan beri hazırlık yapılıyor. *

Savaş suçlarına hergün yenilerini ekleyen siyonist savaş makinesinin salkım bombası ve uranyumlu füzeler kullandığı saptandı. Yaralıları tedavi eden Norveçli doktorlar, Filistinlilerin vücutlarında, uranyum parçacıklarına rastlandığını belirttiler. Hatırlanacağı gibi İsrail ordusu, Temmuz 2006'da Lübnan'a düzenlediği vahşi saldırıda da kullanımı yasak olan bu silahları Lübnan halkı üzerine yağdırmıştı. Gözlemciler, İsrail'in saldırıda yeni silahlar denediğinden de şüphe ediyor. Nitekim İsrail Savunma Bakanı Ehud Barak da yaptığı açıklamada, Gazze'ye karşı başlatılan geniş çaplı kara operasyonunun “sürprizlerle dolu” olacağını söylemişti.

Gazze'ye karadan, havadan, denizden ölüm yağdıran siyonist canavarlar, emperyalist güçlerin özel himayesi sayesinde soykırımcı planlarını fütursuzca uyguluyorlar. Kayıp vermeye başlaması ile daha da kudurganlaşan siyonist ordu toplu kıyımları yaygınlaştırmaya başladı. Su, elektrik, gaz, temel gıda maddeleri, ilaç gibi hayati ihtiyaçların karşılanamadığı Gazze'de sıkıştırılan 1.5 milyon Filistinliye, İsrail'in vahşi saldırısıyla cehennem hayatı reva görülmüştür. Şimdiden katledilen Filistinli sayısı 600'e yaklaşırken, yaralıların sayısı üç bin civarındadır. Bu rakam sürekli artmaktadır.

Vahşi kapitalizm Gazze'de insanlığa meydan okuyor!

İsrail'deki siyonist caniler eliyle Filistin halkı şahsında insanlığa karşı işlenen canavarlık, kapitalist-emperyalist düzenin efendilerinin ikide bir sözünü

ettikleri bütün uluslararası sözleşmeleri paçavraya çevirdiklerinin ilanıdır. Savaş teknolojisinin yeni silahlarını Filistin halkı üzerinde deneyen siyonistlere tanınan ayrıcalık, emperyalist güçlerle yordakçılarının halkların direnme iradesini kırabilmek için her tür canavarlığı mübah saydıklarının kanıtıdır. Çürümüş gerici Arap rejimlerinin utanç verici bir tutum olarak siyonist vahşete tavır almaktan geri durmaları, direniş iradesinin kırılması noktasında gerici güçlerin mutabakat sağladığını gösteriyor.

Filistin halkının Gazze'de maruz kaldığı vahşet, küresel kriz içinde debelenen kapitalizmin direnme kararlılığı gösteren ilerici-devrimci güçler ile ezilen halklara karşı izleyeceği strateji hakkında fikir veriyor. Saldırısı finanse eden ABD emperyalizminin yanısıra AB emperyalistleri, Birleşmiş Milletler, Arap Birliği, İslam Konferansı Örgütü, Ortadoğu dördlüsü (ABD-ABD-Rusya-BM) ve diğer gerici devletlerin aralarındaki çıkar çatışmalarına rağmen siyonist vahşete karşı çıkmama noktasında buluşması, “Barbarlık içinde çöküş ya da sosyalizm!” ikileminin sarsıcı bir hatırlatmasıdır.

Halklar siyonist barbarlara karşı ayakta!

Gazze saldırısı karşısında birbirine zıt iki tutum belirgindir. Bir tarafta İsrail barbarlığını savunan kapitalist-emperyalist düzenin efendileri, gerici devletler ile bunların parlamentolar, medya tekelleri, üniversiteler vb. yerlerde mevzilenen tetikçileri... Bunlar, Filistin halkı şahsında kapitalist barbarlığa karşı direnişin ne pahasına olursa olsun ezilmesini savunuyorlar. Diğer tarafta ise yerkürenin dört bir yanında sokakları dolduran yüzbinlerin, siyonist barbarlık ve emperyalizme karşı direnişi savunan dünya halklarının emekçi kesimleri ve ilerici-devrimci güçleri... Bunlar, insanlığın kardeşçe yaşayabileceği bir dünyanın kurulmasını istiyor, bu uğurda mücadele ediyorlar.

Gazze'de ölümüne direnen Filistin halkı başta olmak üzere Ortadoğu'dan Avrupa'ya, Asya'dan Amerika'ya, Avustralya'dan Afrika'ya kadar dünyanın dört bir yanında ayağa kalkan halklar, barbarlık içinde çöküşü reddettiğini kanıtlamıştır. Eylemlerin talepleri, eylemlere katılanların bilinç ve örgütlülük düzeyi ne olursa olsun, İsrail savaş makinesi eliyle insanlığa meydan okuyan kapitalist-emperyalist düzene isyan etmişlerdir. Bu isyanı kapitalist küreselleşmeye, neo-liberal saldırganlığa, emperyalist savaş ve işgale karşı gelişen mücadelenin devamı saymak gerek. İsyanın bu dinamikleri anti-kapitalist/anti-emperyalist/anti-siyonist temelde birleştirildiğinde, çok daha etkili sonuçlar elde edilecektir.

Ankara'daki İsrail işbirlikçilerinin maskesi düşmüştür!

Tayyip Erdoğan ile Abdullah Gül, Gazze saldırısından 5 gün önce Filistin halkının cellatlarından İsrail Başbakanı Ehud Olmert'i Ankara'da ağırladılar. Oldukça samimi bir atmosferde gerçekleşen

görüşmelerde iki devlet arasındaki işbirliğini geliştiren müzakereler yapıldığı açıklanmış, siyonist başbakan Ankara'dan memnun ayrılmıştı. Zira 141 milyon dolarlık silah ihalesinin son pazarlığını başarıyla tamamlamıştı.

Bu görüşmeden 5 gün sonra vahşi Gazze saldırısının başlaması, dinci gericiğin şeflerinin suçüstü yakalanmasına vesile oldu. AKP'nin peşinden sürüklenen toplum kesimlerinin “dini hassasiyetleri”ni hesaba katmak zorunda kalan Erdoğan-Gül ikilisi, saldırıyı “sert” ifadelerle eleştirdiler. Başbakan ise zaman geçirmeden, danışmanlarını yanına katarak işe yaramayacağı belli olan Ortadoğu turuna çıktı.

Dinci gerici şeflerin performansı bazı çevrelerde takdir toplarken, Arap kamuoyunda Erdoğan'ın Filistin halkı için çaba harcadığı yönünde bir yanılsama oluşmasını sağladı. Oysa bu çıkışlar Türkiye-İsrail arasındaki çok yönlü ilişkileri zerre kadar etkilemedi. Zira fevri çıkışlar yapan Amerikancı AKP hükümeti, siyonist rejimle arayı bozmamak için de özen göstermektedir.

Türk sermaye devleti 2002'de 700 milyon dolarlık tank modernizasyonu ihalesini İsrail silah şirketine vermişti. Yine siyonistlerin vahşi katliamları devam ederken İsrail'e verilen şaibeli ihaleye karşı çıkanları, dönemin Genelkurmay Başkanı Kıvrıkoğlu, “Bu ihaleye karşı çıkanlar Yahudi düşmanı doğmuş” diyerek faşizan bir üslupla azarlamıştı. O ihaleye karşı çıkanların ikisi şu an başbakan ve cumhurbaşkanı koltuğunda oturuyorlar.

Tayyip Erdoğan, “Tank ihalesi askıya alınmalı. Dışarıdan gelen paranın adresi birileri tarafından belirleniyor, bu yüzden ihale İsrail'e veriliyor. İhale askıya alınmalı” derken, Abdullah Gül ise, “Tank modernizasyonunun Türkiye'de yapılmaması büyük ayıp. Böyle bir ortamda İsrail'e tank ihalesi verilemez. Bir an önce askıya alınmalı. Türkiye'nin bu ihaleyi iptal etmemesi ayıp. Bu, ülkemiz için kanayan bir yaradır. İsrail saldırganlığına onay vermek ve görmezlikten gelmek anlamına gelir. Ayıptır, basiretsizliktir” açıklamasını yapmıştı.

Bu ikili, biri başbakan diğeri önce dışişleri bakanı ardından cumhurbaşkanı olduktan sonra, siyonist rejimle yapılan anlaşmaları iptal etmek bir yana, bunlara yenilerini eklediler. Abdullah Gül Filistin halkının celladı konuklarını bizzat evinde ağırlarken, Tayyip Erdoğan ise siyonist rejime yaptığı diğer hizmetlerin yanısıra Pakistan'la İsrail arasında ilişkilerin alenen başlatılması için özel çaba harcayarak bununla övünmüştür. Gazze'de akan kan, İsrail'le ilişkilerin devamı için özen gösteren bu “barış havarileri”nin maskesini paramparça etmiştir.

Filistin halkının gerçek dostları ilerici-devrimci güçlerdir!

Ülkemizde de siyonist vahşete ve İsrail'i himaye eden emperyalist güçlere karşı yaygın eylemler gerçekleştirilmektedir. Türk sermaye devleti ile AKP hükümetinin İsrail'le suç ortaklığı içinde olması, bu mücadelenin önemini daha da arttırmaktadır. İlerici-

onizme karşı ltelim!

devrimci güçler, enternasyonal dayanışma eylemlerini geliştirerek özelde Filistin halkına genelde Arap halklarına gerçek dostlarının kimler olduğunu göstermelidirler. Bu mesajı etkili bir şekilde vermek, Tayyip Erdoğan şahsında dinci gericiliğin Arap halkları nezdinde yarattığı yanılsamanın etkisini sınırlayacaktır.

Siyonist vahşete karşı mücadele kapitalist-emperyalist düzeni de hedef almalı, İsrail saldırganlığının özelde ABD'nin genelde emperyalist güçlerin Ortadoğu politikasının cisimleşmiş hali olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Bu çerçevede Türk sermaye devleti ile AKP hükümetinin suç ortaklığı teşhir edilmeli, İsrail'le yapılan tüm anlaşmaların iptali, silah ihalelerinin geçersiz sayılması, ekonomik, ticari ve diplomatik ilişkilerin kesilmesi, buna bağlı olarak ABD ve NATO üslerinin kapatılması talep edilmelidir. Sermaye iktidarının bu talepleri güçlü bir toplumsal muhalefet basıncı olmadan karşılamayacağı açıktır. Bu ise Amerikancı rejim ile dinci gericiliği işçi sınıfı ve emekçiler nezdinde daha etkili bir şekilde teşhir etmeyi kolaylaştıracaktır.

Mücadele güncel planda Filistin direnişi ve Gazze halkıyla dayanışmayı temel almalı, genel planda ise siyonist rejim yıkılana kadar, İsrail'de yaşayan Yahudiler dahil Ortadoğu halklarının güven içinde olmayacağı vurgulanmalıdır. Siyonist savaş makinesinin nükleer silah deposuna sahip olması, işgal edilmiş Filistin toprakları üzerinde kurulan İsrail'de yaşayan ve yazık ki bilinci siyonist ideoloji ile zehirlenen Yahudi emekçilerin de bu mücadeleye kazanılmasının önemini göz önünde bulundurmayı gerektirmektedir.

İlerici-devrimci güçler ile sendika ve kitle örgütlerinin güçlerini birleştirip ortak eylemler yapmaları yönünde çaba harcanmalı, oluşan birliktelikler yaygınlaştırılmalıdır. Sınıf devrimcileri birleşik mücadeleye azami önem vermeli, bunun mümkün olmadığı yerde de mücadeleyi örgütleme sorumluluğu ile hareket etmelidir.

** Maketler üzerinde saldırı hazırlığı yapma, bize Türk sermaye devletinin devrimci tutsakları F tipine kapatmak için 19 Aralık'ta düzenlediği vahşi katliam sonrasında yapılan açıklamayı hatırlatıyor. Dönemin içişleri bakanı işkenceci katil Sadettin Tantan, kolluk kuvvetlerinin bir yıldır cezaevleri maketleri üzerinde operasyon hazırlığı yaptığını açıklamıştı.*

Tayyip Erdoğan'ın Ortadoğu turu...

Sahte gözyaşları siyonist cellatlarla suç ortaklığının üstünü örtemez!

İsrail savaş makinesinin 27 Aralık 2008 tarihinde Filistin halkına karşı başlattığı vahşi saldırıdan beş gün önce, yolsuzluk çukurunda debelenen İsrail Başbakanı Ehud Olmert Ankara'daydı. Erdoğan, görüşmenin ardından İsrail savaş uçaklarının Gazze Şeridi'ni bombalamasına “sert” tepki gösterdi. Filistinli çocukların bedenleri Konya ovasında eğitilen siyonist pilotların attığı bombalarla parçalanırken, kendilerine saygısızlık yapıldığını öne süren AKP şefi, belli ki suçüstü yakalanmanın telaşı içindeydi.

Zira siyonist ordu Gazze'ye ölüm saçarken, Türk ordusuna hava ve uzay görüntülü istihbarat sağlayacak sistemin ihalesinin iki İsrail şirketine verildiği açıklandı. 141 milyon dolarlık ihaleyi paylaşan özel şirket Elbit System ile devlet şirketi İsrail Havacılık Sanayi (IAI) temsilcileri, Türkiye'ye pazarladıkları mallarının reklamını yaptılar. İhale sonucunun açıklandığı tarih, son pazarlığın 22 Aralık'ta Ankara'da gerçekleşen siyonist şef-Tayyip Erdoğan'ın görüşmesinde tamamlandığına işaret etmektedir.

Suçüstü yakalanan Erdoğan, açıklamalarla yetinmeyip, Suriye, Ürdün, Mısır, Suudi Arabistan turuna çıkarak, “Filistin halkı için çaba harcıyor” görüntüsü vermeye çalıştı. Ortadoğu turundan bir sonuç çıkmadı elbet, zaten çıkması da beklenmiyordu. Ancak hızla içi boş diplomatik girişimler başlatan Amerikancı Tayyip, Arap kamuoyunda epey takdir toplamış görünüyor. Arap kamuoyunda oluşan bu yanılsama, Tayyip'in becerisinden çok, gerici Arap rejimlerinin utanç verici bir suskunluk içinde bulunmalarından kaynaklanıyor.

Hatırlanacağı üzere , Erdoğan AKP şefi ve Başbakan sıfatıyla daha önce de İsrail'i “sert” ifadelerle eleştirmişti. Ancak sarf ettiği sözleri yutan Tayyip, her zaman Filistin halkının siyonist cellatlarıyla yakın dost olduğunu kanıtlamayı başardı. Hem dinci gericiliğin başı hem “Müslüman” Filistin halkının cellatlarının dostu olabilen Tayyip, eski şefi Necmettin Erbakan'ın açtığı yoldan ilerliyor.

Türk burjuvazisi ve onun devletin siyonist savaş aygıtıyla ilişkileri eskiye dayanıyor. İsrail'i ilk tanıyan devletlerden biri Türkiye olmuştu. Bir dönem gizli yürütülen, sonrasında açıktan sürdürülen ilişkiler, '90'lı yıllarda büyük bir ivme kazandı. Esas olarak iki devletin militarist aygıtları arasında kurulan Türkiye-İsrail ilişkileri bu dönemde ekonomik, ticari, diplomatik, siyasi alanları kapsayacak şekilde genişlemiştir. Ancak savaş aygıtları arasındaki işbirliği halen belirleyicidir.

İki Amerikancı rejim arasındaki ilişkilerin gelişiminde ciddi bir sıçramaya denk düşen 23 Şubat 1996 tarihli “Askeri İşbirliği Anlaşması” imzalandığında, Tayyip Erdoğan'ın yerinde Necmettin Erbakan oturuyordu. O zamanlar Erbakan'ın eteklerinde dolaşan bir mürit olan Erdoğan, Washington-Tel Aviv-Yahudi lobisi üçlüsünün açık desteği ile başbakanlık koltuğuna oturabildi. Bu süreç, Tayyip'in neden ırkçı-siyonist rejime hizmet etmek için uğraştığını da gösteriyor.

Elbette siyonist İsrail'le ilişkiler, baştaki hükümetlerin icraatlarından ibaret değil. ABD-İsrail-Türkiye üçlü “şer eksen”inin kurulması ilişkilerin boyutunu gözler önüne sermektedir. Bununla birlikte siyonist rejimle kurulan çok yönlü ilişkileri eleştiren bir hükümet ya da düzen partisi de olmamıştır.

İki devlet arasındaki ilişkilerde savaş sanayinin önemi, son yıllarda Türk Silahlı Kuvvetleri'nin (TSK) neredeyse tüm silah ihalelerini İsrail şirketlerine vermesinden de anlaşılmaktadır. İsrail şirketlerine verilen ihaleler işbaşındaki hükümetler tarafından da tereddütsüz imzalanmıştır. Üstelik bu ihalelerin bazıları için ortalamanın üstünde fiyatlar ödenmiştir. İsrail'in savaş araçları üreten devlet şirketi IAI iflasın eşiğine gelmişken, TSK'nin verdiği 700 milyon dolarlık tank modernizasyonu ihalesiyle kurtarıldığı da sermaye medyasında dile getirilmiştir.

Son yıllarda İsrail silah şirketlerine verilen ihalelerin toplamına bakıldığında, Filistin halkının cellatlarına akıtılan paranın 2.5 milyar doları aştığı görülmektedir.

“Hayalet” denilen F-4 savaş uçaklarından 54 tanesi 700 milyon dolara yenilendi. İkinci partide 48 adet F-4 uçağının yenilenmesi için İsrail önce 550 milyon istemiş, ancak ardından fiyatı 360 milyon dolara indirmişti.

M-60 tanklarının modernizasyonu için siyonistlere 687.5 milyon dolar ödendi. Yerden havaya atılan “Popoye-1” füzelerinden alınan 110 adet için ödenen toplam rakam ise 500 milyon doları buldu. Ayrıca araçlardan atılabilen “Harpy” füzelerinden 100 adet alınırken, “Ok” füzelerinin ortak yapımı konusunda da anlaşmaya varılmıştı.

Washington'dan icazet alındıktan sonra başlatılan sınır ötesi saldırıda TSK, önce “Heron (balıkçıl)” insansız keşif uçakları kiralamış, ardından 183 milyon dolar karşılığında 10 adet uçak siparişi vermişti. 141 milyon dolarlık silah alışverişi ise, Tayyip'in suçüstü yakalanmasını sağlayan son ihale oldu.

Görüldüğü üzere, Türk sermaye devletinin siyonistlerle suç ortaklığı, bir başbakanın sarf edeceği birkaç sözle örtülebilecek cinsten değildir. Nitekim hem Ecevit hem Tayyip daha önce İsrail'i “soykırım yapmak” ve “devlet terörü uygulamak”la suçlamışlardı. Ancak her iki hükümetin siyonistlerle suç ortaklığı aynen devam etmiştir. Nitekim siyonist şefler de, bu tür açıklamalardan rahatsız olsalar bile, bu fevri çıkışların iki Amerikancı rejim arasındaki işbirliğini zedeleyecek etkiden yoksun olduğunu biliyorlar. Bu nedenle pek ciddiye almıyorlar.

İrkçi-siyonist rejimin Filistin halkı şahsında işlediği ağır suçlar, barbarlığı temsil eden kapitalist-emperyalist düzenin suçlarıdır aynı zamanda. ABD ile batılı emperyalistler İsrail devletini finanse edip korumaya alırken, Ankara'daki işbirlikçiler ise, siyonist cellatlarla suç ortaklığı yapıyorlar. Dolayısıyla, anti-emperyalist/anti-siyonist mücadele, İsrail'in Ankara'daki suç ortaklarını da hedef alacak perspektifle örülmek durumundadır.

Tüm dillerin tam hak eşitliği! Zorunlu devlet dili kaldırılсын!

Herkese kendi anadilinde eğitim hakkı!

İnkarcı rejimin Kürtçe televizyon manevrası

Kürt halkının özgürlük mücadelesinin önünü kesmek ve temel ulusal istemlerini hak kırıntılarıyla bloke etmek için sermaye rejiminin attığı son adımlardan biri de, Kürtçe televizyon kanalının devreye sokulması oldu.

Bir yandan Kürt dili üzerinde yoğun bir baskı yaşanırken öte yandan Kürtçe televizyon kanalının devreye sokulması tam bir ikiyezülülük örneği oluşturuyor.

Kürtçe Meclis'te hala “bilinmeyen bir dil” olarak tutanaklara geçerken, “TRT Şeş (6)” adlı yeni devlet kanalı bu dilde yayına başladı.

Bugüne kadar üç yasaklı harfi (x, w, q) içeren çocuk isimleri bile kabul edilmiyordu. Oysa şimdi devletin yeni kanalı bu yasaklı harfleri kullanarak yayını sürdürüyor. Böylece yeni bir tutarsızlık ve ikiyezülülük örneği sergilenmiş oluyor. Devlet isterse bu dili istediği gibi konuşur, ama Kürtler değil! İçişleri Bakanlığı'nın bu harflerin kullanılmasına göz yumulmamasına ilişkin olarak valiliklere gönderdiği genelge bunun bir kanıtı. Yine TRT Şeş'te kentlerin sonradan değiştirilen “resmi” isimleri yerine “Kürtçe” isimleri yazıldı. Siirt'e “Sêrt” denilebildi. Öte yandan, TRT 1 Haber bültenlerinde yeni kanalın yayına başladığı duyurulurken, “çok dilli kanal” denilerek “Kürtçe” kelimesi bile kullanılmadı.

Bir başka dikkat çeken nokta ise şu: RTÜK özel kanallara Kürtçe yayında “alt yazı” zorunluluğu getirirken, TRT 6 için bu zorunluluk söz konusu değil. Yine özel kanallar için toplam 4 saatten fazla Kürtçe yayın yapmak yasak. Ancak TRT'nin yeni kanalı 24 saat yayın yapacak. Ayrıca TRT'nin haber bültenlerinin Kürtçe sunulması ve Türk filmlerinin Kürtçe dublajla gösterilmesi planlanıyor.

Mezopotamya Kültür Merkezi (MKM), Kürt Enstitüsü, Kurdî Der gibi Kürt kurumları ve Kürt dilbilimcileri ve Kürt sanatçıları TRT'nin teklifine kapılarını kapattılar. Kürt kurum ve sanatçıları, TBMM'de bile Kürtçe'nin “bilinmeyen bir dil” şeklinde tutanaklara geçtiğini ve hâlâ “W, Q, X” harflerinin yasaklı olduğu Türkiye'de AKP'nin bu adımını “yerel seçim öncesi siyasi bir girişim” olarak değerlendirdiler.

Kurdî Der Genel Başkanı Haydar Şık, Kürtçe alfabede yer alan “W, Q ve X” harflerini yasaklayan devletin Kürtçe televizyon kanalı açmasının bir çelişki olduğunu belirterek, “Biz bu televizyonu onaylamıyoruz” dedi.

MKM Yöneticisi Mehmet Akyüz ise şunları söyledi: “Bizim bu çalışmaya olan yaklaşımımız nettir. Bir bakıma sistemin Kürtçe kanalı kendi anlayışıyla yapacak olması niyetlerini ortaya koyuyor. Ocak ayından itibaren yayına girecek olması, AKP, ordu ve medyanın amaçlarının ne olduğunu ortaya koyuyor. Daha önceki pratiklerinde de olduğu gibi bazı şeyler kâğıt üzerinde kalacak. Açıktır ki bu siyasi bir çalışmadır. Kürt kültürü ve yaşamını devletin resmi penceresinden dile getirmek Kürtler'e bir yarar getirmeyecektir. Devletin Kürt modeli AKP eliyle yapılmaya çalışılıyor.”

Kürtler'in kendi dilleriyle eğitim görmeleri ve Kürtçe'nin devlet işlerinde, kurumlarında tanınması hala yasakken, Kürtler'in varlığı ve dilinin kabulü

açısından bir “yeni adım”la karşı karşıyayız. İnkarcı sermaye devleti, çeşitli resmi tutanaklara hala “bilinmeyen bir dil” olarak geçirilen Kürtçe'de televizyon yayını başlatırken, amacının Kürt yayın kuruluşlarına “resmi alternatif yaratmak” ve bundan gereğince yararlanarak Kürtler'i kazanmak olduğunu gizlemiyor da. Amacın bu tür adımlarla Kürtler'in hiç değilse bir kesimini yedeklemek olduğu açıktır.

Güney Kürdistan yönetimine yaklaşıp Kuzey Kürtleri'ni etkisizleştirmek şeklindeki yeni devlet stratejisinin nasıl zerre kadar bir demokratik içeriği yoksa, bu stratejinin gerektirdiği Kürtçe televizyon vb. gibi “açılımlar”ın da demokratik açılımla yakından uzaktan bir ilgisi yoktur. Amaç Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesini bloke etmek, ulusal istemlerinin içini boşaltmak, böylece Kürt hareketini etkisizleştirmek ve zaman içinde tasfiye etmektir. Söz konusu olan inkarcı Türk burjuva gericiliğinin yeni bir manevrasıdır.

Ama öte yandan bu “yeni durum”, Türk sermaye devletinin geleneksel inkâr ve asimilasyon politikalarının iflasının da yeni bir göstergesi oluyor. Mücadelenin basıncı altında “nereden nereye gelindiğini” de göz önüne seriyor.

Bugün Kürt dili üzerindeki baskı çok yönlü olarak sürüyor. Bu ülkede anadilini konuştuğu için insanlar halen sokakta dayak yiyor, yargılanıyor, cezaevine giriyorlar. Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir belediye internet sitesinde Kürtçe kullanıyor diye yargılanabildi. Kürtçe'nin kullanımı o kadar çok yasak ve cezaya neden oldu ki, bunun en son ve en tipik örneklerinden birisi Danıştay 8. Dairesi'nin kararıdır. 2007'de çok dilli belediyecilik kararı alan Diyarbakır'ın Sur Beldesi Belediye Başkanı Abdullah Demirbaş, Danıştay kararıyla başkanlıktan düşürüldü ve bu kararı onaylayan belediye meclisi feshedildi. Öte yandan Siyasi Partiler Yasası, partilerin propaganda faaliyetlerinde Kürtçe kullanmayı yasaklıyor. Bu yasak da hazırlanan afiş ve pankartlarda bu üç harfin kullanılmasını engelliyor. Genelkurmay, Nisan 2008'de hazırladığı afişlerle ‘W, Q ve X’ harflerinin üzerini çizdi.

Şu traji-komik örnek Kürt dili üzerindeki baskı ve yasağın hangi boyuta ulaştığını gözler önüne seriyor. Babası siyasi mülteci olan Alman vatandaşı Welat, annesiyle Türkiye'ye girerken isminde ‘W’ harfi olduğu için girişine izin verilmedi. İçişleri Bakanlığı Welat'ın vize sorunu nedeniyle giremediğini iddia etti, ama vize sorununun da isimden kaynaklandığı anlaşıldı.

Son Kürtçe televizyon “açılımı”, bugüne kadarki tüm diğer “açılımlar” gibi, Kürt halkının haklı ve meşru istemleri karşısında sergilenen gerçek bir ikiyezülülük ve aldatma örneğidir. Tüm bu sözümona “açılımlar”ın amacı, Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik istemlerini karşılamak değil, tam tersine, bu istemlerin içini boşaltmak ve bu temelde geliştirilen mücadeleyi etkisizleştirmektir. Daha dün Diyarbakır'da yaptığı görüşmede kendisine anadilde eğitim ve üniversitelerde Kürdoloji bölümleri açılması önerisinde bulunan Sezgin Tanrıku'na Başbakanın yanıtı, “Bekâra karı boşamak kolay” olmuştu. Diyarbakır Barosu'nun Dicle Üniversitesi'ne Kürdoloji bölümü açılması başvurusu karşısında savcılığın soruşturma açması, aynı ikiyezülülüğün ve samimiyetsizliğin bir başka örneğidir.

Yine hatırlanacağı üzere, geçtiğimiz Eylül-Ekim aylarında anadilde eğitim ve üniversitelerde Kürt Dili ve Edebiyatı bölümlerinin açılması için yapılan eylemler nedeniyle onlarca öğrenci gözaltına alınıp tutuklanmıştı.

Bütün bunlar temelde inkarcı zihniyetin sürdüğünü göstermektedir. Yapılan açılımlar da özünde bu aynı zihniyete hizmet etmektedir. “Kürtçe televizyon açılımı” da bunun bir parçasıdır.

Zorunlu resmi dil uygulamasına son verilmedikçe, tüm dillerin hak eşitliği tanınmadıkça, Kürtçenin başta kamusal alan olmak üzere toplumsal-siyasal yaşamın her alanında özgürce kullanılabilmesinin önündeki tüm engeller kaldırılmadıkça, “Kürtçe”nin tanınması ve kullanılmasına ilişkin tüm iddialar sıradan gerici manevralar ve aldatmacalar olmanın ötesine geçemeyecektir.

Ünsa'da yeniden işgal ve gözaltı!

Kartal Samandıra'da kurulu bulunan Ünsa Ambalaj'da iki haftadır devam eden direniş 31 Aralık günü öğleden sonra fabrika işgaline dönüştü. Ünsa bünyesinde faaliyet gösteren Doğa Tekstil isimli taşeronun kapatılması gerekçesiyle işlerinden olan 85 işçi fabrikayı işgal ettiler.

DİSK Yönetim Kurulu üyesi Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da fabrikada işçilerle beraber yer aldı. Taşeron işçilerin işgal ettiği fabrikanın ana taşeronunda örgütlü olan DİSK Tekstil Sendikası kapıya "işyerindeki eylemle ilişkisi olmadığını" belirten yazı asarak, işçilerin mücadelesine dönük patron yanlısı tutumunu gösterdi.

Saat 17.00 sularında fabrika içine giren bir grup çevik kuvvet, fabrika kapısında Ünsa işçilerine destek için bekleyenleri gözaltına aldı. Aralarında OSB-İMES İşçileri Derneği üyelerinin de olduğu 20-25 kişi jandarma tarafından Samandıra Karakolu'na götürüldü.

Fabrikaya gelen DİSK Yönetim Kurulu üyesi

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Eğitim Sekreteri Celalettin Aykanat ve Nakliyat-İş Sendikası Gebze Şube Başkanı Erdal Kopal da gözaltına alındılar.

Saat 18.00'de fabrika içine giren jandarma içeride bekleyen 60-65 kişilik kitleyi gözaltına aldı. İşçileri zorla otobüslere bindiren jandarmaya karşı işçiler sloganlarla direndiler. Gözaltına alınanlar gece serbest bırakıldılar.

Ünsa'da yeniden fabrika işgali...

31 Aralık günü gerçekleştirilen işgal sonrası patronun işçilere verdiği vaatleri yerine getirmemesi sonucu kapı önünde bekleyen işçiler ve Nakliyat-İş Sendikası yöneticileri 7 Ocak'ta saat 12.00 civarında yine işyerini işgal ettiler. İşgal sonrası fabrikaya gelen jandarma, işçiler ve sendika yöneticilerinin oluşturduğu 55 kişiyi apartopar gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar gece geç saatte serbest bırakıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

ÜNSA'da bildiri dağıtımına engelleme

25 Aralık günü direnişçi ÜNSA işçilerinin Taksim'de eylemde olduğu sırada ÜNSA'nın ana fabrikasında dayanışma bildirisini dağıtan OSİM-DER'li işçiler, önce fabrika güvenliğinin, ardından ise jandarmanın engelleme girişimi ile karşılaştı.

OSİM-DER'li işçilerin kararlı tutumunu gören patron uşakları, bu kez de işçileri engellemeye çalışarak bildirilerle içeri girilmemesi tehdidinde bulundular. Bu durumun ajitasyon konuşmaları ile teşhir edilmesinin ardından ÜNSA işçileri bildirileri ceplerine koyarak fabrikaya girdiler.

Fabrika önüne gelen jandarma da dağıtımını engellemeye çalıştı. Bu sırada işbaşı yapmaya gelen işçiler hızla içeriye sokulurken, paydos yapan işçilere de hızla servise binme baskısı yapıldı. Jandarma OSİM-DER'li işçileri gözaltına alarak servisler gidene kadar arabada bekletti.

Bu sırada Taksim'deki basın açıklamasından dönen işçilerin, Nakliyat-İş yöneticilerinin ve çevrede oturan halkın olaya tepki göstermesi ve gözaltına alınan işçilerin kararlı tutumu nedeniyle işçiler serbest bırakıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kot işçileriyle dayanışma gecesi gerçekleştirildi!

"İşçilerin birliği patronları yenecek!"

"Silikozis hastası kot işçileriyle dayanışma gecesi" 26 Aralık akşamı başarıyla gerçekleştirildi. Kot İşçileri Birliği'nin düzenlediği geceye farklı işkolundaki birçok fabrikadan destek gelirken, çeşitli kurumlar da mesajlarla selamladılar, kot işçilerinin mücadelesinin yanında olduklarını belirttiler.

Etkinlik, Kot İşçileri Birliği Sözcüsü Gazi Polat'ın iş cinayetlerinde yaşamını yitirenler anısına yaptığı saygı duruşu çağrısıyla başladı. Polat yaptığı açılış konuşmasında, kot işçileri olarak "neden yürüdüklerini" anlattı. Silikozis hastalığına yakalanarak yaşamını yitiren kot işçilerinin hikayelerini aktardı. Silikozis hastası kot işçileriyle dayanışmayı yükseltmek, kot işçilerinin yaşadığı temel sorunlara dikkat çekmek amacıyla etkinlik gerçekleştirdiklerini söyledi.

Dayanışma gecesi, kot işçilerinin çalışma ve yaşam koşullarını anlatan görüntülerden oluşan sinevizyon gösterimiyle devam etti. Etkinlik programında Nurettin Güleç, Hasan Ali Sezer, Raber, İlkay Akkaya ve Hasan Sağlam sahne aldılar.

Gecede "Kot işçisi yalnız değildir!", "Yaşasın Kot İşçileri Birliği!" sloganları atıldı.

İstanbul Ahali, Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube, DDSB, Partizan, Halkevi, Ekim Gençliği, BDSP, Topkapı İşçi Derneği, Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER), Haber-Sen 8 No'lu Şube, İşçi Gazetesi, Refhan Tümer Lisesi Öğrencileri, Volkan Yaraşır ve daha birçok kurum, silikozis hastası kot işçilerinin yürüttüğü mücadelenin yanında olacaklarını gönderdikleri mesajlarla dile getirdiler.

Gecede söz alan Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) Başkanı Zeynel Nihadioğlu, Tuzla tersaneler havzasında yaşanan iş cinayetleri ve tersane işçilerinin yakalandığı meslek hastalıklarının kot işçilerinin durumuyla olan benzerliğine dikkat çekti. Yaşadıkları tüm sorunları kaynağında kapitalizmin olduğunu sözlerine ekledi. Kapitalist patronların saldırılarına karşı ortak mücadele yürütülmesi gerektiğine işaret etti.

Dayanışma gecesi, çekilen halayların ardından Kot İşçileriyle Dayanışma Platformu Sözcüsü'nün yaptığı kapanış konuşmasıyla son buldu. Kapanış konuşmasında kot işçilerini ölüme terkeden patronlardan hesap sorma kararlılığı ifade edildi. Etkinliğe destek veren tüm kişi ve kurumlara teşekkür edildi.

Yaklaşık 250 kişinin katıldığı dayanışma gecesi sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sinter direnişi dayanışmayla sürüyor!

24 Aralık sabahından itibaren direnişlerini fabrika önüne taşıyan Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi Sinter işçilerin dayanışma ziyaretleri sürüyor.

* Gün boyu fabrika önünde halaylar çekerek bekleyişlerini sürdüren işçilere 25 Aralık günü Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu bileşeni sendikalar destek ziyaretinde bulundu. Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu adına Levent Dokuyucu konuşma yaptı. Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi de Sinter işçilerine kararlılıklarını koruma çağrısı yaptı.

* 26 Aralık günü G-U işçileri direniş yerinin 100 metre yukarısında servislerinden inerek ve fabrika pankartlarını açarak Sinter Metal önüne yürüdüler. “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Sinter işçisi yalnız değildir!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganları ile yürüyen G-U işçilerini Sinter Metal işçileri de coşkulu sloganlar ve alkışlarla karşıladılar.

* 26 Aralık günü Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Ümraniye Temsilciliği ve Türkiye Yazarlar Sendikası temsilcileri de Sinter işçilerini ziyaret ettiler.

* Türkiye Yazarlar Sendikası da birçok aydın, sanatçı ve yazar ile birlikte Sinter Metal işçilerinin yanındaydı. Aydınlar Sinter Metal işçilerine şiir ve şarkılarıyla eşlik ettiler. Ardından Gürsaş işyeri önünde direnişlerini sürdüren Birleşik Metal-İş üyelerini ziyaret ettiler.

* DİSK Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası Bölge Başkanlığı'na bağlı 1 No'lu Şube üyesi Kartal Belediyesi işçileri, 29 Aralık günü Sinter işçileriyle Gürsaş işçilerine destek ziyareti gerçekleştirdiler. Hazırladıkları 230 kişilik yemeği sınıf kardeşleriyle paylaştılar.

* Genel-İş üyelerinin ardından Nakliyat-İş Sendikası üyeleri de Sinter işçilerine destek ziyaretinde bulundular.

* Direnişçi işçilere 30 Aralık günü de birçok sendika, siyasi parti ve kurum destek ziyaretinde bulundu. Yurtsever Cephe İşçi Birliği, Halkevleri üyeleri Sinter işçileriyle sınıf dayanışması gösterdi.

* DİSK Genel-İş Sendikası'nda örgütlü Kadıköy Belediyesi işçileri de 30 Aralık günü öğlen saatlerinde getirdikleri erzaklarla dayanışmalarını sergilediler. Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir ve 1 No'lu Şube Sekreteri Kemal İkisivri'nin de yer aldığı ziyaretler sırasında sloganlar atıldı.

* 2 Ocak günü Sinter işçilerini ziyaret eden Türk-İş Genel Sekreteri Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Türkel “Yalnız değilsiniz!” mesajı verdi. Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer, Bosal Mimaysan İşyeri Temsilcileri de işçileri ziyaret ederek destek verdi.

* 5 Ocak günü ziyaret gerçekleştiren ÖDP Genel Başkanı ve İstanbul Milletvekili Ufuk Uras, son zamanlarda krizi bahane eden fırsatçıların ortaya çıktığını, Sinter Metal patronunun da bu bahaneye sarılarak en temel insan hakkı olan çalışma hakkına saldırdığını söyledi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

BDSP ve OSİM-DER'den direniş ziyaretleri!

“Sinter, Gürsaş, Ünsa... Yaşasın sınıf dayanışması!”

Sinter işçilerinin başlattıkları direniş devam ederken, işçilerle sınıf dayanışması da her geçen gün artıyor. 31 Aralık günü BDSP ve OSB-İMES İşçileri Derneği (OSİM-DER) üyeleri Sinter işçilerine dayanışma ziyareti gerçekleştirirken, öğle saatlerinde ise Birleşik Metal İş Sendikası fabrika önünde basın açıklaması yaptı.

Yoğun kar yağışına rağmen coşkulu sloganlarla ve “Sinter, Gürsaş, Ünsa... Yaşasın sınıf dayanışması / BDSP” ve “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek / OSİM-DER” pankartları açarak geline direniş yerinde Sinter işçileri de sınıf dostlarını sloganlarla karşıladı.

Ziyaret sırasında fabrika önünde direnişçilere ilk olarak seslenen BDSP temsilcisi şunları söyledi: “Çeşitli fabrikalarda çalışan işçiler ve üniversite öğrencileri olarak yanınızdayız. Dünyanın her köşesinde kriz var. 2 aydır insanlar ömürlerinde çekmedikleri acılar çekiyorlar. Bursa’da 55 bin işçi işten çıkartıldı. Ülke çapında bu sayının 2.5 milyon olduğu söyleniyor. Saldırı büyük, açıklık derin. Arkadaşlar; direnmekten, işgalden, mücadeleden başka yol yok...”

BDSP temsilcisi konuşmasının devamında işçi sınıfının gücünün örgütlülüğünden geldiğini, Sinter işçisinin de kararlı bir şekilde davrandığında mutlaka kazanacağını ifade etti. BDSP olarak sonuna kadar Sinter işçilerinin yanında olacakları bir kez daha vurguladı.

BDSP temsilcisinin ardından söz alan, aynı zamanda eski bir Sinter işçisi olan OSİM-DER temsilcisi ise, Sinter işçilerinin işten atılmasının sadece Sinter işçilerinin değil, tüm işçilerin sorunu olduğunu söyledi ve birleşik mücadelenin önemine değindi.

Ardından söz alan BMİS Örgütlenme Uzmanı Alpaslan Savaş ise, “BDSP’li ve OSİM-DER’li arkadaşlar gerek verdikleri emekleriyle gerekse de direnişimiz boyunca sürekli yanınızda yeradılar. Bugün de tekrar geldikleri için bir kez daha teşekkür ediyoruz” dedi.

Yapılan konuşmaların ardından direniş yerinde sohbetler gerçekleştirildi.

Saat 13.00’e doğru DİSK ve BMİS yöneticileri direniş yerine geldiler. Coşkulu bir şekilde atılan sloganların ardından BMİS Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu kitleye seslendi. Serdaroğlu, Sinter’de, Gürsaş’ta, Tezcan’da, Dostel’de, Asil Çelik’t e, Arfesan’da direnen işçilere başarılar diledi. Sermayenin

organize sanayi bölgelerinde organize bir şekilde saldırdığını, bu saldırılara da organize bir şekilde direnerek yanıt vermek gerektiğini söyledi.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, DİSK YKÜ İsmail Yurtseven, DİSK Yönetim Kurulu Üyesi Ali Rıza Küçükosmanoğlu, BMİS yöneticileri, DİSK / Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir ve 1 No’lu Şube yöneticilerinin yanısıra işyeri temsilcileri de basın açıklamasına katıldılar.

Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası temsilcileri, Makine Mühendisleri Odası temsilcileri, Kartal Malatyalılar Derneği, CHP Ümraniye ilçe yöneticileri de basın açıklaması sırasında Sinter işçilerine destek sundular.

Öğle arasında kitlesel bir şekilde ziyaret gerçekleştiren Mert Akışkan Gücü işçileri de sınıf dayanışmasının anlamlı bir örneğini sergilediler.

Sinter Metal işçileri sloganları ve kendilerinin ürettiği marşlarla Sinter Metal patronuna direnmeye kararlı olduklarını gösterdiler. İşçiler “Ne yağmur ne kar, Sinter’de direniş var!”, “Sinter’e işçiler sendikayla girecek!”, “İşgal, grev direniş!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Patron bizi arama, adres sendika!” vb. sloganlar atıldı.

Basın açıklamasının ardından BDSP ve OSİM-DER üyeleri Sinter işçilerine başarılar dileyerek direniş yerinden ayrıldılar.

BDSP ve OSİMDER üyeleri, Sinter Metal işçilerinin ardından Gürsaş işçilerini ziyaret ettiler. “Gürsaş işçisi yalnız değildir!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “İşgal grev direniş!” sloganlarına Gürsaş direnişçileri “Ne yağmur ne kar Gürsaş’ta direniş var!”, “Yılmadık, yılmayız her gün burdayız!” sloganlarıyla yanıt verdiler. BDSP adına yapılan konuşmada, böylesi bir dönemde direnmenin öneminden bahsedildi. Sınıf dayanışmasının büyütülmesi ve kararlı bir mücadele ile kazanımın sağlanacağına vurgu yapıldı.

Gürsaş direnişçileri adına yapılan konuşmada ise direniş süreci özetlendi, dayanışmanın önemine işaret edildi. Gürsaş işçileri, sonuna kadar direneceklerini, kararlı olduklarını söylediler.

BDSP ve OSİM-DER üyesi işçiler Gürsaş işçileri tarafından alkış ve sloganlarla uğurlandılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnen Sinter Metal işçilerinden çağrı...

Sinter Metal’de 18-19 Aralık 2008 tarihinde sendikal çalışmalar yaptığımız için 37 işçi işten atıldık. Fabrika müdürü, 19 Aralık 2008 tarihinde bizlerin kriz nedeniyle çıkarılmadığımızı, işlerin yolunda gittiğini ve yeni projelerin olduğunu, çıkışların durdurulduğunu ve bundan sonra işçi çıkarılmayacağını belirten bir açıklama yaptı.

19 Aralık 2008 Cuma günü işçiler olarak, İş Kanunu’nda belirtilen yasal haklarımız olan sendikal haklarımızı kullanmak için kendi kararımızla Birleşik Metal-İş Sendikası merkez binasına gelerek sendikaya toplu olarak üye olduk. 22 Aralık 2008 Pazartesi günü işyerine geldiğimizde, fabrikanın kapısına zincir ve kilit vurulmuştu. Derken içeriden, 341 kişinin ismi daha okunarak “iş akitleri feshedilmiştir” açıklaması yapıldı. Patron, bildirimsiz ve hukuk dışı bir uygulamayla yasaları çiğneyip yasadışı lokavt uygulamıştı. Kısa bir şaşkınlıktan sonra ne olup bittiğini anlamak

ve öğrenmek için hepimiz demir kapıların üzerinden atlayıp fabrikaya girdik. Patronla anlaşma çabalarımız sonuçsuz kaldı. Sinter Metal işçilerinin haklı ve onurlu direnişi hâlâ devam etmektedir.

Bizler Sinter Metal işçileri, bu direnişi sadece kendi adımıza yapmıyoruz. Direnişimiz, aynı zamanda Türkiye’deki işçilerin direnişidir. Bu nedenle bütün sınıf kardeşlerimizin desteklerini bekliyoruz. Haklı ve onurlu mücadelemize destek vermesi için herkesi davet ediyoruz.

Sinter Metal işçileri

Sinter Metal işçileri dayanışma hesap no:

Ziraat Bankası

Dudullu Organize Sanayi Şb.

Şube Kodu: **1794**

Hesap No: **51641433-5001**

Ümit Aydın-Hasan Binek

Sinter Metal direnişinin başarısı için!..

Sermaye devletinin saldırıları gün geçtikçe artıyor, sermaye sınıfının yaşadığı kriz bir kez daha işçi ve emekçilere fatura ediliyor. Son birkaç ay içerisinde kriz gerekçesiyle yüzbinlerce işçi işten atıldı. Birleşik-Metal İşçileri Sendikası'nın yaptığı bir araştırmaya göre, Ekim ayında ve sadece metal sektöründe işsiz kalan işçi sayısı 71 bin civarında.

Sermaye sınıfı, örgütsüzlüğünden güç alarak, işçi sınıfının çalışma ve yaşam hakkını gasp etmekte hiçbir tereddüt göstermiyor. Aynı zamanda bu durumu, sınıfın zaten sınırlı bir kesimini ifade eden sendikalarda örgütlü kesimini dağıtmanın bir fırsatına çeviriyor. Sadece Birleşik Metal'de örgütlü 10'a yakın fabrikada krizi fırsat bilen patronlar, örgütlülüğü dağıtmak için saldırıyor ve bunun sonucu olarak direnişler yaşanıyor.

Sinter Metal'de işgal ve direniş

Bu gelişmelerin yaşandığı bir evrede bir işgal ve direniş de Birleşik-Metal İşçileri Sendikası'nın örgütlü olduğu Sinter Metal'de başladı.

Sosyal hakların yavaş yavaş tırpanlandığı ve çalışma koşullarının ağırlaştırıldığı Sinter Metal'de işçilerin biriken öfkesi en sonunda patladı ve Sinter Metal işçileri sendikalaşma yolunu tuttular.

En meşru haklarını kullanan Sinter Metal işçilerine patronun yanıtı ise önce 38 işçiyi işten çıkarmak oldu. Sendikalaşmayı engelleyemeyince de fabrika kapısı işçilere kapatıldı. 22 Aralık 2008 günü sendika üyesi olarak fabrikaya gelen Sinter Metal işçilerinin patrona yanıtı ise fabrikayı işgal etmek oldu. İki günlük işgalin ardından direniş fabrika kapısında sürüyor.

Sinter Metal işçilerinin belki de hiçbiri 22 Aralık sabahına kadar bir fabrika işgaline katılacaklarını, fabrika önünde direnişe geçeceklerini, patrona sloganlarla sesleneceklerini düşünmemişlerdi. Ama kapitalist düzenin ve onun bir parçası olan Sinter Metal patronu Olgun Tanberk'in aşırı kâr hırsı onları, işçi sınıfının bu onurlu mücadelesinin bir parçası haline getirdi.

Sinter işçileri Türkiye işçi sınıfının öfkesinin her geçen gün daha da arttığı şu günlerde tüm sınıfa örnek oldular, moral verdiler. Şimdi tüm sınıfın gözü onların üzerinde. Sinter Metal işçilerinin elde edeceği kazanım işçi sınıfı içerisindeki umutsuzluğu parçalayarak yeni mücadelelerin yolunu açabilecektir. İşte bu nedenle Sinter Metal işçileri artık sadece kendi işleri ve ekmekleri için değil tüm işçi sınıfının geleceği için direniyorlar.

Direniş yeni başlıyor!

Üç haftayı geride bırakan Sinter direnişi aslında daha yeni başlıyor. Sinter Metal işçilerinin çoğu ilk kez bir direniş deneyimi yaşıyor ve direnişin ne anlama geldiğini yeni yeni öğreniyor. Buna rağmen yıllardır biriktirdikleri öfke direnişin kazanımı için önemli bir olanak. Ancak ilk defa bir direniş deneyimi yaşıyor olmalarının dezavantajları da yok değil. Sinter Metal işçileri bu olumsuzlukları da alt ederek direnişi kazanımla sonuçlandırmak için geçmiş deneyimlerden dersler çıkarmalı, daha zorlu bir mücadele dönemine hazırlanmalıdır.

Direniş bir okuldur!

Hem örgütlenme sürecinin yeniliği hem de işçilerin büyük çoğunluğunun ilk defa bir direniş deneyimi yaşıyor olmaları eğitim sorununu yakıcı hale getiriyor. Sinter Metal işçileri ekmeklerini bir dilim büyütebilmek için sendikalaşmak istemişlerdi. Ama dün makinelerin bir dakika boş kalmasına tahammül edemeyen Sinter Metal patronu, bugün haftalardır makinelerin boş kalmasına katlanarak sınıfsal bir tutum alıyor. Sermayenin hemen tüm kurumları da onun yanında saf tutuyor, bekçilik yapıyor. Bunların niçin böyle yaşandığını öğrenmek direnişin geleceği açısından büyük bir önem taşıyor. Bu aynı zamanda kapıda niye beklenmesi gerektiğinin de kavranacağı bir süreç olacaktır. Bugüne kadar yaşamı hep başkalarının iki dudağı arasında şekillenen Sinter Metal işçileri ancak o zaman geleceklerini kendi ellerine alabileceklerdir.

Bu tutumun sınıfsal anlamını kavradıkları ve kararların bir parçası oldukları ölçüde kararlılıklarını ve direnişi sürdürebilirler. Ters durumda, bugün de parça parça yaşandığı üzere, direniş yerine gelmeyen işçilerin sayısı gün geçtikçe artacak, bu durum direniş yerindeki işçilerde de umutsuzluğa yolaçacaktır. Tüm bunları aşmanın yolu "Her grev bir okuldur!" sözünü akıldan çıkarmadan Sinter Metal'deki direniş okulunu en verimli şekilde değerlendirebilmektir. Ancak bu yapılabildiği koşullarda öfke diri tutulabilir ve işçiler alınan kararların bir parçası oldukları ölçüde direniş daha da güçlenir.

Örgütlenme sürecine önderlik eden ve direnişin yükünü omuzlayan işçilerden oluşan/oluşacak olan işyeri/direniş komitesinin etkin ve verimli bir çalışma temposu sergileyebilmesi büyük bir önem taşımaktadır. Günlük olarak gelişmeler ortak bir şekilde değerlendirilmeli, işçilerle tartışarak alınan kararların hayata geçirilmesi çabası içinde olunmalıdır.

Bir diğer önemli nokta ise, direniş alanının canlılığı ve eylemli bir sürecin örülebilmesidir. Direniş alanında düzenlenecek etkinliklerin (müzik, tiyatro, seminer, film gösterimleri...) yanı sıra, Sinter Metal işçilerinin havzadaki diğer fabrikaların kapılarına giderek buralardaki işçilere direnişlerini anlatmaları, gerçekleşen eylem ve etkinliklere katılımı, işçilerin canlılığını korumasının ve kendi kaderlerini diğer işçilerin kaderiyle birleştirmesinin temel koşullarından biridir. Aksi takdirde, kapı önüne "gidip-gelmek" birçok işçi için anlamını yitirecek, anlamsızlaştığı ölçüde de direnişin zayıflaması kaçınılmaz olacaktır.

Sınıf dayanışmasının belirleyici önemi

En önemli noktalardan bir diğeri ise, Sinter Metal işçilerinin kendi aralarında ve işçi sınıfının diğer bölükleriyle kurulacak dayanışma ağıdır.

Grev ve direnişler sermayenin tahammül edemediği eylemlerdir. Bundan dolayı hemen karşı saldırıya geçerler. Kimi işçilere yüksek maaş vaadederek grevi bırakmasını teklif eder, böylece geriye kalanları da etkileyebileceklerini düşünürler. Tehditler yağdırılır, eğer bu da işe yaramıyorsa, kurt tekrar kuzu postuna bürünür. Evlere gönderilen

mektuplarla ikna yolu denenir. Bunun da sökmediği yerde grev kırıcı işçiler devreye sokulur.

Sinter Metal patronunun bu girişimleri parça parça başlamıştır. Bu girişimin önümüzdeki günlerde daha da hız kazanacağı unutulmamalı, işçiler birbirine kenetlenmelidir. Sinter patronu bu direnişe boyun eğmek zorunda kalsa bile, direnişin en kararlı bölümünü dışarıda bırakmayı hedefleyecektir. Patronun masaya oturmak zorunda kaldığı evrede, bir tek işçinin bile dışarıda kalmadan tüm işçilerin geri alınmasını sağlamak, ancak ve ancak, bugün örülecek güçlü bir kenetlenme ve sınıf birliği ile mümkün olacaktır.

Sinter Metal direnişi, işçi sınıfının diğer bölükleri ile kurulacak dayanışma ağı bakımından son yılların en şanslı direnişi durumundadır. İşgalle birlikte tüm yüzlerin buraya dönmesi, hızla dayanışmanın örülmesini sağladı. İlk günden beri direniş yerinde ziyaretçiler neredeyse hiç eksik olmadı.

Bu dayanışma daha da güçlendirilerek sürdürülmeli, bunun için çaba harcanmalıdır. Sinter Metal direnişi anlamlı bir örnek olarak tüm sınıf bölüklerine taşınabilmeli, "Sinter Metal İşçileri ile Dayanışma Komiteleri" kurulabilmelidir. Tüm fabrikalardaki öncü-bilinçli işçiler Sinter Metal işçilerinin sesini kendi fabrikalarına taşımalı, direnişle dayanışmayı örmelidir. Sinter Metal işçileri de, başta yanı başlarında bulunan Gürsaş ve aynı havzada yer alan Ünsa direnişleri olmak üzere işçi sınıfının tüm direnişleri ile bağlarını güçlendirmeli, kaderini ortaklaştırmalıdır.

Eğer Sinter işçileri işgale daha örgütlü bir hazırlıklı girebilmiş olsalardı ya da işgalde geçen iki gün içerisinde birliğin ve bilincin pekiştirildiği bir süreç dönüştürseydi, dışarıda işçilerin aileleri, çevre fabrikalardan işçiler ve diğer sınıf dostları tarafından güçlü bir barikat örülebilseydi, direnişin kazanılması süreci kısalmış olacak ya da direniş o günden kazanılabilecekti.

Şimdi görev Sinter Metal direnişinin kazanması için seferber olmak, buradan alınacak güçle işçi sınıfının yeni mücadele ve direnişlerinin yolunu açmaktır. Biz bu havzada çalışan ve işçi sınıfının kurtuluşu için mücadele eden, yıllardır tüm bölge işçilerinin olduğu gibi Sinter Metal işçilerinin de örgütlenmesi için emek harcayan ve bu uğurda bedeller ödeyen sınıf bilinçli işçiler olarak her türlü çaba ve fedakarlığı göstereceğiz. Direnişin başarısı, başta Sinter Metal işçileri olmak üzere, Birleşik Metal-İş, sınıf devrimcileri ve tüm sınıf dostlarının sergileyeceği çabaya bağlıdır.

Ümraniye'den sınıf bilinçli işçiler

2. Ümraniye İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi sözcüsü ile konuştuk...

“Kurultayımızın bölgemizde yol açıcı bir rol oynayacağına inanıyoruz!”

- 2. Ümraniye İşçi Kurultayı düşüncesi nasıl oluştu?

- Dudullu Organize Sanayi Bölgesi ve İMES’ten Sarıgazi, Samandıra, Sultanbeyli ve Taşdelen’e kadar uzanan fabrikalar ve atölyeler bölgesinde yüzbine yakın işçi çalışıyor. Tüm Türkiye’de olduğu gibi bölgemizde de işçiler, ağır çalışma koşullarında, fazla mesai ve esnek üretim dayatmaları altında çalışmaya zorlanıyorlar. İş kazalarının kurbanı oluyorlar. Sosyal hak gaspları başta olmak üzere işçi sınıfına yönelen tüm saldırıların hedefi durumundalar. Bugün bu tabloya kriz bahanesi ile gerçekleştirilen işten çıkarma ve ücretsiz izin saldırılarını da eklemek gerekiyor.

Bildiğimiz gibi, 2008 yılı Türkiye’de işçi ve emekçilere yönelik saldırıların yanı sıra “sağlıkta yıkım yasası”nın meclisten geçirildiği yıl oldu. Ayrıca bölgemizde pek çok fabrikada, hak ve ücret gaspları, fazla mesai ve esnek üretim dayatması, sigortasız çalıştırma, iş güvenliği olmayan şartlarda çalıştırma ve iş kazaları yaşandı. Bölge işçileri ne bölge örgütünde yaşanan ne de tüm işçi sınıfını hedef alan saldırılara karşı gereken cevabı verebildi. Bu saldırılar karşısında yaşadığı huzursuzluk ve öfke örgütlü bir mücadeleye dönüşmedi. Sınıfa yönelik saldırılara bölgede verilebilen cevap, belirli sayıda örgütlü işçinin eylemleri ile sınırlı kaldı. Bu durum bugün de geçerliliğini sürdürüyor. Kriz bahanesiyle ardı arkası kesilmeyen saldırılara karşı da pek çok fabrikada herhangi bir mücadele verilemiyor.

Bölge işçisi, kendisine dayatılan ağır çalışma koşullarına, hak gasplarına, her gün bir yenisi eklenen saldırılara karşı savunmasız, çünkü örgütsüz. Havza işçileri, işçi sınıfının tek ve en büyük gücü olan örgütlülüğünden yoksun. Bölgede çalışan işçilerin sadece %5’i sendikalı. Bu sendikalı işyerlerinde de ne kadar güçlü bir örgütlülük olduğu tartışmalı.

Böyle bir tablo içerisinde örgütlenmenin gerekliliğini vurgulamak tek başına yeterli olmuyor. Aynı zamanda işçi sınıfının bu örgütsüzlüğünün nedenlerini de ortaya koyabilmek ve bunlara karşı bir mücadele örgütlemek gerekiyor. İşte 2. Ümraniye İşçi Kurultayı düşüncesi bu ihtiyaçtan doğdu. Bugün yaşanan kriz atmosferinde işçi sınıfının örgütsüzlüğünün bedelini ödediğini düşünürsek, bu ihtiyacın daha da yakıcı bir hal aldığını söyleyebiliriz.

Kurultay fikrinin ilk ortaya çıkışı ise OSB-İMES İşçileri Derneği’nin gerçekleştirdiği 3. Olağan Genel Kurulu’nda oldu. OSİM-DER 3. Genel Kurulu, bölge işçisinin örgütsüzlüğünü, örgütsüzlüğü nedeni ile saldırılara açık ve savunmasız durumunu tespit ederek, örgütlenmenin önündeki engellerin tartışılacağı 2. Ümraniye İşçi Kurultayı’nın çağrısının yapılmasına karar verdi. 1. Ümraniye İşçi Kurultayı ise 2005 Aralık’ında ortak sorunlarımıza ortak çözümler çağrısı ile gerçekleştirilmişti.

- 2. Ümraniye İşçi Kurultayı’nın hedefleri nedir?

- Kurultayımızın temel hedefi, bölge işçisinin örgütlenmesinin, örgütlü bir güç olarak mücadele edebilmesinin önündeki engelleri derinlemesine tartışabilmek, fabrika ve atölyelerde komitelere dayalı taban örgütlülüklerini oluşturabilmektir. Bu temel hedefle bütün oluşturan kurultay hedeflerini şöyle sıralayabiliriz:

- İşçilerin sorunlarını dile getireceği, tartışacağı ve çözüm yollarını da kendilerinin belirleyeceği bir

platform oluşturmak.

- Bölgedeki farklı fabrikalarda çalışan ve aynı sorunları yaşayan işçilerin bir araya gelerek ortak bir inisiyatif ve iradenin oluşmasına olanak sağlamak.

- Bölge işçisi için örgütlü mücadele ihtiyacının aciliyeti konusunda bilinç açıklığı yaratmak.

- Bölgemizde örgütlenmenin önündeki engelleri aşacak bir mücadele sürecini başlatabilmek.

- Kapitalizmin krizi ve bu krizi bahane ederek işçi ve emekçilere yönelen saldırılara karşı işçilerin yanıt verebilmesini sağlamak.

- Bölgemizde son dönemde yaşanan sendikal örgütlenme, işgal ve direniş deneyimlerini tartışmak ve sonuçlar çıkartmak.

- Bölgede kurultay çağrısı nasıl yapıldı?

- Kurultay kararı OSİM-DER 3. Olağan Genel Kurulu’nda alınmıştı. Kurultay çağrısı ise Eylül 2008’de ilk olarak OSİM-DER üyesi işçiler tarafından yapıldı. Önce kurultay çağrımızı içeren bildiriye konunun tartışılacağı toplantı çağrısını da ekleyerek yaygın bir dağıtımını yaptık. *OSB-İMES İşçileri Bülteni*’mizde kurultay ve toplantı çağrımıza yer vererek, bölgedeki fabrika ve atölyelerde dağıtımını yaptık. Bölgedeki sendika temsilciliklerini, demokratik kitle ve emek örgütlerini, bildiri ve bültenlerimizle birlikte ziyaret ederek kurultayın tartışılacağı toplantıya davet ettik. Kurultay çağrımız üzerine ilk toplantıya katılan işçi arkadaşlarımız ile “2. Ümraniye işçi Kurultayı Hazırlık Komitesi”ni oluşturduk. Toplantıya katılan her işçinin, kurultay hazırlık komitesinin bir üyesi olduğu ve daha sonra yapılacak komite toplantılarına katılacak işçilerin de komitenin doğal üyesi olacakları yönünde kararı aldık. Komite üyeleri arasından Kurultay Hazırlık Komitesi yürütme organını gönüllülük esası ile oluşturduk. Böylece 2. Ümraniye İşçi Kurultayı ön hazırlık süreci başlamış oldu.

- Kurultay Hazırlık Komitesi’nin bu süreç içindeki çalışmalarını anlatabilir misiniz?

- Komitenin ilk toplantıda tartıştığı ve öncelikli olarak önüne koyduğu hedef, fabrikalarda taban örgütlülükleri oluşturabilmek, 2. Ümraniye İşçi Kurultayı’na farklı fabrika ve atölyelerde oluşan taban örgütlülüklerinin katılımını gerçekleştirmektir. Hazırlık komitesindeki tüm işçiler, bu süreçte çalıştıkları fabrikalara kurultay gündemini taşıdılar. Ayrıca Hazırlık Komitesi, bildiri ve ozalitler ile tüm bölge işçisine ulaşarak kurultay çağrısını sürekli tekrarladı. Kurultay ön hazırlık sürecinde fabrikalarda ve çeşitli işçi semtlerinde bölgesel toplantılar yapıldı ve yapılmaya devam ediyor. Ayrıca “Kapitalizm, kriz ve işçi sınıfı” başlıklı bir panel ile “Fabrika komiteleri ve taban örgütlülüğü” konulu bir seminer gerçekleştirdik. Panel ve seminerimiz canlı bir atmosferde geçti. Bilindiği gibi son bir ayda bölgemizde üç ayrı fabrikada direniş ve işgaller gerçekleşti. Sinter, Ünsa ve Gürsaş işçisi ile kurultay hazırlık komitesi olarak dayanışma içinde olduk ve bölge işçisini direnişler ile sınıf dayanışmasını yükseltmeye ve direnişleri büyümeye çağırdık.

- **Bölgede işçilerinin %95’inin sendikasız olduğunu belirtmişsiniz. Aynı bölgede ardı ardına yaşanan üç direnişi nasıl değerlendiriyorsunuz?**

- Sinter ve Gürsaş direnişleri, sendikal örgütlenmenin patronlar tarafından işten çıkarma

saldırısı ile engellenmeye çalışılması sonucu meydana geldi. Gürsaş’da sendika çalışması yapan 8 işçi işten çıkarıldı. Sinter’de de önce sendika çalışması yapan 35 işçi, ardından da sendikalı olan 400 işçi işten çıkarıldı. Bu saldırıya işçiler örgütlülüğünden gelen güçleri ile cevap verdiler. Örgütlülük işçiler için öyle muazzam bir güç ki, daha dün kadar fabrikadaki her türlü haksız uygulama ve baskıya boyun eğen ve sessiz kalan işçiler, bugün örgütlülüğlerine yöneltilen saldırıya karşı fabrikayı işgal ederek yanıt verdiler. İşgale ve ardından direnişe katılan işçiler, bu eylemler içinde nasıl hızla değiştiklerini gördüler. Mücadele ve sınıf dayanışmasının hayati önemini bilince çıkarttılar.

Sinter, Gürsaş ve Ünsa direnişindeki işçiler dün kadar örgütlü değillerdi. Bugün örgütlü bir güç olarak mücadele ediyorlar ve bölge işçilerine yol gösteriyorlar. Elbette, bölge işçisinin örgütsüz, dağınık ve savunmasız durumu böyle sürgit devam etmeyecek. Bu karanlık aşıllacak. Kapitalistlerin kendi krizlerinin faturasını işçi ve emekçilere ödetmeye çalıştıkları bugünlerde, bu durumun aşılması acil bir ihtiyaçtır. Bu düzen tüm varlığımıza amansızca saldırıyor. Yaşama hakkımıza, ekmeğimize, çocuklarımızın geleceğine ve onurumuza... Bu saldırılara “dur” diyebilmemiz ve insanca bir yaşam ancak ve ancak örgütlü bir mücadele ile olanaklı olacaktır.

- Bugüne kadar sürdürülen kurultay hazırlık sürecini nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Kurultay ön hazırlık çalışmaları güçlenerek devam ediyor. Bu çalışma içinde pek çok toplantı yapmak, işçilerle tartışmak ve direnişlerde yan yana olmak imkanı bulduk. Bölgemizde kurultaya yönelik bir ilgi oluştu. Ayrıca, bölgede direnişlerin sağladığı bir hareketlilik de var. Direnişteki işçilere diğer fabrikalardan dayanışma ziyaretleri yapıldı, direnişlerle dayanışma ve direnişleri büyütme çağrısı yapan bildirilerimiz ilgiyle karşılandı. 17 Ocak’ta gerçekleştireceğimiz “Direnişçi işçiler anlatıyor” başlıklı etkinliğimizde de, örgütlenme ve direniş deneyimlerini paylaşacak ve tartışacağız.

Önümüzdeki günlerde kurultay çağrımızı toplantılar, bildiri, davetiye ve ozalit gibi çeşitli araçlar ve etkinliklerle en güçlü şekilde yapacağız.

1 Şubat 2009’da yapılacak 2. Ümraniye İşçi Kurultayı’nın güçlü ve etkin bir şekilde gerçekleşmesi için var gücümüzle çalışıyoruz. Böyle bir kurultayın bölge işçilerinin önümüzdeki dönem büyüteceği mücadelede yol açıcı bir rol oynayacağına inanıyoruz.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Faşist devlet 2008'de cinayetlerine ara vermedi!

2008 yılı geride kalırken, krizler ve hak ihlalleri ile dolu bir 365 günün ağırlığı 2009 yılına taşındı. Geçtiğimiz yılın son aylarında patlak veren global ekonomik kriz ile birlikte neoliberal iktisatçı takımının bile 2008'in tarihe geçecek bir yıl olduğu yolunda bir dizi açıklamasına şahit olduk.

Kriz içinde debelenen kapitalizm, gürültülü çöküşünü baskı, şiddet ve zorbalıktan oluşan bir sis perdesiyle örtmek istiyor.

Geçtiğimiz yıl da gerek Türkiye'de gerekse dünya çapında gericiliğin güç kazandığı, burjuva devletin baskısının ve terörünün gözle görünür bir şekilde arttığı bir yıl oldu. Üç yıl önce 55 binlerde olan hapisteki insan sayısı yüzbinin üzerine çıktı. Yargısız infazlar artarak devam etti. Çocuklar büyüklerle aynı mahkemelerde yargılandılar. İşkence yapan memurlar 2008'de de tutuklanmazken, taş attığı gerekçesiyle çocuklar cezaevlerine gönderildiler. Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı'na 2007 yılında 1171 kişi insan hakları ihlali iddiasıyla başvururken, bu rakam 2008 yılının sadece ilk 6 ayında 2 bin 356 kişi olmuştur bile.

Geçtiğimiz yıl boyunca polis onlarca yargısız infaz gerçekleştirirken, copunu ve gazını da emekçilerin üzerinden eksik etmedi. Faşist devlet, kolluk güçlerini korudukça, onları yasalarla destekledikçe polis daha da azgınlaştı. Son olarak polis kılığında barı basan üç-beş serserinin onlarca insanın arasında bir kadını saçından sürüyerek götürüp tecavüz etmesi ile toplumun gözünde polisin ne anlama geldiği açığa çıktı.

Yeni düzenlemelerle baştan aşağı sermaye devletin yasal tetikçisi haline getirilen polis aynı zamanda bir yargıç ve cellat haline dönüştü. "Dur ihtarı" yüzünden kaygısızca ateş eden polis birçok kişiyi sorgusuz-sualsiz öldürdü. 2007'de "polis eli soğutuluyor" diye değiştirilen *Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu* 2008 yılında meyvesini verdi ve polis kurşunuyla tam 36 kişi öldü.

İstanbul 2008 1 Mayıs'ı polisin pervasızlığını ve azgınlaşan devlet terörünü belgelemişti. Taksim ve civarında olağanüstü hal ilan eden sermaye devleti, işçi sınıfının karşısına elindeki tüm güçle saldırmıştı. Toplanan her gruba şiddetli bir şekilde müdahale edilirken, hemen her sokakta bir panzer ve yüzlerce çevik kuvvet polisi işçi ve emekçilerin üstüne salınmış, DİSK binası tarumar edilmiş, bina içine atılan gaz bombaları ile neredeyse insanlar öldürülmeye çalışılmıştı. Bu "ölçsüz şiddet"ten hemen herkes nasibini almıştı. Şişli Etfal Hastanesi'nin içine bile gaz bombaları atılmıştı.

Ancak 2007'nin rövanşını almaya çalışan devlet yine yenilmiş, binlerin 1 Mayıs kararlılığını kırmayı başaramamıştı. Devletin "işkenceye sıfır tolerans" nutuklarının kulaklardaki hoş tınısı daha geçmemişken, tüm Türkiye AKP'nin de "aynı" olduğu gerçeğiyle 2008'de en açık şekliyle karşılaştı. 2008'in sonlarına yaklaşırken devletin 1 Mayıs terörünün yine devlet tarafından aklandığını gördük. 2008 Newroz'unda ve 1 Mayıs'ındaki polis şiddeti aslında alışılmışın bir tekrarıydı.

Sokak ortasında polisin, jandarmanın ve hatta zabitanın saldırısına uğrayan insanlara alışıldık işkence olayları da eklenince, AKP hükümetinin yalancı demokrasi ve insan hakları makyajı da döküldü. Engin Çeber'in karakoldan cezaevine kadar süren işkence seansıyla katledilmesi, devletin devrimcilere öfkesinin

hala nasıl harlı olduğunu göstermişti. TİHV'in raporuna göre, 2008'in ilk 9 ayında gözaltında ve cezaevlerinde gerçekleşen ölüm olaylarının sayısının 29 olduğu açıklandı.

Kamuoyuna yansıyan bazı vakalar şöyle:

- Antalya L Tipi: 18 Şubat 2008'de Nazmi Nejat Arıbaş ve adı belirtilmeyen 16 yaşında bir hükümlünün intihar ettiği belirtildi. Arıbaş'ın çevresindekilere yaşamının tehlikede olduğunu dile getirdiği ileri sürüldü.

- 27 Mart 2008'de İsmail Hakkı Kaya yatağında ölü bulundu. Ailesi Kaya'nın vücudunda izler tespit etti.

- Tekirdağ E Tipi: Abdullah Ekinci'nin Tekirdağ E Tipi Cezaevi'nden tutukluluğunun 6. haftasında kaldırıldığı İstanbul Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde 2 Ağustos 2008'de intihar ettiği öne sürüldü. Baba Mustafa Ekinci ise, oğlunun kendisine "beni öldürecekler" dediğini savunarak, oğlunun vücudunda darp izlerinin bulunduğu dikkat çekti.

- Mardin Cezaevi: 21 Ağustos 2008'de, Abdülaziz Ekinci adlı hükümlü gardiyanların dayacağı sonucu öldü. Ailesi suç duyurusunda bulunurken, savcılık kovuşturmayla gerek görmedi.

Benzer bir tablo ile başbakanın Kürdistan gezisi sırasında karşılaştık. Polisin silah kullandığı eylemlerde korucuların da sahne aldığına tanık olduk. Diyarbakır, Adana, Mardin, Hakkari, Dersim, Ağrı, Mardin, Antep, Batman'da yapılan gösterilerde polisin şiddeti ölümlere neden olurken, onlarca kişi yaralandı. Kürt halkının karşısına bir kez daha silahlı çıkan TC ve onun kolluk güçleri, Ağrı'nın Doğubeyazıt İlçesi'nde toplanan kitlenin üzerine ateş açarak Ahmet Özer'i katletti.

Kürt halkına dönük saldırı hız kesmeden devam etti. Bir yandan TSK sürekli bir şekilde kapsamlı operasyonlar düzenlerken, anlarca köy bombalanarak neredeyse haritadan silindi. TSK'nın büyük kayıpları ile kapanan yıl, çatışmaların dışında Kürtlere dönük geniş tutuklama, gözaltı ve asimilasyon furyası ile doluydu.

İHD verilerine göre Kürdistan'da 2008 yılının ilk 10 ayında 32 bin 115 hak ihlali yaşandı. Kürtlere dönük saldırılar devam ederken, devletin kışkırttığı şovenist kudurganlık da etkisini gösterdi. Bir dizi ilde mevsimlik çalışan veya inşaat işçisi Kürt, faşistlerin saldırısına uğradı. Ayrıca polisin keyfi saldırılarının

hedefinde de yine Kürtler vardı. Aydın'ın Didim İlçesi'nde Necmettin Elveren, Davut Elveren ve Ekrem Öztaş isimli Kürt işçilere ve Azadiya Welat Gazetesi dağıtımcısı Sefa Görgün'e sokak ortasında polisler saldırdı ve dövdü. Şırnak'taki Berxbir Festivali askerler tarafından keyfi bir şekilde basıldı. Hakkari'deki Newroz kutlamalarında ise 14 yaşındaki Cüneyt Ertuş'un kolu, kameraların önünde sivil polislerce kırıldı. Ertuş, olayın ardından tutuklandı.

2008 yılında cinsel taciz ve tecavüz vakaları da önemli bir yer tuttu. Ülkenin her yerinden gelen haberlerde kadınlara, çocuklara yapılan toplumsal çürümenin göstergelerinden biri oldu. Ancak aralarından biri devlet himayesiyle yapılmış olmasıyla diğerlerinden çok farklı bir yerde duruyor. Eskinin faşist tetikçisi, bugünün İslamcı yazarı 14 yaşında bir kızı taciz etmiş ve İslamcı medyanın "bravo" alkışları arasında cezaevine girmişti. Tacizciyi cezaevinden çıkaran ise Adli Tıp Kurumu ve onun raporu oldu. Tacize verilen mukaddesatçı onay Kürt çocuklarını "terörden" korumak üzere şefkatli kollarını açan devletin çocuk sevgisini anlatıyordu.

2008 yılı polis şiddetinin arttığı, sermaye devletin tüm muhalefete dönük gerek psikolojik gerekse de fiziki geniş bir tahkimat yaptığı bir yıl oldu. Tayyip Erdoğan, konuşan eleştiren kim varsa kabadayı misali meydan okurken, ağzına geleni söyleyerek medya aracılığıyla hedef gösterdi. Eski dostlarının bazılarını bile defterden silen başbakan kimini "sevdi", kimini boykot etti ve etmeye çağırды.

Yılın son günleri İsrail'in vahşetine sahne olsa da, kriz ile anılacak bir yılı geride bırakıyoruz. Elbette 2008'in hem krizin başlangıç yılı olması hem de devlet terörünün dünya çapında yükseldiği bir yıl olması tesadüf değil. Burjuvazi bir yandan kapitalist sistemin çözümsüzlüğüne çözüm bulmaya çalışırken, diğer yandan da baskıyı kurumsallaştırarak geniş yığınlara boyun eğdirmeyi amaçlıyor.

Ancak Yunanistan'ı bir anda yangın yerine çeviren kıvılcımı ve bu yangını yaratanları incelediğimizde, burjuvazinin geçmişi arayacağını söylemek zor olmayacaktır. Yunanistan'da polis kurşunuyla öldürülen Alexis'in adını tüm dünyaya ezberleten küresel ekonomik krizin mağdurları olmuştur. Bugün yaşanan kapitalist terörü durduracak tek güç de yine işçi sınıfı ve emekçiler olacaktır.

Gençlik hareketinden...

“Faşizme geçit vermeyeceğiz!”

30 Aralık günü Anadolu Üniversitesi’nde yapılan basın açıklamasıyla faşist saldırılar lanetlendi. Eylemde, yemekhane önünde “Rektörlük-Özel Güvenlik-Polis-Faşist İşbirliğine Son! Faşist saldırılara geçit vermeyeceğiz!” yazılı Üniversite Öğrencileri imzalı pankart açıldı.

Basın açıklamasında, faşist çetelerin rektörlük, polis ve özel güvenlikle işbirliği içerisinde olduğu ve saldırıların belirli bir hedefe, devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere yöneldiği vurgulandı. Eskişehir’de de geçtiğimiz hafta faşistlerin bir arkadaşımıza Kürt olduğu için saldırdığı belirtildi.

Ekim Gençliği, DGH, DÖB, ODAK/Genç Direnişçi, SDG, EHP Gençliği ve ÖGD’nin örgütlediği basın açıklamasına DPG, SGD ve TKP’li öğrenciler de katılarak destek verdi.

Ekim Gençliği / Eskişehir

EÜ’de krize karşı eylem

25 Aralık günü öğle arası Ege Üniversitesi Yabancı Diller Fakültesi önünde öğrenci ve direnişte olan 1 No’lu yemekhane işçilerinden oluşan yaklaşık 200 kişi krize karşı yürüyüş ve eylem gerçekleştirdi. Öğrenci Kolektifleri, YC Öğrenci Birliği, Genç-Sen, DGH’nin örgütleyicileri olduğu eylemde “Krizin faturasını biz ödemeyeceğiz/ Üniversitelilerin talepleri var!” pankartı açıldı.

Saat 14.00 sularında tekrar rektörlüğe yürüyen öğrenci ve işçiler, rektör yardımcısı ile görüşerek yemekhanedeki süreci anlattılar, işçilerin ücretleri ve iş güvencesi ile ilgili taleplerini iletiler. Ardından saat 17.00 sularında işçilerin Kasım ayı alacakları ödenmeye başlandı. Teker teker Mediko’ya çağırılan işçilere ücretleri teslim edildi.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

Öğrenciler açlık grevinde!

SSGSS yasasının yürürlüğe girmesiyle işlerine son verilen ve bir aylık maaşları da ödenmeyen üniversiteli asistan öğrenciler 25 Aralık günü Beyazıt’ta bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi öğrencileri işten çıkarılan öğrencilerin geri alınması ve bir buçuk aylık alacaklarının ödenmesi talebiyle açlık grevine başladılar.

29 Aralık günü Çapa Tıp Fakültesi kantini önünde bir araya gelen öğrenciler, “İşten atılan öğrenciler açlık grevinde! / Genç-Sen” pankartı ve dövizlerini açarak hastane bahçesinde sloganlarla yürüyüş gerçekleştirdiler. Yapılan basın açıklamasında, ödenmemiş maaşların ödenmesi, işe geri dönebilmek için gerekli düzenlemelerin yapılması, belediyelerin burs vermesi için gerekli çalışmaların başlatılması talepleri dile getirildi.

Açıklamanın ardından İTO Yönetim Kurulu Üyesi Zeynep Solakoğlu bir konuşma yaptı. Ardından DTP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel söz aldı. Çapa temizlik işçileri adına da öğrencilerin yanlarında olacaklarını belirten bir konuşma yapıldı.

Eyleme 200’e yakın öğrencinin yanı sıra SES üyeleri de destek verdi. Basın açıklamasının ardından öğrenciler halaylarla açlık grevine başladı.

Açlık grevinin 5. gününde görüştüğümüz Çapa Tıp Fakültesi öğrencileri imza toplayarak, bildiri dağıtarak, kantinde ve okul içerisinde ajitasyon konuşmaları yaparak eylemlerine devam ediyorlar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Genç-Sen’den burs eylemi

Genç-Sen, “Burslarımızı geri istiyoruz!” şiarıyla başlattığı kampanya kapsamında 26 Aralık günü Beyazıt Meydanı’ndan İstanbul Büyükşehir Belediyesi önüne yürüdü. Genç-Senliler’in önü Edebiyat Fakültesi’ne giderken polis tarafından kesildi fakat öğrencilerin kararlılığı ile barikat açıldı.

Belediye önüne yürüyen öğrenciler burada yine polis barikatıyla karşılaştılar. Genç-Sen üyeleri, belediye ile görüşmeden buradan gitmeyeceklerini söylediler ve üç kişilik bir heyetle görüşme gerçekleştirdi.

Görüşmenin ardından yapılan açıklamada Bakanlık’ın yaptığının soygun olduğu belirtildi, belediyenin de soyguna ortak olduğu dile getirildi. Genç-Sen üyeleri, bunun bir uyarı eylemi olduğunu, Hüseyin Çelik’in bu sorunu çözmek zorunda olduğunu söylediler. Eyleme yaklaşık 150 öğrenci katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kocaeli’de baskınlar

23 Aralık günü Kocaeli Üniversitesi’nde okuyan Yurtsever Öğrenciler’e yönelik ev ve yurt baskınları gerçekleştirilmiş, öğrenciler gözaltına alınmışlardı. Bu olaylarla eş zamanlı olarak Köseköy Meslek Yüksek Okulu’nda okuyan bir yurtsever öğrenci, Kürt kimliğinden kaynaklı faşist bir grubun saldırısına uğramıştı.

Yurtsever Öğrenciler’e karşı estirilen bu faşist terör 26 Aralık’ta gerçekleştirilen basın açıklamasıyla protesto edildi. Kocaeli Üniversitesi Öğrencileri adına okunan basın açıklamasında gerçekleştirilen saldırılar anlatıldı. Basın açıklamasına 50 kişi katıldı.

Ekim Gençliği / Kocaeli

İTÜ’de soruşturma terörü!

İTÜ’de yaklaşık iki hafta süren ÖGB, sivil polis ve çevik kuvvet baskısının ardından, İTÜ öğrencileri afiş asma ve masa açmayı fiili ve meşru bir mücadele vererek kazandılar. Ancak rektörlük İTÜ’deki yaklaşık

29 Aralık 2008 / Çapa

20

ilerici, demokrat, devrimci öğrenci hakkında, bu yasağa uymama, kamu malına zarar verme (açılan masaları kırma), eğitim ve öğretimi engelleme gerekçesiyle soruşturma açtı.

Kültür-sanat kulüpleri ise soruşturma, afiş ve masa açma yasağına karşı yaptıkları faaliyetlerle anlamlı bir cevap verdiler. 23-29 Aralık tarihleri arasında “Şiddete ve baskıya karşı sanat şenliği” başlığıyla kulüpler tarafından bir çalışma yürütüldü.

İTÜ öğrencileri 30 Aralık günü yaklaşık 100 kişilik bir eylem yaptı. Eylemde 75. Yıl Öğrenci Yemekhanesi’nin önünden rektörlük binasına yürüyüş gerçekleştirildi. Daha sonra öğrenci kulüpleri 31 Aralık günü, bu yasağa karşı topladığı imzaları rektörlüğe iletti ve rektörlükle bir görüşme yaptı.

Rektörlükle yapılan görüşme esnasında İTÜ’de atılması gereken belli sayıda öğrencinin olduğu ve soruşturmalarda bu öğrencilere cezalar verileceğinin söylenmesi, yönetiminin ilerici, devrimci, demokrat öğrencilerin üniversitede faaliyet yapmasından ne kadar korktuğunun göstergesidir.

İTÜ Ekim Gençliği

ÖKM yasakları sürüyor

İstanbul Üniversitesi Öğrenci Kültür Merkezi’nde Felsefe ve Edebiyat Kulübü’nün düzenleyeceği “Polis devletinde kadın olmak” başlıklı panel ÖKM yönetimi tarafından yasaklandı. Bu, dönem boyunca yasaklanan 5. panel oldu.

Geçmiştekilerin aksine hiçbir gerekçe sunulmadan yasaklanan panel, polis baskısı altında ÖKM önünde gerçekleştirildi. İlk olarak tüm ÖKM Kulüpleri adına basın açıklaması okundu. Açıklamada polis devletinde ve erkek egemen sistemde kadın olmanın zorluklarına, günümüzde sıkça yaşanan namus cinayetlerine değinildi. Ardından panele katılamayan Eren Keskin'in mesajı okundu.

150 kişinin katıldığı, Yutsever Demokratik Gençlik Meclisi Kadın Komitesi temsilcisinin ve Sebahat Tuncel'in söz aldığı panel halaylarla son buldu.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

Serkan Eroğlu İzmir'de anıldı

Bundan 11 yıl önce polis tarafından katledilen devrimci öğrenci Ali Serkan Eroğlu, 26 Aralık günü Ege Üniversitesi'nde gerçekleştirilen eylemle anıldı.

"Yeni Serkan'lar ölmesin! Polis-idare işbirliğine son!" şiarlarının yer aldığı pankart açılıp yürüyüşe geçildi. Edebiyat Fakültesi önünde yapılan anma tüm devrim şehitleri ve polis terörüyle katledilen insanlar için yapılan saygı duruşuyla devam etti.

Basın açıklamasının okunmasının ardından Ali Serkan Eroğlu'nu, artan polis terörünü ve Yunanistan'da yaşananları konu alan konuşmalar yapıldı. Şiir dinletisinin ardından Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu'nun oynadığı "Umut Kimde" adlı oyun sahnelendi. Tiyatronun ardından anma sona erdi.

Yürüyüş sırasında atılan sloganların yanı sıra Ciao Bella ve Gündoğdu marşları söylendi. Ekim Gençliği, DGH, SGD, SDG, Emek Gençliği, Öğrenci Kolektifleri, İzmir Öğrenci Muhalefeti, ÖGD, Kaldıraç ve YDG tarafından düzenlenen anmaya yaklaşık 150 kişi katıldı.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

YTÜ'de ulusalcı faşist çetelere geçit yok!

YTÜ'de İP, TGB çetesinin yönlendirmesi ile hareket eden "Öğrenci Temsilcilikleri-Öğrenci Konseyi" 30 Aralık günü "Özür dilemiyoruz çünkü..." başlıklı bir panel gerçekleştirdi.

YTÜ'lü devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler olarak bu panele ve YTÜ Öğrenci Konseyi'ne karşı çalışma yürüttük. YTÜ Öğrenci Konseyi'ni yaptığımız konuşmalarla teşhir ettik.

Aynı zamanda panelin konusu dahilinde "Özür diliyorum" kampanyasının neye tekabül ettiğine, özür dilemeyen ulusalcı, faşist grubun kimler olduğuna değindik. Bu içerikteki duvar gazetelerini yoğun bir biçimde kullanarak, ajitasyon konuşmaları eşliğinde bildiri dağıtımları gerçekleştik. Panelin başlama saati olan 16.00'da gerçekleştireceğimiz basın açıklamasının çağrısını yaptık.

Tonoz kantinde yapılan konuşma ile başlayan yürüyüşün ardından basın açıklaması gerçekleştirildi. Eylemde "Türk, Kürt, Ermeni, yaşasın halkların kardeşliği!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek!", "Söz, yetki, karar istiyoruz!" sloganları atıldı.

YTÜ Ekim Gençliği

Trabzon'da Genç-Sen paneli

Trabzon Genç-Sen olarak 28 Aralık günü, yaklaşık iki haftalık bir ön çalışma ile hazırlandığımız panelimizi İnsan Hakları Derneği Trabzon Şubesi'nde gerçekleştirdik.

Panelin birinci bölümünde "Türkiye ve dünyadaki gençlik hareketleri, FKF süreci, dünyada öğrenci gençlik sendikalarının durumu" başlıklı bir sunum gerçekleştirildi. Daha sonra "Nasıl bir sendika?" başlıklı sunum yapıldı.

Panelin 2. bölümünde "Ticari eğitim, işsizlik ve geleceksizlik, gerici-militarist eğitim sistemi"

sunumları gerçekleştirildi.

Tartışmalardan yola çıkılarak, Genç-Sen'in ezberci eğitim sistemi ve bütünleme sınavları-ders geçme sistemine karşı bir kampanya örgütlemesine karar verildi. Bu dönemin sonunda kampanya kapsamında bir şenlik düzenleme kararı alındı.

Trabzon Ekim Gençliği

Kapınızı yıktık sıra düzeninizde!

Yaklaşık iki senedir Tuzluca'yı Lisesi'nde sözde öğrencilerin "güvenliğini sağlamak" için sürekli kapatılan okul kapısı 26 Aralık günü öğle arasında okuldan dışarı çıkmak isteyen öğrenciler tarafından kırıldı.

Baskıyla yol alamayacağını bilen okul yönetimi ticari zekâsını kullanarak 5 TL karşılığında okuldan çıkış için kartlar satmaya başladı. 5 TL'yi veren öğrenciler okula istedikleri gibi girip çıkabilmeye başladı. Uzun zamandır yaşanan sorun, öğrencilerin kendi özgürlüklerine yöneltilen baskılara karşı kapıyı kırması ile sonuçlandı. Okul yönetimine, kameralarla, kapılarla, güvenliklerle kendilerini teslim alamayacaklarını göstermiş oldular.

Tuzluca'yı Lisesi'nden Liselilerin Sesi okurları

Lise öğrencilerinden eylem

2 Ocak günü Hatice Bayraktar Lisesi okul yönetiminin estirdiği terörü protesto etmek ve okuldan atılan arkadaşımızın yalnız olmadığını haykırmak için ÖB (Öğrenci Birliği) ve İLGP (İstanbul Liseli Gençlik Platformu) olarak birlikte bir basın açıklaması

26 Aralık 2008 / İzmir

örgütledik.

Saat 15.00'te okul çıkışında arkadaşlarımız okuldan sloganlarla çıkıp diğer liselerden desteğe gelenlerle ve yine destek için orda bulunan Eğitim-Sen'li Sosyalist Kamu Emekçileri'yle buluştular.

"Hak aramak suç değildir! Eğitim haktır engellenemez! / Hatice Bayraktar Lisesi Öğrencileri ve Aileleri" ozalitini açtığımız eylemde sloganları duyan pekçok öğrenci de eyleme katıldı. Eylem sırasında yol trafiğe kapatıldı.

Basın metnini okuldan atılan arkadaşımızın annesi okudu. Eğitimin ticarileştiğine ve liselilerin doğal olarak eğitim haklarını savunduğuna değinilen açıklamada, keyfi uygulamalarla öğrencilerin sindirilmeye çalışıldığı vurgulandı. Hatice Bayraktar Lisesi öğretmenlerinin eyleme destek vermemiş olması da eleştirildi.

"Eğitim haktır engellenemez!", "Müşteri değil öğrenciyiz!", "Soruşturmalara hayır!" sloganlarının atıldığı eyleme öğrencilerin de ilgisi yoğun oldu.

Kartal İLGP

Mopak EML'de Erdal Eren anıldı!

Bir süredir yaptığımız toplantılar sonucunda 6 Ocak günü İzmir'de Mopak Endüstri Meslek Lisesi'nde Erdal Eren anması gerçekleştirdik. Öğle arasında okuldaki sınıflardan birinde gerçekleştirdiğimiz etkinlik devrim ve sosyalizm şehitleri anısına saygı duruşuyla başladı. Etkinlikte geçmişten bugüne devrimci değerlerle gençliğin gelecek sorununu birarada işledik.

Programda, '68 devrimci hareketiyle birlikte Erdal Eren'in mücadelesini anlatan belgesel gösterimi yapıldı. İlgiyle izlenen belgeselin ardından bir arkadaşımız Erdal Eren'in savunmasını okudu.

Daha sonra İzmir Liseli Gençlik Platformu adına bir konuşma yapıldı. Liselerde yaşanan sorunlara, paralı eğitime, özellikle staj sömürüsüne değinildi. Devrimci mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı. Erdal Eren'in uğruna ölümü göze aldığı davayı büyütebilmenin yolunun gençliğin örgütlü mücadelesinden geçtiği ifade edildi. Liselerdeki saldırılara karşı mücadeleden başka bir seçeneğin olmadığı, kazanılacak savaşı ve sömürsüz bir dünya olduğu vurgulandı. Yunanistan ve Fransa'daki liseli mücadelesine değinildi, okul işgalleri anlatıldı. Eylem ve etkinliklerin süreceği vurgusuyla etkinlik sonlandırıldı. 40 liselinin katıldığı etkinliğin sonunda Liselilerin Sesi'nin satışı gerçekleştirildi.

MOPAK EML'den İLGP'liler

Ekim Gençliği’nin “Geçit Yok!” kampanyası sona erdi...

“Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!” etkinliği gerçekleştirildi!

Etkinliğimiz 27 Aralık günü Alman Kültür Merkezi’nde gerçekleşti. Program, devrim ve sosyalizm mücadelesinde yitirdiklerimiz için saygı duruşuyla başladı. Ardından İstanbul Üniversitesi Psikoloji Oyuncuları’nın sergilediği kısa bir oyun sergilendi.

“Geçit Yok!” isimli sinevizyon gösteriminin ardından “Kapitalizmin krizi, sosyalizm ve gençlik mücadelesi” başlıklı panele geçildi.

İlk olarak Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada kampanyamızın kapsamı ve yürütülen çalışmalar anlatıldı. Saldırlara karşı gerçek çözümün adresinin sosyalizm olduğu vurgulandı.

İlk sözü alan Volkan Yaraşır, yaşanan krizin kapitalizmin krizi olduğunu vurguladı. Dünyanın nasıl bir fabrikaya dönmüş olduğunu anlattı, Ortadoğu’daki gelişmelere değindi.

Bilginin metalaşması ve beyin işgücünün satılmasıyla birlikte gençliğin potansiyel proleter olduğunu söyleyen Yaraşır, sözlerini, Sinterler’e, Brisalar’a giderek yüreklerimizin işçi sınıfıyla birlikte atması ve işçi sınıfının yıkıcı gücünü eylem alanlarında görme çağrısıyla bitirdi.

Kapitalizm olduğu sürece krizlerin kaçınılmaz olduğunu söyleyerek konuşmasına başlayan Haluk Gerger, kapitalizmin kriz dönemlerinde aynı zamanda saldırganlaştığına dikkat çekti. Böylesi bir dönemin kazanımlarının da bedellerinin de olabileceği bilinciyle hareket edilmesi gerektiğini vurguladı. Bu sistemin her türlü saldırısına hazır olmak, yaşanan güncel gelişmeler üzerinden hayal kırıklığı yaşamak yerine neden örgütlü olmak ve mücadelenin içinde olmak gerektiğini anlatarak konuşmasını bitirdi.

Kurtar Tanyılmaz ise konuşmasına piyasa süreçlerinin rekabetin giderek şiddetlenmesi anlamına geldiğini, bunun eğitime de yansımalarıyla birlikte ilkökul sıralarından itibaren rekabetçi insanların yetiştirildiğini anlatarak başladı. Üniversitelerde yansımalarının ise öğrencilerin müşteriye, üniversite sermaye işbirliği, öğrencilerin hayatın çirakları konumuna getirilmesi vb. şekillerde ortaya çıktığını söyledi. İşçilerle öğrencilerin yan yana, omuz omuza, mücadelenin birlikte yürütülmesi gerektiği vurgusu ile konuşmasını bitirdi.

Panelin soru-cevap bölümünde canlı tartışmalar yaşandı. Etkinliğin ilk bölümüne 70’i aşkın kişi katıldı.

İkinci bölümde İÜ Psikoloji Oyuncuları’nın hazırladığı savaş sonrası insan psikolojisi, faili meçhul cinayetler ve kadın-erkek ilişkisi üzerinden üç kısa oyun sergilendi. Ardından Grup Keops ezgileriyle bizimleydi. Etkinliğin ön sürecinden beri büyük bir emek harcayan Keops, Ermenice ve Türkçe parçalarını bizlerle paylaştı.

İstanbul Ekim Gençliği

Ekim Gençliği’nin kampanya faaliyetlerinden...

Ankara’da “kriz” tartışıldı

Ankara Ekim Gençliği olarak yürüttüğümüz “Geçit Yok” kampanyası çerçevesinde 27 Aralık günü krizi ve krizin gençlik üzerinde yarattığı işsizlik ve geleceksizlik sorununu ele aldığımız bir etkinlik gerçekleştirdik. Etkinlikte “Krizin nedenleri ve krize yönelik devrimci müdahale” ve “Kriz ve gençlik” konularını ele alan iki ayrı sunum yapıldı.

İlk sunumda ABD’de patlayan krizin ekonomik yanına kısaca değinilerek krizin Türkiye’ye olan yansımalarına vurgu yapıldı. Böyle bir dönemde yapılması gerekenin kapitalistlere yöntem sunmak değil, sosyalizm yolunu göstermek olduğu belirtildi.

İkinci sunumda ise krizin uzun vadede gençliğe olan etkisi ve işsizlik tehlikesine işaret edildi. Kapitalizme karşı mücadelenin gerekliliği üzerinde duruldu.

Sunumların ardından “Ne yapmalı?” sorusu üzerine ortak bir tartışma yürütüldü. Yapılan tartışmada sonuç olarak, *“her üniversite kendi özgün sorunlarına karşı, bunun da ötesinde tüm üniversitelerini ilgilendiren eğitimin ticarileştirilmesine karşı etkili faaliyetler yürütebilmeli ve bu faaliyetler gençlik içerisinde düzene karşı bir cephe yaratabilme perspektifiyle örülmelidir”* denildi. Bu süreçte krizin tek alternatifinin sosyalizm olduğunu her türlü araçla anlatmak gerektiğinin önemi bir kez daha vurgulandı. Artan işçi direnişlerine destek verme, dayanışmayı büyütme çağrısı yapıldı.

Ankara Ekim Gençliği

Bursa’da gençlik forumu

Yaklaşık bir buçuk aydır sürdürdüğümüz “Geçit Yok!” başlıklı kampanyamız 27 Aralık günü düzenlediğimiz forumla sona erdi. Forumun tartışma konuları “Siyasal gündem ve gençlik”, “Neo-liberal saldırılar ve ticarileşen eğitim”, “Sorunlar ve çözüm yolları” olmak üzere üç başlık üzerinden belirlenmişti.

Kısa bir müzik dinletisiyle başlayan etkinlik programı siyasal gündem üzerinden gelen önerilerle belirlendi.

Birinci başlıkta, Kürt sorunu, kriz ve Ergenekon üzerine oldukça canlı tartışmalar yürütüldü.

İlk tartışma Kürt sorunu üzerine yaşandı. Rejimin Kürt halkını yok saydığı, Kürt

halkının imha ve inkar edildiği dile getirildi.

Tarihi krizler ve bunalımlar tarihi olan kapitalizmin sorun üretmeye devam edeceği söylendi. Gençliğin içinde bulunduğu geleceksizlik ortamında geleceğin işçisi olduğu söylenerek düzenin saldırılarına karşı örgütlü olmanın gerekliliğine işaret edildi.

Forum, “Ergenekon” gündemli tartışmalarla devam etti.

Forumun ikinci oturumunda ise ticarileşen eğitim üzerine anlamlı tartışmalar yapıldı.

Oldukça verimli geçen tartışmaların sonucunda Uludağ Üniversitesi’nin özgün sorunlarının işlendiği bir yerel yayın organı çıkarma kararı alındı ve forum sona erdi.

Bursa Ekim Gençliği

İzmir’de Ekim Gençliği’nden açıklama...

İzmir’de yaklaşık olarak 1,5 aydır faaliyetlerini yürüttüğümüz merkezi “Geçit Yok!” kampanyamızı 25 Aralık günü Dokuz Eylül Üniversitesi’nde gerçekleştirdiğimiz basın açıklaması ile sonlandırdık. Hem kampanya kapsamında planlanan hem de Yunanistan gençliğinin ve emekçilerinin isyanını selamlayan basın açıklamamızın ön çalışmalarını güçlü bir tarza örgütledik. Hafta başından itibaren Ege ve Dokuz Eylül Üniversitesi’nde *“Düzene karşı ayağa kalkan Yunanistan gençliği ve emekçilerinin yanındayız”* şiarlı afişlerimizi yaygın olarak kullandık.

Eylem günü ise her iki üniversite bileşenleri, DEÜ Yabancı Diller Yüksekokulu önündeki kafede toplanmaya başladı. Ajitasyon konuşmalarıyla ve alkışlarla giriş kapısına doğru yöneldik. *“Yunanistan gençliği düzene karşı ayağa kalktı / Kapitalizm işsizlik ve geleceksizliktir / Bu düzenin tek alternatifi sosyalizmdir”* yazılı pankartımızın arkasında dövizlerimizi açarak yerimizi aldık. Ardından *“İşyan haktır, kavganız kavgamızdır”* başlıklı basın metninin okunmasına geçildi.

Metinde kapitalizmin yarattığı krizin faturasının dünya ölçeğinde, işçilere, emekçilere ve gençlere ödettirilmeye çalışıldığına ve buna karşı yükseltelen mücadeleye değinildi. Emperyalist-kapitalist sistemin aslında büyük bir açmazda olduğu, artık işçi, emekçi ve gençlerin bu düzeni daha fazla sorguladığı ve başka bir dünya özlemi içerisinde oldukları vurgulandı.

İzmir Ekim Gençliği

Gençliğin Filistin'le dayanışma eylemleri ve faaliyetlerinden...

“Filistin halkı yalnız değildir!”

İÜ: Katil İsrail Filistin'den defol!”

30 Aralık günü İstanbul Üniversitesi öğrencileri İsrail'in Filistin'e yaptığı saldırıyı protesto etmek amacıyla Beyazıt Meydanı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

“Katliamlar son bulsun! / Filistin halkı yalnız değildir!” pankartının açıldığı eylemde “Katil İsrail Filistin'den defol!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Filistin halkı yalnız değildir!” dövizleri taşındı. Basın metninin okunmasından önce kısa bir konuşma yapıldı ve bir dakikalık alkışlı protesto eylemi gerçekleştirildi. Şiirlerin okunmasının ardından basın açıklaması sona erdi.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

EÜ: “Filistin halkı yalnız değildir!”

İsrail'in Gazze'ye yönelik gerçekleştirdiği katliam 30 Aralık günü Ege Üniversitesi öğrencileri tarafından lanetlendi. Yabancı Diller Fakültesi Hazırlık binası önünde toplanan öğrenciler buradan “İsrail Gazze'yi, Türkiye Kandili vuruyor. Yaşasın halkların kardeşliği!/Ege Üniversitesi öğrencileri” pankartı açarak kampüs içinde yürüyüşe geçti. Yürüyüşün ardından okunan basın açıklamasında Gazze'de yaşanan vahşi katliam anlatılarak bütün silah anlaşmalarının iptal edilmesi istendi.

150 kişiye yakın katılımın olduğu eylem Edebiyat Fakültesinin önünde sonlandı. Eylem Ekim Gençliği, SGD, SDG, DGH, Emek Gençliği, İzmir Gençlik Muhalefeti, Yurtsever Gençlik tarafından örgütlendi.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

ODTÜ'den Filistin'e destek

30 Aralık Salı akşamı saat 16.00'da Fizik önünde bulunan ODTÜ öğrencileri siyonist saldırıyı protesto ettiler.

Fizik önünde toplanan öğrenciler önce yemekhane önüne yürüdüler. Ardından Rektörlük kavşağından Ana giriş kapısına bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yaklaşık birbuçuk kilometrelik yürüyüş, kar yağışı ve ayaza rağmen 200 ODTÜ öğrencisinin katılımı ve coşkusuyla gerçekleşti. Kapıda çevik kuvvetin bulunması, “Polis defol üniversiteler bizimidir” sloganı ile protesto edildi. Basın açıklamasında, yıllardır süren direnişe destek verilmesi gerektiği, Türk egemenlerinin de ABD ve İsrail'in yanında suça ortak olduğundan ve dayanışmanın ve direnişin büyütülmesi gerektiğinden bahsedildi. Filistinli bir öğrenci de konuşarak siyonizmin saldırılarına direnişle karşı koymanın öneminden bahsetti.

Ardından İsrail ve ABD bayrakları yakılarak katliam lanetlendi, direniş selamlandı. Türk burjuvazisinin İsrail ile yaptığı silah antlaşmalarına karşı çıkılarak, ASELSAN tarafından yapılan silah vb. ihale ve antlaşmalarını protesto etmek için ASELSAN afişleri yakıldı.

Eylemin ardından Kızılay'a ortak eyleme destek verilmeye gidildi. Kızılay'da otobüsten inildikten sonra YKM önüne kadar yol kapatılarak yüründü. Atılan sloganlar etraftaki emekçiler tarafından yer yer alkışlarla desteklendi.

ODTÜ Ekim Gençliği

Bursa'da İsrail protestosu

Siyonist saldırıyı protesto etmek için 2 Ocak günü Ekim Gençliği, DGH, SGD, SDG, Genç Kurtuluş,

Geleceğimizi İstiyoruz, ÖDP ve Öğrenci Kolektifi'nin örgütleyicisi olduğu bir yürüyüş gerçekleştirildi. Kızılay Kan Merkezi önünde toplanan kitle “Filistin'de, Türkiye'de, Yunanistan'da direnen halklar kazanacak!/Anti-Emperyalist Gençler” pankartı ve Filistin bayrağı açarak yürüyüşe geçti.

Polis barikat kurarak yürüyüşe engel olmak istedi. Öğrenciler buna, “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Polis defol bu sokaklar bizimdir!” sloganlarıyla karşılık verdi. Daha sonra kortej oluşturarak yürüyüşe başlandı. Yürüyüş Bursa Büyükşehir Belediye önünde son buldu. Polisin provokatif tavrı basın açıklaması sırasında da sürdü. Filistin halkıyla dayanışma çağrısı ile son bulan açıklama metni Filistinli bir kişi tarafından Arapça olarak da okundu.

150 kişinin katıldığı açıklama slogan ve marşlarla son buldu.

Bursa Ekim Gençliği

ÇÜ'de İsrail protestosu

İsrail'in Gazze'de gerçekleştirdiği ve hala devam eden katliama karşı 6 Ocak günü Çukurova Üniversitesi'nde Yurtsever Demokratik Gençlik'in örgütlediği bir eylem gerçekleştirildi. Öğlen yemekhane önünde başlayan eylemde “Komkujiyera edi bese! Yaşasın Filistin ve Kürt halkının onurlu direnişi!” pankartı açıldı. Yemekhane önünde okunan basın metninin ardından R1 çimliklerine doğru sloganlarla yürüyüşe geçildi. “Katil İsrail Filistin'den defol!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Edi bese!”, “Berxwedan jiyane!”, “Ortadoğu faşizme mezar olacak!”, “Savaş bitecek barış gelecek!” sloganlarının atıldığı eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Ekim Gençliği, Genç Kurtuluş, SGD ve ÇÖDER'in de içinde olduğu birçok kurum eyleme destek verdi.

Çukurova Üniversitesi Ekim Gençliği

İÜ: “Filistin halkı yalnız değildir!”

Siyonist katliamı teşhir etmek için 29 Aralık günü İstanbul Üniversitesi'nde çeşitli araçlarla öğrencilere seslendik. İlk olarak Yabancı Diller Bölümü'nde “Direnen Filistin halkı kazanacak!” başlıklı duvar gazetemizi astık. Saldırının resimlerinin yer aldığı gazete birçok öğrenci tarafından ilgiyle incelendi. Ardından Edebiyat Fakültesi'nde aynı gazeteyi

kullandık. “Direnen Filistin kazanacak!” başlıklı bildirilerimizi Edebiyat Fakültesi ve Merkez Kampüs'te dağıttık. Dağıtım sırasında tartışmalar yaptık. Birçok öğrencinin bildirilere ilgisi yoğundu.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

Ege Filistinli kardeşlerinin yanında!

Siyonist İsrail'in Gazze'de gerçekleştirdiği katliamlara tepki her geçen gün çığ gibi büyürken, öğrenci gençlik de çeşitli yerelerde gerçekleştirdiği basın açıklamaları ve eylemlerle toplumsal muhalefet içindeki yerini almış bulunuyor.

EÜ'de önce 30 Aralık'ta Filistin halkıyla dayanışma eylemi gerçekleştirilmişti.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği olarak bu siyonist vahşeti teşhir etmek üzere çıkardığımız “Katliamı lanetliyor, direnişi selamlıyoruz! Halkların kurtuluşu sosyalizmde!” afişlerimizi bu hafta kullanmaya başladık. Hazırlık binası, edebiyat, fen ve ziraat fakültesi, öğrenci çarşısına kullandığımız afişler oldukça dikkat çekti.

Ayrıca üniversite öğrencileri olarak E-cafe önünde Filistin'de intifadayı anlatan bir belgesel gösterildi. Filistin'de tank ve mermiye karşı “taş generaller”in direnişini anlatan filmin teması “geçemeyeceksiniz” idi.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

DEÜ: “Halkların kurtuluşu sosyalizmde!”

Katliamcı kimliğini bir kez daha gözler önüne seren siyonist İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırısının ardı arkası kesilmiyor. Üniversitelerden yükselttiğimiz sesle İsrail'in bu katliamcı yüzünü teşhir ediyor, Filistin'deki direnişi ise selamlıyoruz. Dokuz Eylül Üniversitesi Çeşmeler Yerleşkesi'nde “Katliamı lanetliyor, direnişi selamlıyoruz! Halkların kurtuluşu sosyalizmde!/Ekim Gençliği” imzalı afişlerimizi kullanıyoruz.

Ayrıca önümüzdeki günlerde gerçekleştirmeyi planladığımız “Emperyalist Savaş Karşıtı Öğrenci Platformu” çalışmamız ile faaliyetimizi yoğunlaştırmayı hedefliyoruz.

DEÜ / Ekim Gençliği

Siyonist saldırganlık dünyanın dört bir yanında lanetlendi!**“Filistin halkına özgürlük!”**

Siyonist İsrail’in saldırılarına karşı Yunanistan, ABD, Fransa, İngiltere, Almanya, Hollanda, Avusturya, Kuzey Kıbrıs, İspanya, Endonezya, İsveç ve daha birçok ülkede sokaklara çıkan onbinlerce kişi Filistin halkıyla dayanışma içinde olduğunu gösterdi.

Yunanistan’da İsrail bayrağı yakıldı

Selanik’te kent merkezinde toplanan, çoğunluğunu Selanik’te yaşayan Filistinlilerin oluşturduğu ve ABD Başkonsolosluğu önünde son bulan bir protesto yürüyüşü gerçekleşti. Gösteride İsrail bayrağı ateşe verildi.

Atina’da Yunanistan Parlamentosu’nun da bulunduğu Sindagma Meydanı’nda toplanan kitle saldırıları protesto eden sloganlar attı. Eyleme Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu ile İşçi Sendikaları Federasyonu, Yunanistan-Filistin Dostluk Derneği, Yunanistan Müslüman Birliği, “Özgür Gazze” Hareketi, sol ve devrimci örgütler katıldı. Gazze’deki şiddetin ve İsrail işgalinin bir an önce son bulması talepleri yinelenildi.

Yunan Sosyal Forumu tarafından Sindagma Meydanı’nda gerçekleştirilen bir diğer protesto gösterisi ise İsrail’in Atina Büyükelçiliği önünde son buldu.

ABD’de İsrail Büyükelçiliği’ne yürüyüş

Washington’da İsrail Büyükelçiliği önünde toplanan yüzlerce kişi, saldırılara son verilmesini istedi. Eylemciler İsrail’i soykırımla suçladı ve “Özgür Filistin” sloganları attı.

Daha sonra Mısır Büyükelçiliği’ne yürüyen grup, Mısır yönetimini de Gazze’ye yardımda bulunmadığı gerekçesiyle protesto etti.

Fransa’da onbinler yürüdü

Paris’te 25 bin kişinin katıldığı bir miting gerçekleşti. Mitingde katliam protesto edilirken, İsrail’e yaptırım uygulanması istendi. Gösteri Paris’te sol partiler ve sendikaları çatısı altında birleştiren “Filistinliler ile İsrailliler arasında adil barış için ulusal kolektif” adlı girişim tarafından düzenlendi.

Marsilya ve Toulouse’da da protesto gösterileri gerçekleşirken, Lyon’daki gösteriye 15 bin kişi katıldı.

İngiltere: “Filistin’e özgürlük!”

Londra’da yürüyüşe katılan 10 bini aşkın gösterici Filistin bayrakları açtı. Kadın ve çocukların yoğun olarak katıldığı protesto gösterisinde İsrail, ABD ve Filistin’deki duruma seyirci kalmakla suçladıkları diğer batılı ülkelerin hükümetleri aleyhinde sloganlar ile “Filistin’e bağımsızlık” sloganı atıldı.

Yürüyüşe çağrısı “Savaşa Hayır Koalisyonu” başta olmak üzere pek çok demokratik kurum ve kuruluş yaptı. Konuşmacılar, İsrail’in saldırgan tutumunu eleştirirken, bu tutuma hemen son verilmesi ve koşulsuz olarak ateşkes yapılması çağrısında bulundu.

Almanya: “Gazze’deki katliamı durdurun!”

Başkent Berlin’de 4 bin kişinin katıldığı protesto yürüyüşüne Filistinlilerin ve Arapların yanısıra çok sayıda Türkiyeli destek verdi.

Filistin Cemaati tarafından organize edilen ve

yaklaşık 7 bin kişinin katıldığı bildirilen gösteriye ise, saldırılarda ölen çocukların fotoğraflarını taşıyan çok sayıda kadın ve çocuk katıldı. Göstericiler ellerinde “Bayan Merkel, bay Steinmeier, bunun nedeni işgaldir” ve “Gazze’deki katliamı durdurun!” yazılı pankartlar taşıdı. Bazı Almanlar da, İsrail’e verilen desteği eleştirerek, “Merkel utan!” yazılı pankart taşıdı. Yapılan konuşmalarda İsrail protesto edilerek, saldırıya bir an önce son verilmesi istendi.

Frankfurt’ta düzenlenen yürüyüşe yaklaşık 10 bin, Karlsruhe’de düzenlenen diğer yürüyüşe yaklaşık bin kişinin katıldığı bildirildi.

Hollanda: “İsrail suç işliyor!”

İsrail saldırganlığı Hollanda’nın başkenti Amsterdam’da düzenlenen bir gösteriyle protesto edildi. Hollanda Filistin Komitesi’nin yanında 25 dolayında örgütün desteklediği gösteride, İsrail’in Gazze’de savaş suçu işlediği belirtilerek saldırıların bir an önce durdurulması istendi. Hollanda hükümetinin sessiz kalarak İsrail’in saldırılarına destek verdiği vurgulandı. Filistin’e özgürlük talebi dile getirildi ve Gazze’ye uygulanan ekonomik ambargo ve ablukanın kaldırılması istendi. Gösteriye 10 bin kişi katıldı. Ağırıklı olarak, ABD ve İsrail’i protesto eden pankartlar taşıdı.

Avusturya’da binler yürüdü

Avusturya’nın Salzburg kentinde İsrail saldırılarına karşı 2300 kişinin katıldığı bir gösteri düzenlendi. Avusturya’nın başkenti Viyana’da faaliyet gösteren 85 dernek, 2 Ocak günü de İsrail’in Filistin’e karşı giriştiği insanlık dışı saldırıları protesto etmişti.

Güney Kıbrıs’taki protestoda arbede

Lefkoşa’nın Rum kesiminde gerçekleşen eylemde İsrail Büyükelçiliği binası yakınlarında, Kıbrıslı Rum, Kıbrıslı Türk, Arap ve Filistinli gençler ile Rum polisi arasında arbede çıktı. Filistin bayrakları taşıyan ve Arapça sloganlar atan protestocular polise taş ve portakal attı. Gösteride, saldırılarını derhal durdurması, Filistin’e özgürlük, Gazze’ye saldırılarını sürdürdüğü sürece İsrail’le ilişki kurulmaması, Larnaka-Gazze yardım hattının açılması, derhal insani yardım gönderilmesi ve Filistinli göçmenlere yönelik ablukanın kaldırılması talepleri dile getirildi. İsrail ve ABD bayraklarını yakan protestocular, hükümetin İsrail’le yapılan anlaşmaları derhal iptal etmesini talep etti.

Düsseldorf’ta kitlesel protesto

3 Ocak’ta Düsseldorf’ta kitlesel bir eylemle siyonist saldırganlık protesto edildi. Ezici çoğunluğunu Arap kökenlilerin oluşturduğu, Ortadoğulu, Filistinli, Alman, Türkiyeli vb. emekçi, ilerici, anti-faşist ve devrimcilerin tam bir enternasyonal kardeşlik ruhu ile bir araya geldikleri yürüyüş ve mitinge onbine yakın bir kitle katıldı.

Yürüyüş sırasında, siyonist vahşeti teşhir eden ve Filistin halkına özgürlük talep eden sloganların yazılı olduğu çok sayıda döviz, Filistin bayrakları ve pankartlar taşındı. Katliamı teşhir ve protesto içerikli yazılı materyaller dağıtıldı. Özellikle Ortadoğulu ve Filistinli kitle oldukça öfke yüklüydü ve yol boyunca sloganlar hiç susmadı. Miting alanında siyonist İsrail devletini ve katliamı protesto ve teşhir içerikli konuşmalar yapıldı.

Bir-Kar olarak yürüyüşte “Filistin halkına özgürlük!” yazılı pankart taşıdık. Yaygın biçimde “Filistin halkıyla eylemli aktif dayanışmaya!” Bir-Kar imzalı bildiri dağıttık.

Bir-Kar / NRW

Kuzey Kıbrıs: “Filistin halkı yalnız değildir!”

Kuzey Kıbrıs’ta Gazze’ye saldırı protesto edildi. Mitingde konuşmalar devam ederken, İsrail bayrağını yakma girişimi iki kez sağduyulu olmak adına engellenmeye çalışıldıysa da, bir Filistinli öğrenci yüksek bir yapının üzerine çıkarak, İsrail bayrağını ayaklarının altına alıp çiğnedi. Mitingde Gazze’deki bir Filistinli ile canlı bağlantı kuruldu ve konuşma hoparlörlerden dinletildi. Hattaki Filistinli, İsrail’in Gazze’de uçaklardan bildiri atarak, Filistinlilere Gazze’yi terk etme çağrısı yaptığını belirtti ve “direneceklerini, Gazze’yi terketmeyeceklerini” bildirdi.

Endonezya, Lübnan, İsveç’in Uppsala, İspanya’nın Madrid kentlerinde de protestolar düzenlendi. İsrail’in kuzeyindeki Sahnin kentinde çoğunluğu İsrailli Araplardan oluşan onbinlerce kişi Gazze’yi karşı sürdürülen saldırıları protesto ettiler.

Gazze’de işgal ve vahşet...

M. Can Yüce

Dünyamızın anayasası, Güç Yasasıdır! Uluslararası hukuk, bunu meşrulaştırmaktan başka bir şey ifade etmiyor! Moral değerler, ahlak ve daha nice kavramın bu yasa karşısında herhangi bir hükmü yok!

Her gün bu, doğrulanıyor ve kanıtlanıyor.

Bir ülke işgal ediliyor, o ülkede yaşayanlar zorla kovuluyor, sürgüne gönderiliyor; geride kalanlar ise topraklarıyla birlikte her gün bombalanıyor, öldürülüyor, açlığa, yoksulluğa, hastalığa, umutsuzluğa mahkûm ediliyor...

Kuşkusuz İsrail’den, onun on yıllardır Filistin halkına uyguladığı vahşi katliam ve imha hareketlerinden söz ediyoruz.

Başka bir ülkenin işgali ve gaspı, o ülke halkının kırımını, bu yapılamıyorsa iradesinin kırılarak teslim alınması üzerine kurulu bir devlet, bunu meşrulaştıran ideoloji ve hukuk sistemi, meşru olabilir mi? Kendi varlığını başkalarının imhası üzerine kuran ve bunu şiddet dışında sürdürme olanağını düşünmeyen bir devletin meşruiyeti ve geleceği olabilir mi?

Bu gerçekliği en iyi kendileri biliyor, bu bilinç, onların korkularını besliyor ve bu, sürekli şişen bir militarist aygıtı dönüştürüyor. Neden her İsraili “asker” olmak zorundadır sorusunun yanıtı, bu haksız, gerici, gayri meşru ve vahşi korkudan kaynaklanıyor!

Son on günde 500’den fazla Filistinli öldürüldü, binlercesi yaralandı. Gazze’de yaşam olanakları yerle bir edildi. Şimdi de devam ediyor... Ama neredeyse dünyanın kılı bile kıpırdamıyor. 500’den fazla ölü, sadece rakamdan öte onlar için bir anlam ifade etmiyor... Neden? Hani insan hakları, yaşam, vicdan, adalet duygularına, daha doğrusu söylevlerine ne oldu? Bu “çifte standart” neden?

Nedeni çok basit:

İsrail, özel olarak ABD’nin, genel olarak emperyalist sistemin, Ortadoğu’daki mızrak başıdır da ondan; İsrail, onların gayri meşru çocuğudur da ondan?

ABD’nin Ortadoğu stratejisinde İsrail önemli ve değişmez bir halkadır, o nedenle onun varlığı ve “güvenliği” bu stratejinin değişmezlerindendir! Bunu gizlemiyorlar: 1996’da yenilgiye uğrayan Lübnan saldırısında ve şimdi Gazze işgal ve vahşetinde bu gerçekliği dile getirmekten geri durmuyorlar. Tek tük yükselen “Ateşkes” çağrılarını reddederlerken bunu itiraf etmekten gizli, gayri insani bir haz duyuyorlar...

ABD’ye bağımlı Arap devletleri de bu saldırıya

onay vermiş, en azından bunu sessiz kalarak göstermiş bulunuyorlar.

Bu konuda TC’nin durumu ise tam anlamıyla ikiyüzlücedir. Bir yüzü iç kamuoyunu tatmin etmeye yönelikken, gerçeklikteki yüzü ise stratejik destek biçiminde sırtıtmaktadır. Askeri stratejik anlaşmalar, yapılan ortak askeri tatbikatlar, Konya’da gerçekleştirilen eğitim uçuşları ve daha başkaları, bu stratejik desteğin somut örnekleridir. Ortak askeri tatbikat ve hava uçuşlarında edinilen deneyim ve birikim, bugün, Gazze’de Filistinlilerin tepesine ölüm ve vahşet kusuyor! Gerçeklik böyle olmasına rağmen TC Başbakanı, ortaya çıkıp İsrail’e atıp tutmaktan geri durmuyor! Oysa bu atıp tutmaların, yüksek perdeden savurmaların hiçbir politik değeri yok, halkı kandırmaktan, gözle çekilen mili daha da derinleştirmekten başka...

Açık ki, Gazze’de kusulan ölüm ve vahşetin bir amacı var: Filistin halkını tümünden ve sürekli olarak teslim almak, direniş silahlarını yok etmek, kendine, direnişine ve geleceğine güven duygularını, gelecek umudunu kırmak! Bunu tek bir hareketle ve belli bir süre ile sınırlı bir saldırıyla değil, sürekli bir stratejik çizgi olarak uyguluyorlar! FKÖ ile yapılan “Barış”ın da amacı buydu, bu stratejik çizgiye oturuyordu! Filistinlilerin parçalanmışlığı ve iç düşmanlıkları da bu stratejiye güç veriyor, büyük olanaklar sunuyor... Bunu aşmadıkları sürece Filistin halkının başarı şansı zayıflıyor, acıları zamana yayılarak daha da derinleşiyor...

Kuşkusuz emperyalist sistemin, Arap ve bölge gericiliğinin, TC’nin desteğini arkasına almış İsrail’in pervasızlığı, uzun vadede kendisinin varlığını dinamitleyecek dinamikleri tetikliyor ve çoğaltıyor...

Bugün ölüm kalım savaşı veren Filistin halkı zor günler yaşıyor, kendisine uzanan dost eller belki de sınırlı ve etkisizdir; öyle de olsa bunların önemli olduğunu vurgulamak ve bu dost elleri bir sele dönüştürmek gerekiyor...

Filistin halkını, en iyi on yıllardır aynı acıyı ve zulmü yaşayan, hemen hemen aynı kaderi paylaşan Kürdistan halkının anladığına inanıyoruz. Bu acılara son vermek, ancak aynı kaderi paylaşan halklarımızın gerçekten dostlukla kurulacak mücadele birliklerinden geçer... Bunun nesnel koşulları son derece olgun, ama aynı şeyi öznel koşulların varlığı için söylemek son derece güç, ne yazık!

5 Ocak 2009

Gazze’ye varamamış bir babanın kızına vasiyeti

Yüksel Akkaya

Güzel kızım, Asminim, Ankara’yı sarmış “kar beyazlığı” içimin karartısını dindiremiyor. Kara kan yağıyor... Kızıla kesiyor her yan... Evet, kızıl sevdiğimiz bir renk: özgürlüğün, eşitliğin, bağımsızlığın, refahın, ne kadar güzel şey varsa onların bir simgesi olarak... Ama kara karışan bu kan, bu kızılık o değil...

Güzel kızım, Asminim, Gazze’de her ölü beden, her ölü çocuk bana seni çağırıyor... Her an bir kızım, bir Asminim öldürülüyor... Her an bir baba Asminsiz kalıyor, her an bir ananın Asminsiz kalan çığlığı dağı, göğü deliyor, denizi yarıyor, ama, ama kimseye duyuramıyor sesini... Ölüm değil, ama ölümden beter bu sessizlik yıkıyor beni...

Güzel kızım, Asminim, orada, o Gazze cehenneminde soruyor çocuklar “baba, anne, yok mu bu dünyada başka çocukların annesi, babası?”... Seslerini duyuyorum... Seslerine bir cevap verememenin alçaklığı ile küçülüp duruyorum her gün. Her gün sorup duruyorum hayatın anlamı nedir ki?

Güzel kızım, Asminim, bir kez daha anladım ki, bu dünyada kapitalizmin kökünü kazımadıkça bu acılara son vermek de zor.

Güzel kızım, Asminim, bir kez daha anladım ki, dinin o korkunç taassubundan kurtulmadıkça insanlığa hayır yoktur.

Ben, Gazze’ye varıp, kapitalizmin, dinin temellerine patlayamamış bir intihar bombacısı olamadığım için senden özür diliyorum. Beni bağışla güzel kızım, Asminim de diyemeyeceğim. Sakın beni bağışlama: “Baba, Gazze’de Asminler öldürülürken ne yaptın?” diye sor... En azından “Bu memleketteki bu zalimlerin temsilcileri ve işbirlikçilerine El Zeyid’in o muhteşem pabucunu atamadın mı?” diye sor... Sor ve beni hayatım boyunca utandır...

Güzel kızım, Asminim, biliyorum bu işin tek sorumlusu benim. Zira bir cesaret o papucu kapıp oraya buraya atamadım. Gazzeli çocukların, kapitalizm, emperyalizm ve dinsel taassub olan düşmanları üzerine bir intihar eylemcisi olarak patlayamadım.

Güzel kızım, Asminim, bütün bunları babanın utancı olarak tarihe not et ve hep sorgula... Sana tek vasiyetim budur...

Gazze’de ölen her çocuk sendin... Gazze’de ölen her çocuğun babası bendim... Güzel kızım, ne sana ne kendime sahip çıktım... Beni bağışlama... Beni Gazze’de emperyalizmin, kapitalizmin, dinsel taassubun öldürdüğü her çocuk için, o zalimlere karşı bir şey yapmadığım için hiç ama hiç bağışlama...

İzmir’de “Kriz ve tekstil işçileri” paneli

Tekstil işçileri olarak çalışma yürüttüğümüz Buca bölgesindeki Begos, MTK ve Gıda Çarşısı’nda özellikle krizle birlikte ücretsiz izinler, işten atmalar, düşük ücret dayatmaları oldukça yoğun bir şekilde gündeme gelmeye başladı. Hemen her gün yeni bir gelişme ile yüz yüze kaldık.

Tüm bu yaşananlar sonucunda Tekstil İşçileri Bülteni çalışanları olarak bunları gündemimize aldık. Her hafta tekstil işçileri olarak toplantılar yaptık. Bu toplantılar sonucunda, “Krizin faturasını kapitalistler ödesin” şiarının güçlendirilmesi ve çalışma yürüttüğümüz bölgedeki işçilerde bu çalışmanın bir tarafı yapmak üzere toplantılar, imza kampanyası ve panel gerçekleştirme kararı aldık.

İlk olarak, çıkardığımız imza föylerini fabrikalara ulaştırdık ve Buca’da merkezi bir noktada imza masası açarak panelin duyurusunu yaptık. Panel öncesindeki hafta ise paneli güçlendirmek üzerinden faaliyetler yürüttük. Bu çalışmaların sonucunda 4 Ocak günü “*Kriz ve Tekstil İşçileri*” başlıklı panel gerçekleştirdik.

Panel öncesinde salona “Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!”, “Krizin faturası kapitalistlere!” pankartlarının yanısıra acil mücadele taleplerimizin yazılı olduğu ozalitlerimizi astık.

Panel, Tekstil İşçileri Bülteni çalışanı bir arkadaşımızın açılış konuşması ile başladı. Panelde ilk sözü ÇHD üyesi bir avukat söz aldı. İşten atmalar, ücretsiz izinler, kıdem tazminatı ve ihbar tazminatı,

fazla mesailer üzerine hukuksal bilgilendirme ve mücadele yöntemleri üzerinde duran ÇHD üyesi, sadece hukuksal mücadele vermenin yeterli olmayacağını, asıl olanın işçilerin fiili meşru mücadeleleri ile haklarını kazanmak olduğunu vurguladı.

Ardından Tekstil İşçileri Bülteni adına bir sunum gerçekleştirildi. Bülten çalışmasının nasıl başladığı ve geliştiği üzerine yapılan konuşmanın ardından krizin dünyada ve ülkemizdeki etkilerinin yanısıra özel olarak tekstil sektörüne yansımaları üzerinde duruldu.

Çalışma yürüttüğümüz bölgedeki tekstil fabrikalarında krizin yarattığı sorunlar örnekledi. Krizin faturasını ödememenin yolunun fiili-meşru mücadeleden geçtiği, bunun örneklerinin ise Sinter, Ünsa gibi fabrikalarda yaşanan süreçler olduğu belirtildi. Krizin faturasını ödememek için taban örgütleri oluşturarak mücadele etmenin önemine değinildi. Konuşma, mücadeleyi ortaklaştırma ve büyütme çağrısı ile sona erdi.

Soru cevap bölümünde canlı tartışmaların yaşandığı panel bir hafta sonra Buca Forbes girişinde krizle ve MTK tekstilciler çarşısında yaşanan saldırı ile ilgili yapılacak basın açıklamasına ve aynı gün yapılacak tekstil işçileri toplantısına katılım çağrısı ile sonlandırıldı.

Panele 40 kişi katıldı.

MTK, Gıda Çarşısı ve Begos’tan Tekstil İşçileri

Buca’da kriz karşıtı faaliyet...

Krizi gündemleştirmek ve krizin faturasını ödememe çağrısını işçi ve emekçilere taşımak amacıyla, “İşten atmalar yasaklansın”, “İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!”, “Zamlar geri çekilsin!” taleplerinin yer aldığı “Krizin faturasını kapitalistler ödesin!” başlıklı bir imza kampanyası başlattık.

28 Aralık günü öğlen saatlerinde Şirinyer Tansaş önünde masa açtık. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde panelin duyurusunu yapmak amacıyla çıkardığımız el ilanlarını dağıttık. Gün boyu krizin sonuçlarıyla ilgili sohbetler gerçekleştirdik. Yaklaşık bir buçuk saat sürdürdüğümüz faaliyetimizde 200 kadar imza topladık.

İzmir Tekstil İşçileri Bülteni

Kartal’da devrimci faaliyet...

BDSP imzalı, işçi ve emekçilere mücadele çağrısı yapan bildirilerimizin bir kısmını Kartal merkezinde ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıtırken, binlercesini de dört ayrı emekçi semtinde işçi ve emekçilere ulaştırdık. Son süreçteki işten çıkarmaları, zamları teşhir eden afişlerimizle de fabrika çevrelerini, Kartal merkezini, Karlıktepe Mahallesi’ni donattık.

Sermayenin, devrimcilere dönük saldırılarını arttırdığı şu süreçte, ardı ardına kapatmalarla karşı karşıya bırakılan *Kızıl Bayrak* gazetesinin daha yaygın ve daha etkin kullanımı için bölgemizde de dağıtımlarımızı yaygınlaştırmış bulunuyoruz. Emekçi semtlerinin kimi yerlerinde ön tarama anketleriyle, kimi yerlerinde de doğrudan *Kızıl Bayrak* satışlarıyla işçi ve emekçilerin gazetesinin yaygın kullanımını hedeflemiş bulunuyoruz.

Kartal BDSP

Manisa’da imza kampanyası sona erdi...

Manisa İşçi Birliği Derneği olarak “Krizin faturasını patronlar ödesin” şiarıyla düzenlediğimiz imza kampanyası sona erdi. 4 Ocak günü işçilerle birlikte yaptığımız değerlendirme toplantısında kampanyanın yeterli olgunluğa ulaştığına karar vererek kampanyayı sonlandırdık. 25 Aralık tarihinden itibaren topladığımız 1650 imzayı meclise gönderdik.

Manisa İşçi Birliği çalışanları

Esenyurt’ta iş sağlığı ve güvenliği semineri

Esenyurt Tekstil İşçileri Komisyonu olarak 28 Aralık günü “İş Sağlığı ve Güvenliği” konulu bir seminer düzenledik. Ön çalışmasında seminere davet eden bildirilerimizi işçilerin servislere bindikleri duraklarda dağıttık.

Seminerde fabrikalarda ve atölyelerde işçilerin sağlıksız ortamlarda çalıştırıldığı ve bu nedenle binlerce işçinin meslek hastalıklarına yakalandığı vurgulandı.

Seminerimize Kot İşçileri Birliği’nden arkadaşlar da katılarak deneyimlerini paylaştılar. Patronların kâr hırsları için gerekli önlemleri almadıklarını, işçileri ölüme sürüklediklerini ifade ettiler. Kendilerinin de bunu bizzat yaşadığını ve buna karşı örgütlü bir mücadele edilmesi gerektiğini vurguladılar.

Esenyurt Tekstil İşçileri Komisyonu adına yapılan konuşmada, kapitalist sistemin insanlığı yıkıma sürüklediği, işçilere yaşamı dar ettiği, buna karşı insanca bir yaşam mücadelesinin verilmesi gerektiği ifade edildi. Canlı tartışmaların olduğu seminere 40 kişi katıldı.

Esenyurt İşçi Platformu Tekstil İşçileri Komisyonu

Kartal’da kriz etkinliği

“İşten atmalara, zamlara, ücretsiz izinlere, güvencesiz ve esnek çalışmaya karşı bıçak kemikte” başlıklı etkinliğimizi 28 Aralık günü gerçekleştirdik.

Etkinlik salonuna “İşgal, grev, direniş! Krizin faturasını kapitalistlere ödetelim / BDSP” ve “Desa’da, Unilever’de, Novamed’de, Yörsan’da işçiler kazandı” yazan ozalitleri astık.

Hasan Hüseyin’in “Bıçak Kemikte” adlı şiiriyle açılan etkinliğimizde ilk olarak kısa bir sinevizyon gösterimi sunuldu. Ardından Kartal İşçi Kültür Evi’nin şiir topluluğu sahneye çıktı. Sonra sıra bir haftadır yoğun bir emekle çocuklar tarafından hazırlanan tiyatro gösterimine geldi. Tiyatro oyunundan sonra çocuklar, 5 yıl önce akciğer kanseri sonucu yaşamını yitiren bir işçinin yazmış olduğu “Çıracak Osman’ın Türküsü” adlı şiiri sundular.

Etkinliğin ikinci bölümünde, yaşanan kriz, yansımaları ve bu saldırılar karşısındaki mücadele yöntemlerinin tartışılacağı söyleşi başladı. Bir yoldaşımız krizin sonucunda 2,5 milyon kişinin işsiz kaldığını anlattı ve işçilerin bu süreçte gerçekleştirdiği eylem ve direnişlerden bahsetti. Söyleşide söz alan işçiler de artık savunma safhasından çıkılması gerektiğini, işçilerin ancak kendi fabrikasında sorun yaşandığında tepki verdiğini belirttiler. İşten atma saldırılarına karşı işgale geçmeyenlerin sorunu çözme şansının olmadığı vurgulandı.

Sendikalı ve sendikasız işçilerin durumları da farklı başlıklar altında tartışıldı. Etkinlik “*İşçi sınıfı örgütlüyse her şey demektir, değilse hiçbir şey*” denilerek, taban örgütlülüklerine ve eylemli hatta mücadele çağrısıyla sona erdi.

Kartal BDSP

Mücadele Postası

“Kriz, sınıf hareketi ve devrimci alternatif” paneli...

Kapitalist krizin sonuçlarının işçi sınıfı ve emekçileri yıkıma götürdüğü süreçte, farklı illerde sınıf hareketinin tablosunu masaya yatıran, sürece devrimci müdahalenin olanaklarını işçi ve emekçilerle tartışmaya açan BDSP, 11 Ocak günü Ankara’da gerçekleştireceği panelin hazırlıklarını sürdürüyor.

11 Ocak 2009 Pazar günü Ankara’da TAK-SAV’da gerçekleştirilecek olan **“Kriz, sınıf hareketi ve devrimci alternatif”** başlıklı panele Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır, Prof. Dr. Yüksel Akkaya’nın yanı sıra krizin etkilerinin en fazla görüldüğü çalışma alanlarından biri olan Tuzla tersanelerinden Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) Başkanı Zeynel Nihadioğlu konuşmacı olarak katılacaklar.

Kriz ve emperyalist işgalle beraber içerisine girilen yeni dönemin değerlendirileceği, kriz sürecinde alınması gereken devrimci tutumun tartışılacağı panele ev sahipliği yapacak olan BDSP adına da bir konuşmacı yer alacak.

Batıkent’te polis terörü!

Ankara’da işçi ve emekçileri krize karşı mücadeleye çağıran BDSP çalışanları, sermayenin kolluk güçlerinin hedefi durumuna geliyorlar.

25 Aralık günü “*Mücadele barikatlarını kuralım, genel direnişi yükseltelim!*” başlıklı bildiriler Batıkent Metro çıkışında dağıtılırken, bildirinin yasal olup olmadığını bahane eden polis BDSP çalışanlarına kimlik gösterme dayatmasında bulundu. Polis kimlik gösterilmemesini bahane ederek bir BDSP’liyi gözaltına almaya çalıştı. Gözaltı saldırısına karşı gösterilen direnişi hazmedemeyen kolluk güçleri biber gazı ve coplarla terör estirmeye devam ettiler. BDSP’liler saldırı sırasında çevrede bulunan emekçilere polis terörünü teşhir eden konuşmalar yaptılar. Saldırı sırasında bir BDSP çalışanı gözaltına alınarak Batıkent Polis Karakolu’na götürüldü. Kesilen “para cezası”nın ardından serbest bırakıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Gaziosmanpaşa’da polis terörü

3 Ocak günü “*Krizin faturasını ödememek için mücadele barikatlarını kuralım, genel direnişi yükseltelim*” şiarlı BDSP bildirilerini GOP’lu işçi ve emekçilere ulaştıran BDSP çalışanları, önce sivil ardından da resmi polislerin tacizleriyle karşılaştılar.

Bağlarbaşı Caddesi üzerinde emekçilere “krizin faturasını ödememe” çağrısı yapan BDSP’lilerin dağıtımını fotoğraflayan gazetemiz Kızıl Bayrak’ın muhabirine sivil polisler tarafından tacizde bulunuldu. “Sen kimsin, niye çekiyorsun” diyerek muhabirimizin haber takip etmesi engellenmek istendi.

BDSP’liler sivil polislerin bu tutumuna karşı çıktılar. Muhabirimizin fotoğraf makinesini vermemesi üzerine “silahını göstererek” baskı altına

almaya çalışan polislerle yaşanan gerginlik bir süre daha devam etti. Takviye ekip isteyen sivil polisler bildiri dağıtımını sürdüren BDSP’lileri ve muhabirimizi takip ettiler.

Dağıtım bitiminde iki BDSP’li polisler tarafından GBT kontrolünden geçirilerek gözaltına alınmak istenince, diğer BDSP’liler de olay yerine geldiler. Bu sırada çevreden de gelen destekle kalabalık artmış ve bunun üzerine polis geri adım atmak zorunda kalmıştır.

Gerginlik boyunca polisin tavrı çevredeki emekçilere sesli olarak teşhir edildi. Polis tacizi boşa düşürüldü.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Göppingen’de kriz semineri

Dünyayı sarsan kapitalist krize karşı BİR-KAR olarak başlattığımız kampanya çerçevesinde Göppingen Alevi Kültür Merkezi’nde 28 Aralık’ta “Kriz ve siyasal sonuçları” üzerine bir seminer gerçekleştirdik.

Seminerin birinci bölümünde Almanya ve Türkiye’de yaşanabilecek gelişmeler üzerinde canlı bir sunum yapıldı. Kriz karşısında başta devrimciler olmak üzere, krizde yıkım görecektür, Kürt, Türk, Alevi, yerli ve yabancı uluslardan işçilerin sonuç alıcı bir mücadele çizgisinde birleşmelerinin hayati önemine vurgu yapıldı.

İkinci bölümde, konu üzerine bildirilen görüşler ve gelen sorularla beraber toparlayıcı bir konuşma daha gerçekleştirildi. Türkiye’nin toplam devrimci birikimine dikkat çekilerek, geleceği kazanmanın bu birikimi devrimci bir tarzda ele alarak mümkün olduğu belirtildi. Bu devrimci tarz, işçi sınıfı devrimciliği olarak tanımlandı. Kürtlerin, Alevilerin, işçi ve emekçi kitlelerin taleplerine kulak asmayan sermaye iktidarının ancak bu şekilde geriletebileceği söylendi.

Yaklaşık 4 saat süren seminer ilgiyle dinlendi. İlk olarak bu kentte gerçekleştirdiğimiz seminer, katılımcı kitlede belli bir iz

bıraktı. Seminere yaklaşık 80 kişi katıldı.

BİR-KAR / Göppingen

Ankara’da Erdal Eren anması

Erdal Eren’in faşist sermaye düzeni tarafından katledilişinin 28. yıldönümünde Liselilerin Sesi 25 Aralık günü Mamak İşçi Kültür Evi’nde bir anma etkinliği gerçekleştirdi.

Etkinlik Erdal Eren şahsında devrim ve sosyalizm şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından “İdam sehpasında bir çocuk” isimli şiir okundu.

Etkinlik Erdal Eren’i anmanın ne anlama geldiği ve onu mücadelede yaşatmanın önemine dair gerçekleştirilen konuşma ile sürdü. Erdal Eren’in işlediği ya da işlemediği bir suçtan ötürü değil dünyayı değiştirme özleminden dolayı idam edildiği vurgulandı.

Konuşmanın ardından Erdal Eren’in düzenin mahkemelerini yargılayan savunması, ailesine yazdığı son mektup ve “Zulmün çocuklarıydı onlar” şiiri okundu. “Büyü” şarkısı hep bir ağızdan söylendi.

Etkinlik liselilerin güncel sorunlarının tartışıldığı bir toplantı ile son buldu. Hemen herkesin kısa da olsa konuştuğu tartışma, hem yaşamını devrim ve sosyalizm mücadelesine adanmış Erdal Yoldaş’ın anlaşılmasına, hem de liselilerin sorunlarından bahsetmesine vesile oldu. Okullardaki birçok sorun ile bunları yaratan düzen ve ideolojisi üzerine tartışma yapıldı. Etkinliğin büyük bir kısmının tartışmalarla geçmesi anlamlı ve verimli oldu.

Liselilerin Sesi / Ankara

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 **ESKİŞEHİR**

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
.....
Tel :

6 Aylık **Yurt içi** 30.000 000 TL **Yurt dışı** 100 Euro
1 Yıllık **Yurt içi** 60.000 000 TL **Yurt dışı** 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

0097680-3
10021127094

İşgal ve direnişlerin kazanması için mücadeleyi büyütelim!